

trulsum exequi potuisset, ita Ioanem posse placuit. Vel quis spoliaverit, vel in vitium successerit, paria sunt: neq; tempus, neq; plurimorum successorum multitudine legitimam exceptionem tribuit, neg. Lapi allegatio, vel de triennali regula, aut negligenta, vt spoliatus contra possessorum iustum spoliu prosequi non possit. Quare Ioannes vel in petitorio ordinari, vel executu in spolio agere potest.

Francisco extra. Ex decisione Rot. Romana 5. Vt lite pendente Ioannis Mbedani.

Ius autoris quomodo probandum sit.

Cap. XXI.

CVM ius authoris in dubium non revocatur, neq; super eo principaliter agitur, nō ita clara sicut proprium iustificari debet: sed cum lis super eo principali- ter agitur, que ipse primus probare tenebat, iustificanda sunt. Habilitas ad ordinem promoto, atq; legitimitas facilis per principalem probari potuissent.

Cum ius authoris. Ex decisione eiusdem 112. Egidij Bellameræ.

Surrogatus quando admittitur ad fructus.

Cap. XXII.

NON aliter surrogatus in item fructus per sententiam adjudicantur, nisi etiam super ipsius cui surrogatus est, mota fuerit.

Non aliter. Ex decisione eiusdem 366. Egidij Bellameræ.

Surrogatus agit spolio, si ad illud est surrogatus.

Cap. XXIII.

DEfunctus actionem spoli intentare non prohibetur, cur non etiam surrogatus in iisdem statu, & terminis, quibus ille existebat etiam cum clausula quo ad ferragationem in spolio. Quamus defunctus se spoliatum fuisse nunquam declarauerit, nihilominus surrogatio valet, quia non de iurius declarand, sed de actionis spoli transmutatione agitur, & sicut in heretem, ita in surrogatum civilis actio transit. Probato spolio ab intrusione die cedemationem facere Rota solita est, forte quia presumptio est, non aliter sciunse, an aliena positione nec occupata.

Defunctus. Ex decisione eiusdem 387. & 390. parte 3. libro 3. in Nonissimum Paleo.

Surrogatus ad possessionem quid probare teneatur.

Cap. XXIV.

AD possessionem beneficij sui auctoris ex gratia surrogatus, narrationem illius iustificare non tenetur, sed clericatum, atq; possessionem probare sufficit: sicut in beneficio litigio iustificatio non requiritur, ex eo quod praeditum ordinario, aut alteri nō inferatur, cum prouisio flante lice, fieri non possit, ita flante reservatione, vel affectione, quia neq; ordinarius, neq; alter se intromittere potest: preterea cum titulus Francisci non exhibeat, nec eiusdem possedit probetur, iustificatio non est necessaria, licet beneficium litigiosum non sit, qui possedit vacat, & nulli praeditum sit: quamvis vno nulla sit, tamen affectio propter appositionem manus Pape remanet, siue nullitas ex defectu causa proueniat, siue ex inhabilitate prouisi.

Ad possessionem. Ex decisione eiusdem 162. parte 4. in Nonissimum Mantice.

Immissione in possessionem quando sit danda surrogatio. Cap. XXV.

SURrogato gratiose quo ad ius, & possessionem defuncti, immissionem dari, resoluta est, quotiescunq;

præter reservationem, & affectionem, defuncti obitus in possessione, atq; clericatus probatis est, quia fictio- se quadratum iuris, per illam possessio defuncti in gratio- se surrogatum continuata celeretur, neq; omnium narratorum iustificatio requiratur, vt iepius resolutum est: Immissionem igitur concedendam esse, vius fuit, dummodo eius respectu probatione coadiuverit, quod Archipresbyterat primam dignitatem esse expref- fit, nam cum iuxta dispositionem regulæ Cancelleria, illius referatur ex hoc capite deducfa sit, ideo concluden- ter probanda venit: De ea vero non aliter, quam ex enunciatiua antiqua constat, de qua in literis erectionis cantoris per Sextum Quartum facta, atq; vius tefis depositione apparebit: quod autem collegiata sit Ecclesia, in qua Archipresbyteratus existit, telles deponunt, & ad hunc effectum indicia, & conjectura sufficiunt: fatus autem verificari vius est, ex iuribus per informantes ponderatis, liquet enim in ea clericos ad campana- lorum conuocari, atq; in capitulo congregari, cancellarii, & procuratorem congregari, statuta edi, & obseruari, commune sigillum haberi, arcam com- munem, Archipresbyterum tanquam caput, cui alii clerici subiungunt, enunciatiuum Sixti, & pro collegiata ab ordinario habitam, ac reputatam, atq; in Synodo Ta- rentina admissam, neq; omnia simul ad Ecclesiam col- legiata constitutum necessaria erant, sed aliqua extare sufficit, ex quibus ita dignoscit posfit.

Surrogato. Ex decisione eiusdem 584. parte 4. in Nonissimum Orani.

Beneficij vacatio in mense Episcopi quomodo pro- batur. Cap. XXVI.

AD vacationem in mense depositio parochi extra- iudicitaliter facta, inducta est, item repositio ad pos- sitiones à procuratore Ioannis, quae licet probationem aliquip de fe non inducant, tamen concurrente collatione à Nuntio in illis partibus facta, tantum deu- cante in mense Ianuarij, & petitione possessionis Ioannis, qui hoc modo vacationem in illo mense confitetur. Domini vacationem in illo mense, probatam esse, crediderunt. Cofessio facta in prouisione à Nuntio ob- tenta, etiam in actu inutili praedictar, Adduntur dicta tellium, & quod procurator Ioannis in lito in partibus agitata, obitum in mense Ianuarij nunquam negavit, ita ut de hac probatione amplius dubitandum non vi- detur.

Ad vacationem. Ex decisione eiusdem 117. parte 2. In Ultimis justi.

Vacatio quando consumatur per prouisionem Papæ. Cap. XXVII.

ETiam ante possessionem vacatio consumitur p prouisionem Papæ, si ipse simpliciter conferat, focus si mandatum de prouidendo concedat, aut gratia in for- ma dignum, quae conditionalis est, vel alium titulum, qui de futuro causet ius in re, nam ante exequitionem, ius acquistum non dicunt, ergo nec vacatio consumpta est.

Etiam. Ex decisione eiusdem 523. parte 2. In Ultimis Co- ciis.

Vacatione non probata, gratia non est iustificata. Cap. XXVIII.

GRATIA si neutri narratiu vacationis beneficii con- tinet, quia etiam si expressa non est, subintellige- retur, quia de substantia illius est, vacatio autem non probatur, quia ex instrumento per moniales domo con- stat, Nonissime hæc Ecclesiam iuifse Zacharie conce- fat, nō ut solitam in titulum conferri, sed rāquam ad nutrum

entum monialium amioibilem, & cum confessio per Ziechiā accepta fuerit atq; per milius annos obliterata, inde confessio narrata manuacatis refutat quod acceptant in sue gratia iustificatione praedicat prout paulo apostolico narrativa iurispatronatus praedicat. In beneficibus confessionē indistincte praedicare contenti alias resolutum est. Cum in visitatione eiusdem Ecclesiarum, per gloriose memorie Sanctū Carolum, vt de statu, & iuribus Ecclesiarum informati & parceret, ordinariū esset, & moniales interim in apponendo capellano, & ad eius nutrum amouendo continuauerint, collatio per Vicarium Archiepiscopalem vigore provisionis Apostolicae per obitum Mutelli facta Stephanus, que effectum non habuit, suffragari nō debet; praetertim quia confit, etiam si ille habilis fuissest, nihil minus prouisio effectum non habuisset.

Gratia. Ex decisione eiusdem 738. parte 2. in Ultimis. P. rovani.

Vacatio per priuationem quando probari non datur. Cap. XXIX.

Vacatio ob priuationem iustificata non dicitur, ex quo narrati appareat possit, praetertim quia appellatum non fuit; nam licet a sententia priuationis ob non residentia, ad effectum superuenientem, appellatio nō detur, tamen hoc intelligitur quando rit, ac recte latet fuit, sed an talis sententia ordinarii fuerit, ex defectu processus, dicimus non posset. Imo ex testibus examinatis maximus fumus datur, qd; tpe priuationis, Bernardinus mortuus erat, quo casu canonicius p obitu, non autem per priuationem vacare diceretur, sed imperatā vacacione per obitum expreſſe exclusus fuit, propter clausulam, præter quam per obitum, in odium imperiū huiusmodi a pponi solitam.

Vacatio. Ex decisione eiusdem 742. par. 2. in Ultimis. Mah-
zandi.

V A L O R.

Valor in impetracionibus exprimendus est.
Cap. I.

Valoris expressio in beneficiis impetracionibus de iure communī necessaria non est, sed per Vrbani Regulam, non solum impetrandorum, sed obtentorum etiam verum valorem exprimere debet, nam expressio maioris principem ad concedendum difficulterem reddere posset, Alter expressus gratiam surreptitiam reddit.

Valoris expressio. Ex decisione Cappelle Tholofane 436. Joannis Corserij.

In regulam de exprimendo valore secundum taxam quis incident. Cap. II.

MOnasterium ad sexaginta flexuores, & duos tercios taxati erat, & triplicati ducentos aurum a camera ducatos collitunt, & quia beneficium erat consistoriale, sic impetrans in poenā regule incidisse visum est. Quando consistorialiter expeditur, maior impenſa fit, & ad certos officiales, inter quos sunt Cardinales, & Papa, pertinet, sed quodam communis valor, minor impenſa ad alios attinet, itaq; maior frusis appareret.

Monasterium. Ex decisione Rose Romana 244. parte 2. Jacobi Putei.

Prouisio legati subiacet regula de valore.

Cap. III.

Regula de valore, etiam in prouisione Legati locum habet, de qua annata soluenda est, & ratio frumentorum cuitande militari.

Regula de valore. Ex decisione eiusdem 130. de referipis Marcelli Cresceantij.

Cap. IV.

VAlor quamvis defructibus in absentia intelligatur, nihilominus absenta ad residentie, sive intercessione in Ecclesia differentiam intelligitur, non autem quodē de cambio, ratio habenda sit.

Valor quamvis. Ex decisione eiusdem 1. Super regula de valore Achillis de Graffii.

Regula de valore restringenda est ad fructus stirpium, & proprie. Cap. V.

Ista regula exorbitans est, atq; penalit, & odioſia ideo ad terminos, de quibus loquitur refringenda est, nimirum fructus, qui proprie tales existunt, & in absentia percipi possunt: Vnde cum quinquaginta ducatis canonicis præstat in ciuitate saltem per decem menses residentiam requirant, fructus liberi non dilectur, nec in absentia acquiruntur, nec ipsi omisſis, regula locus est: ne distributiones quidem sunt, id quod fructus non existant, fatis est. Ad gratias mortuū proprio fatus, regula non extenditur, nam vt valor exprimatur. Contra ius est.

Ita regula. Ex decisione eiusdem 16. de presbiteris Ioannis Mohedani, & decisione 46. parte 2. faceti Putei.

Regula de valore non habet locum in administrationibus Cappellianarum, & hospitalium.

Cap. VI.

In administrationibus Cappellianarum, locum non habere placuit, quia regula de beneficiis ecclesiasticis tantum loquitur, sed administrationes onera duntaxat sunt, in certo missarum numero, ex redditibus a testitoribus relictis celebrari faciendo, quamobrem mulieres, & laici ipsarum capaces existunt, eademque ratione nec in hospitalium administrationē obirentur. Illa pars, quæ ecclesiæ ministro tribuit, in titulum non aſſignatur.

In administrationibus. Ex decisione eiusdem 182. par. 1. in Novissimis Lancellotti.

In fructibus pro expedienda literis non computatur cambium. Cap. VII.

Fructus quantum in absentia valent, intelligi debet, non autem, quod deducitō cambio tantum valeat, nullib; enim hoc cautum est: Cambium quod; in pecuniis transmittendis soluitur, in coniunctudine non est, alter minus valeret quando Constantinopoli, vel Venetijs, quam si in urbe existeret, ita ut certus valor haberet non posset.

Fructus quantum. Ex decisione eiusdem 211. parte 3. Jacobi Putei.

Regula de valore non habet locum in beneficiis commendatis. Cap. VIII.

In beneficiis commendatis regula de valore locum non habet: Quamobrem beneficio impuberi viquæ ad aetatem legitimam commendato, atque professione durante commenda capta literæ valoris, aut pensionis verificande non sunt, neque professionis emulio.

In beneficiis. Ex decisione eiusdem 247. parte 3. Jacobi Putei.

Valor

Valor fructuum astimandus est in loco beneficij.
Cap. IX.

DE beneficio ad certam summam Turonen. partium taxato, gratia facta, si in tali exsitat diecessi, vbi neque currant, neque expendantur, beneficium secundum intrinsecum Turonen. valorem, & secundum pecuniam in loco beneficij currentis astimandum est.

De beneficio. Ex decisione eiusdem 64. de rescriptis in Antiquis.

Valor beneficij de quo tempore attendatur.
Cap. X.

Contractus tempore regulari, & ordinario valor attenditur, sed tempus excidi vrbis, & pessis irregulare, & extraordinarium fuit: Licer vtraque calamitas locationis tempore cessauerit, tamen effectus inde caustus adhuc durabit, & res vilior pretio, prout plene probatum est, vendebantur.

Contractus tempore. Ex decisione eiusdem 78. parte 2. in Nouissimis Cantuarij.

Valor monetarum de quo tempore inspicendum est.
Cap. XI.

Quod valor monetarum inspicendum sit à tempore contractus, sive obligationis, & nō à tempore solutionis sive accreteretur, sive decreteretur, post multam Doctorum disputationem frequentius obtinetur: Si sicutur accreteretur, debitor intra solutionis tempore accessit, deducere p̄t, sin autem decreteretur, suppleret tenetur, & de noua moneta proportionabiliter ad antiquam solutio facienda est. Ne vtroque casu alterter contrahentium plus, vel minus quam datum acceptumue sit reddat, vel recipiat. Hanc sententiam tanquā vetoriem, & iuri, atque equitati magis consonam Domini Assessorum Imperialis Cameræ amplexi sunt. Pecuniam mutatam, atque debiliorē factam, quae recipere non tenetur, nisi actum fuerit. Solutio in moneta visuali facienda est, ad valorem alterius in moneta addendo, quæ contractus tempore in vnu erat, præsumit si moneta, quæ contractus tempore vñruperabatur, amplius non extet, vel difficulter haberet positi.

Quod valor. Ex decisione Camerae Imperialis 1. libro 4. Joachimi Myngierij.

Si moneta promissa non reperitur, valor monetarum quæ soluitur, ex tempore inspicenda est. Cap. XII.

Baldusius ducatos auri in auro largos soluere promisit, ergo consuetudine non obstante in moneta soluere non potest. Quid si larghi non ita facile, nisi apud mercatores repartientur, ipſa difficultas ab obligatione non excusat, sed quia rebus ita stantibus intelligenda est, si difficultas superuenient, ad illorum valorem, qui contractus tempore correbat, astriktus est: sed moneta qua pro eisdem soluitur, secundum solutionis temporis consideranda est.

Baldusius. Ex decisione Rota Romana 149. parte 2. Iacobii Putci.

Clausula augendis, vel minuendis valorem etiam in secunda quoniam intelligatur.
Cap. XIII.

In prima expeditione valorem ad vigintiquatuor expresserat, sed beneficium ab altero, ob malam expressionem imputatum fuerat, cum autem ille clausulam de augendo, vel minuendo vñque ad verum habet, alteram cum vero valore expeditionem facere attentabat, sed quia verum etiam in prima inquirere

tenebatur, nisi iustum causam daret, cur ad minorē expeditiusser, secundo impeditur, multò magis stante impetratio in medio.

In prima. Ex decisione eiusdem 94. parte 3. Iacobi Putci.

De eodem. Cap. XIV.

Regula quod vigore clausula maioris valoris, ultra tertiam quis augere non possit, simpliciter, pro ut loquitur, declarata est, fecus est, si in supplicatione, & possit augere, vel minuere vñque ad verū valorem obtinuerit.

Regula quod. Ex decisione eiusdem unica super regulam quod vigore non possit augere ultra tertiam Achillis de Graffis.

Valor beneficij à quo probandus sit.
Cap. XV.

Per eum beneficij valor probandus est, qui ad pensionis annulationem agit, & si valor pro validitate gratiae regresus referatur in eisdem literis male expressus sit, pensionem non vitiat, & non clauſulam ad vnum qualificandum adiecit, ad alia non referatur.

Per eum. Ex decisione eiusdem 329. parte 3. Pauli Aemili Verali.

Valor semel expressus aliter exprimi non debet,
quid si exprimitur falsus. Cap. XVI.

Semel expressus valor, vltius exprimi non dederit, si falso exprimitur, in alia sequenti expeditione augementum debet, si augementum nullus est roboris, vel monemti. Nec minus de illo Curia in forma rationis cōgruit expedientur, qui sylus pro lege habetur.

Semel. Ex decisione eiusdem 331. parte 3. Pauli Aemili Verali.

Valore in primis literis maius expresso, non possunt alie expediri, & habeti illum pro expresso, etiam vigore gratiae retentionis. Cap. XVII.

Dvas gratias Episcopus habuit, nimurum retentio- nis ad sexcentum, vel quod valorem pro expresso habere posset, cum autem primas literas ad sexcentum expeditiusser, alia, pro expresso valorem habendo, non potest, nam & qui augendis gratiam habuit, semel expresso, prohibetur, & de iure communis non tenetur, at si falso in dixerit vitiarum. Alternativa vna parte electa, ad alteram redire non potest.

Duas gratias. Ex decisione eiusdem 8. de rescriptis Marcelli Crescentij.

Quando valor est in prima gratia expressus, regula non habet locum in regressis. Cap. XVIII.

Si in prima gratia valor expressus est, & ad illum regis curios habetur, sufficit, & ita semper iudicatum est, si verus valor, sicut regula requirit, expressus fuerit, alia gratia regresus, neq; ex leipa, neq; per relationem, vel recursum ad aliam subsisteret, sed inutila esset.

Si in prima. Ex decisione eiusdem 18. super regulis Guglielmi Cassadori.

In expressione veri anni valoris quid detrahendum sit. Cap. XIX.

Verius valor expressus nō erat, sed si expensis, & alia pro uno clero necessaria deducerentur, gratia sustinetur. Habens curam populi, clericum qui ei serviat, atque adiuuat, habere debet, ergo quicquid illi necessarium est, omnis exigit, & de redditibus deducendū. Plebanum ab eo ministro in altaris sacrificio, ceterisq; Ecclesie necessarijs esse posse, impossibile videtur, vñus

yenit igitur clericus ad minus ultra Sacerdotem in parochialis esse debet. Aliquando de salario ceterorum praesbiteriorum ratio habita est, qui ultra rectorem necessariar erant, pro seruitute, seu ad annueraria, & alia Ecclesie ministeria, prout ex fundatione canebatur, celebranda: omnia enim ista, necessaria onera sunt, & si eis as alienum ante omnia deducenda: Quamobrem vbi plura clerici, vel sacerdotes ultra rectorem, necessarii sunt totum in oneribus existere dicuntur.

Verus valor. Ex decisione eiusdem 39. de probandis Quaglielmi Cassiodori.

Testes quando dicantur probare verum valorem.
Cap. XX.

SV per fructuum liquidatione deponentes, quod finis gulis annis, fertili cum sterili computatis, atq; deducatis oneribus, tamum valorem poslunt, ex quo per aliquod tempus ipsi metu conduxerant, verum valorem probare dicuntur. Patientia effectus est, ut possessori, quod plura non recepiter, imputetur.

Super fructuum. Ex decisione eiusdem 9. parte 1. Jacobi Putei.

De eodem. Cap. XXI.

Testes probare valorem conclusum est, quomuis de suo videre, & credere dicunt, quoniam de ijs agitur, que sensu corporeo non percipiuntur. Vbi affectio particularis non cadit parum, vel nihil obstat, quod habitat ad communem estimationem respectu, ratio non reddatur. Agricultor rei valorem scire presumit, quia expertus est, ideo bona ratio fuit, quia agricultor existit. Quamvis parum plus, vel minus deponentes non probent, quia nihil certi firmant, tam in valoris liquidatione iste rigor attredit non solet. Cum aliqui de octo milibus, aliqui de nouem, aliqui vero de nouem, vel decem milibus parum plus, vel minus deponant, & sic omnino certe, media interpretatione summa fuit in nouem: si testes maiorem summam assertiuerint, minor attendi non deberet, sed dicendo parum plus, vel minus, non omnino certe deponere videntur.

Testes probare. Ex decisione eiusdem 10. de testibus Cefaris de Graffis.

Articuli de valore quando non sint contrarij.
Cap. XXII.

Articulus continebat, quod res ipsa centum valorem exsiftat, post testium publicationem pars aduersa, quod centum, & quinquaginta valeat, probare non prouiberetur, quia articulus non contrarius, sed diuersus est, atq; vtriusc; clie potest, & ita per Dominos de parlamento iudicatum est.

Articulus. Ex decisione Gratianopolitana 585. Guidonis Tapa.

Beneficij valor liquidatur per testes de auditu, & fama.
Cap. XXIII.

Et per testes de auditu, publica voce & fama à Canonicis illius Ecclesie deponentes, beneficij valor liquidatur, propter difficultatem probationem, que in curia haberi potest, & attenta legalitate personae pecuniarij, petentis fibi iuramentum deferri.

Et per testes. Ex decisione Rota Romana 29. parte 1. Idem Putei.

Valor probatur secundum communem estimationem. Cap. XXIV.

Archidiaconatus valor secundum communem estimationem ducentum non excedere, probatum est quomuis beneficium non esse taxatum, non depo-

nerent, tamen illorum opinio praevaluit, quibus probatio sufficiens viua est. Alter probatio, quae multoties ad plurimum gratiarum valorem probandum, secundum taxam decimam per communem estimationem duplicata, admissa est, auferretur.

Archidiaconatus. Ex decisione eiusdem 351. parte 3. Idem Putei, & decisione 23. de probationibus Achillis de Graffis.

Valoris communis mentio vbi sit, inspicitur taxa decima, vbi autem secundum taxam decimam sit, inspicitur valor beneficij.

Cap. XXV.

Vbi Papa consert beneficium, cuius fructus, & prouentus ducentorum florenorum secundum communem estimationem valorem annum, non excedunt, si beneficium ultra centum florenos secundum taxam decimam valerer, gratia surreptitia est. Vbi autem consert, secundum decimam taxationem, tunc beneficij taxa inspicitur, atque illa venit in gratia, posito qd secundum communem valorem plus valeat.

Vbi Papa. Ex decisione eiusdem 42. de restripis in Antiquis.

Articulus super valorem beneficij nisi dicat deducitis oneribus, non valet. Cap. XXVI.

Si de certo beneficio vacanti, vel sub certi valoris expectatione Papa gratiam faciat, alius autem, qui de vacanti prouibus est, plus valere opponat, nisi quod deducitis oneribus tanto valeat, dixerit, articulus non admittetur.

Side certo. Ex decisione eiusdem 60. de concessione probanda in Antiquis.

Valor beneficij quomodo proberetur de stylo Rote.
Cap. XXVII.

Secundum communem stylum Rotæ valor per quinque annos ante, & quinque post, probari debet, interdum duplicitate limitatum est, quando quinque annos post beneficij vacationem non daretur, sed continentis lis moueretur, item si extrinsecum aliquod augmentum adseriet, tunc enim quod vacationis tempore probaretur, fatis erat.

Secundum. Ex decisione eiusdem 24. de probationibus Achillis de Graffis.

Valor verificandus est, deducitis oneribus.
Cap. XXVIII.

Deducais oneribus super fructibus eiusdem beneficij in positis, in supplicatione expellis valor, verificandus est: Propterea Archidiaconus de Zatina Valentine Ecclesie secundum pensionem ab Andrea in alias translatam annulata volebat, quoniam vnta cum alijs quadringtonum, quae preceptorii dictæ Ecclesie soluebantur, medietatem fructuum octingentorum expressorum exceedebant. Pensionarii vero dicebant, quatuorcentum pro Preceptoriorum dotibus assignatos esse, qui ex fructibus Archidiaconatus tanquam onus perpetuum dedicendum erat. Quamobrem octingentorum expressio in ultime pensionis aligatione facta fuit, sub quibus quadringtona non continentur, itaque & penso valida remanet.

Deducais oneribus. Ex decisione eiusdem 328. parte 3. Pauli Aemili Verallii.

Valor

Valor probandus est de tempore prouisionis.
Cap. XXIX.

DE tempore prouisionis valor beneficij probandus est, de antiquo autem non sufficit, nam iuri presumptione, quae mutabili sunt, cursu temporis in eodem statu esse non presumuntur. Ex confessione triginta annis elapsis in precibus à Tito porrectis facta, valor ab aduerario nunc expressus non probatur.

De tempore. Ex decisione eiusdem 330. parte 3. Pauli Aemili Verali.

Valor iustificari potest etiam in secunda instantia.
Cap. XXX.

SI in prima instantia valor sufficiens probatus non est ideo sententia reuocanda est, cu ex nouiter deducenda iustificari posuit, & ita in Rota obseruatur.

Si in prima. Ex decisione eiusdem 331. parte 3. Pauli E. milii Verali.

Valor ex quibus probetur. Cap. XXXI.

Publica voce, & fama semiplenè valor probatur, sed additis testium dictis, qui in genere multa de beneficii redditibus, & priori quantitate deponebant, in quibus conformes existunt, maximum argumentum, quod ita res se habeat, factum est.

Publica voce. Ex decisione eiusdem 393. parte 1. in Nonissimis Blanchetti.

Cap. XXXII.

Opponens de malo valore expresso, excessiuitem debet plenè probare, quoniam de fraude probatio agitur.

Opponens. Ex decisione eiusdem 280. parte 2. Pauli Aemili Verali.

Excessius valor non probatur, si testes non dicant deductis oneribus. Cap. XXXIII.

Excessius valor non probatur, licet testes beneficium quatuor centum valere attestentur, & ita in bulla narratum valorem excedere, quoniam neq; articulus, neq; interrogatorum, deductis oneribus dicbat, neq; testes attestabantur.

Excessius. Ex decisione eiusdem 2. de probacionibus Marcelli Crescentii.

Si non excessus probandus est, sufficit per famam.
Cap. XXXIV.

Vbi agitur de probando non excessu, aliquam pro presumptionem habet, ideo probatio perfamata, quae semiplena est, sufficit: sed un centum liberi pro rectorate remaneant, concludens probatio esse debet, per modum affirmatiuum.

Vbi agitur. Ex decisione eiusdem 380. parte 1. in Nonissimis Lancellotti.

Non sufficit semiplena probatio si valor fuit affirmatus expressus. Cap. XXXV.

Quod viginti quatuor fractus excedenter, non esse probatam, resoluti est, nam cum per modum conditionis hoc probandi onere per ditionem quatenus gravatus esset, semiplena Episcopi probatio non sufficit, pricipue cu de probando valore affirmatiuum expresso agatur, & contraria probatio per ordinarii attestacionem in collatione faciam, habeat: ne semiplene quidem probatum est, cum testes neficiant onera, atq; deductis oneribus attestari debent.

Quod viginti quatuor. Ex decisione eiusdem 381. parte 1. in Nonissimis Blanchetti.

Valor probatur per librum Aestimi in Archivio publico. Cap. XXXVI.

Per librum Aestimi valor rei presumptiuè probatur. Sed librum publicum, atq; authenticum effice oportet. Archivium si officiales habet, scripturis authoritatem praefat, fecus si hinc inde discurrant, neq; locum determinatum habeant.

Per librum. Ex decisione parlamenti Delphinalis 63. parte 2. Francisci Marci.

Valorem quando sufficiat probare per famam.
Cap. XXXVII.

QVia valorem per publicam vocē, & famam probavit atq; tria praedecessorum arrendamenta produxit, non nullusq; testes super eodem beneficio, quāuis inter alias personas examinatos, valorem publica fama expressum attestantes, ideo à pena reguli excusatio efficiat placuit. Cum valor difficilis probationis est sola fama sat est.

Quia valorem. Ex decisione Rota Romana. 78. parte. 2. Pauli Aemili Verali.

De codem. Cap. XXXVIII.

DVagitur de poena regula fugienda, quae strictam requirit in interpretationem, iusta valoris creditulas cum fama ab omni dolo remota ad excusandum sufficere debet: difficile quidem nimium est, ac quasi impossibile veram breui tempore valoris informationem habere, & beneficia diutius cum Ecclesiariam dispensio, animarumq; periculo vacarent. Ipse regula captio efficit, atq; laqueum pararet, si metta pena ad maiorum expressionem, solutionemq; maiorum annatae costringeret, quamobrem creditulas taxationis in Camera, Item arrendementorum, Item que ex fama publica antiqua, sive moderna exsift, taxa etiam in partibus pro decima facta, dummodo secundum communem estimationem, ad evitandum penā regula sufficeret debet.

Dum agitur. Ex decisione eiusdem 20. super regulis G. glielmi Caffadotii.

Cap. XXXIX.

VAlore expresso ad taxationem primam gratiam sufficiet firmatum est, quamvis beneficium ad duum expressi ascenderet.

Valore. Ex decisione eiusdem 2. super regula de valore. A. chillis de Graffis.

Ex quibus quis excusat ab expressione mali valoris. Cap. XL.

TRia copulatiū requiri ad excusandum in Rota firmatum est, Arrendamenta precedentia Authoris impetratio, & testium publica vox & fama, tanti beneficium valere.

Tria copulatiū. Ex decisione eiusdem 139. par. 1. Jacobi Petri, & decisione 806. par. 3. lib. 3. in Nonissimis Tholomaei.

De codem. Cap. XLI.

Itaq; aduerteri tantum narratio Rotae non sufficit, quia verum valorem indicare tenebatur. Neq; excusat annata solutio, quae nonquam nonaginta excesserit, valor enim beneficij tamen tempore creuisse potuit. Negligatur antiqua penitus, quoniam onera perpetua deducuntur, non vt ita pinguis annata, sed tamen pessime deducta solvi debeat. In supplicatione ad obtinendum gratiam penitus à valore nullatenus deducatur, quoniam Pato tanto valoris beneficium dare intendit.

Ita. Ex decisione eiusdem 182. parte 3. libro 2. Nonissimis Fabij.

Valor

Valor monete restituenda attendit respectu loci contractus, & restitutionis.

Cap. XLII.

Qvando de monetæ valore agimus, locus celebrati contractus attendit, quoniam verba secundum communem loquendi viam loci, ubi proferuntur, intelligi debent. Licet autem quis contraxisse videatur, ubi soluerit destinat, tamen hoc respectu fori intelligitur, non autem quod ad verborum interpretationem, que partes protulerunt. Quod si respectu ponderis, mensurae, & aliorum, locus insipictr, ubi actum est, cur non idem respectu valoris autem dicendum est. Ali quando secundum confutudinem loquendi, qua in regione existit, interdum secundum consuetudinem loci originis ipsius tellatoris, vel ubi conseruat, valoris quantitas interpretanda est, sed confutato patrisfamilias in contractibus attendi non potest, qui duorum cōsentiu perfriciuntur. Vbi igitur de confutudine regionis agimus, que vtrumque contrahentes respiciunt, nulla differentia est. Cum datis solutio Roma facta fuerit, & secundum aurei valorem currentem, ergo & eodem modo restituenda est, altere non integra, sed immutata, noscere refutetur. Et ipse maritus tempore contracti matrimonij Roma degebat, quo casu certatio, cur a partium originis respectum habuisse presumatur. Si solemnitate, aut ordine contractus agitur, ille locus attenditur, ubi celebratus est, in quibus etiam forensis contrahens ligatus exsilit. Ex his Senatus valorem Romanum aurei attendi debere indicavit.

Quando de moneta. *Ex decisione Senatus Mantuanus 227. Jo. Petri Surdi.*

Valor rei venditæ probatur per relationem peritorum. Cap. XLIII.

Modus probandi valorem per electionem peritorum, a iure approbatus est, in his enim idem servatur, quod in arbitrio, scilicet, ut in obiectu discentientibus, tertius eligatur, quod maxime dicendum est, quod a parte contractus, electi fuere, atque iuramento mediante retulerunt. licet in venditione rei communis affirmatio attendatur, tamen inter alios communem affirmacionem probandi modos, iste per peritos optimus est, nullus erit melius hunc rei valorem circa posse: Neque per testes haec negativa probata est, quod palia iuxta communem peritorum affirmacionem non venduntur, quod autem iuxta premium conuentum vendantur, hoc non excludit, illud idem esse posse, & quod conuentum est, & quod a peritis relatum fuerit.

Modus. *Ex decisione Rota Romana 784. parte 4. in Novissimis Serapini.*

Valor pretij probatur habitu respectu ad tempus anterius, & ad tempus posteriorum contractus.

Cap. XLIV.

CVM de refusione contractus ex capite lesionis agitur, valor fructuum castræ venditi, saltem de tempore contractus probandus videtur, sed Rota in effimandis fructibus ad hunc effectum censuit rationem habendam esse, non præcisæ valoris currentis de tempore contractus, sed aliquorū annorum præcedentium, & subsequentiū, Mobilia quidem præfertim virtutia, ad hunc effectum de tempore contractus probari oportet, in quibus intra paucos dies, ut experientia docet, pretia variantur, sed quod testes præcise ad diē contractus referant, necessarium non est, sed in immobi-

libus & anterius, & posterius ipsi considerandū est, qm si ad soū contractus tempore refutetur, tñc præsumtum ex momento temporis contra expressam iuris dispositionem confitit, lequeretur: Et licet arbitriū sit, ad quod annos vtrumque tempus reduci debeat, Rota tamē censuit, aliquorū annorum præcedentium, & subsequentiū rationem habendam esse, vt facta comparatione anni fertili, cum sterili, indicari possit probabilis valor, & inde iustum præsumtum indicetur.

Cum de. *Ex decisione eiusdem 825. parte 4. in Novissimis Penie.*

Cap. XLV.

IN materia obiectuā valor per decem annos ante probandus est, & testes dubiū contra producentem interpretandi.

In materia. *Ex decisione Rota Romana 485. Serapini Oliuarij.*

Modus verus probandi valorem rei, est per affirmationem peritorum. Cap. XLVI.

Modus eius probandi valorem peritorum à iure approbatus est, in quibus idem quod in arbitrio obseruantur solet, ut ambobus discentientibus, eligatur tertius, quod maximē dicendum est, quando petiti de parte contractus electi sunt, licet præsumtum illud sit iustum, quod de tempore contractus communiter inueni potuisse, tamen inter alios modos veram affirmacionem probandi iste est, qui per peritos fit, quo nullius melius scire potest, quamobrem multi firmarunt perertos affirmacioni, facte magis, quam testibus super ea deponentibus, standum esse. Præsumtum conuentum non excludit, quoniam illud esse possit, quod ex peritorum relatione constitutum est.

Modus. *Ex decisione eiusdem 665. Serapini Oliuarij.*

Testes quando valorem probare non dicantur. Cap. XLVII.

Si testes ignorant qualitatem, & quantitatem bonorum, quomodo valorem probare possunt? In hac materia de communī valore habitu respectu ad tempus contractus deponere debent.

Si testes. *Ex decisione eiusdem 183. In manuscriptis Flaminij Plati.*

Cap. XLVIII.

Illa valoris probatio admittenda est, quæ administrativa habet, videlicet impetracionum præcedentium cum explicatione eiusdem, atque taxæ Camera Apostolice: testes ignorant onera valorem non probant.

Illa. *Ex decisione eiusdem 188. In manuscriptis Flaminij Plati.*

Probatio valoris per testes super affirmatiua, non valer respectu negatiua, videlicet non exceſſus. Cap. XLIX.

CVM de simplici narratiua non agatur, sed de perpetuo Religionis præiudicio, quæ in perpetuum preceptoria, & Hospitalitate pauperum Alemanorum ptiuare, nec in materia antiqua, sed de recenti veritate, neq; vigintiquatuor ab hinc annis gratia respectu valoris nō esse iustificata, refutatu est: Nā lista redditum istius Priorat, facta vt dicatur de ordinis Archiepiscopi, & in ipsius archivio reperta, nihil relevat propter intercessio Archiep., & personarū ecclesiæ, quorū referebantur.

B b vniōne

vniōne ad augēndos Ecclesię redditus fieri, neq; titè in archiuo posſit esse probatur, nec de tempore vniōnis factam, cum virus tellis dicat per aliquor annos ante præsentatā finire, ideo non probat, quia fidelis esse, non appetat, si quidem omnia bona deſcripta non fuere, & cum aliqui redditus affirmatiūe ponantur, valor per modum negatiuum, videlicet per non excessum, probatus dici non potest, testes non probare, placuit, vel quia de tempore vniōnis non deponunt, vel quia de auditu à perfonis Ecclesię, & per modū affirmatiuum, vel quia non exceſsum non probat, & publicam vocem, & famam ad perfonas interfesse habentes reflingunt. Vnūus autem in curia examinatus non sufficit, cum fuisse maiors valoris per testes religious examinatos detur.

Cum de ſimplici. Ex decisione eiusdem 186. parte 1. in ultimis Læuellotis.

Valoris probatio quando requiratur exāctior, & quando leuior. Cap. L.

Exactior probatio requiritur ad effectū regule de valore, fed ad effectū anni undae, vel reducende penſionis ſuper beneficio imposito, leuiori ſufficiet, aliquid reſolutum eſt, fed quia contra ritualem propria valoris confeſſio vrgebat, domini exiſtabat, ad concludentem probationem aſtrignit, quam non ad eſe concluſum eſt, quoniam multos teſtes de defectis patiuntur, nec concludunt, & quāuis negatiuum coarctare conetur, cum enumerando bona Abbatie, deponant, eſe non poſte, quod Ecclesia alia bona habeat, quia ipſi ſcirent, tamen ratio ſcientia, qua ſunt ciues, & pratici terra, nimis generalis eſt, & incerta, cū neq; iſta, quia vicinus eſt, ad probandum valorem admittitur, & cum fateantur, ſe arrendatores bonorum non finiſſe, neq; agorae cultura & recollectioni fructuum praefentes fuſſe ratio de folio auditu concludit, cū tamen ad probandam negatiuum, cauſam neceſſariam allegare debeant; cum penſio ſuper omnibus Abbatia fructibus, prout enib; redditibus, iuriibus, obuenitionibus, & emoluimenti, reſeruata fuerit, quorū appellatione distributiones, manuales oblationes, & alijs fructus incerti continentur, teſtes ſuper iſtis etiam deponere debeant, aliaſ non iſtrifragantur.

Exactior. Ex decisione eiusdem 550. parte 1. In Ultimis Vbaldi.

Valor beneficij ex quibus probatus non dicatur. Cap. LI.

Valorem beneficij de tempore impetracionis probandum eſt, ſepe ſepius reſolutum fuit, propterea narrativa, ſive confeſſio diuerſi temporis non relevant, ultra quod confeſſio authoris ita demum nocet, fi ſuccelſor indigeat, vel ipius iure vt uelit. Gratia perinde valere aduerſus narratiuum, lte pendente, obtenta, etiam iuſificanda eſt. Taxa librorum Cameræ verum valorem non probat, item quia in taxa ponitur valor centum, propterea quod non excederet centum viginti, pro ut expprem fuit, non probatur, quia narrativa, qua fit per non exceſsum, non probatur, per probationem de aſcenſu: illa leuior probatio valoris obreatorum, in ſuo genere perfecta, & concludens eſt debet.

Valorem. Ex decisione eiusdem 37. parte 2. In Ultimis Ludouisi.

V I C A R I V S.

Qui prohibentur eſſe Vicarij Epifcopi.
Cap. I.

LAcus, vel clericus coniugatus Epifcopi Vicarij in Spirituualibus eſſe prohibetur, in temporalibus aut. Epifcopus, iurisdictionem habens, committere potest.

Lacus. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 999. parte 1. Francisci Marii.

De eodem. Cap. II.

MOnachus autem, vel canonicus regularis nō prohiabit, dum tamen Abbatis ſui licentia interueniat. Religiosum ordinis mendicantium Epifcopus Vicarium confitutere non potest.

Monachus. Ex decisione eiusdem 1285. parte 1. Francisci Marii.

Conferendi potestas de quibus intelligitur.
Cap. III.

Si beneficia conferendi potestatem ab Epifcopo habuerit, dum tamen dignitates conferre non prohiberit. Cum materia odioſa, non eſt, beneficij nomini largè capiendum eſt.

Si beneficij. Ex decisione Rota Romana 7. de officio Vicarij in Antiquis, & decif. 2. eod. rit. in Antiquioribus.

Conferendi facultas ſoli Vicario danda eſt.
Cap. IV.

Nec potest alteri quam Vicario hanc generalem conferendi potestatem dare, per quam dignitates etiam conſerte valet, aliter Epifcopus in fraudem facere diceretur.

Nec potest. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 993. parte 1. Francisci Marii.

Habens facultatem recipiendi resignationem, non potest resignationa conferre. Cap. V.

ASi beneficiorum resignationem permutationis causa recipiendi potestat habeas, resignationa conſerte non tales, quoniam in beneficiorum collatione, ſpeciale mandatum requiritur. Quoniam praefontis instituere abiq; illo poſſis, neq; alij niſi permittare uenientibus beneficia conferenda ſint, tamen prima opinio ſemper in Rota præaluit.

At ſi beneficiorum. Ex decisione Rota Romana 1. de reuocatione in Antiquis.

Epifcopus Vicario ſuſt conſerendi facultatem de quibus beneficij dediſſe cenſetur. Cap. VI.

Epifcopus Salamantin. omnia beneficia, de quibus Epifcopus authoritate apostolica, vel ordinaria prouideret poterat, conſerendi potestatem Vicario dedit, & de his quia ipſe in perfonam tuam habebat facultatem deſide intelligitur, dum tamen ipſe met, pro beneficij, leucommida beneficij in manibus superioris exprefſe cederet; ſed an tacita renūciatio quod ad superioris prædictū ſufficiat. Et quidē niſi in superioris manibus fiduci non potuerit, itaq; cum facta non fuerit, Vicarius de beneficio in ipfius perfonam commendato, prouidere non potuit. Epifcopi, & Vicarij unum tribunal eſt, unde cedendo in manibus Vicarij, non ſuſt superioris pro ut requiriſſet, ſed in proprijs suis feciſſe dicitur.

Epifcopus Salamantin. Ex decisione Rota Romana 94. parte 1. Iacobi Tuti.

Vica-

Tom.VI. Tit. Vicarius.

291

Vicarius quando instituere, & conferre non prohibetur. Cap. VII.

ET si de alternativa nulla in vicariatu mentio facta fuerit, nihilominus & instituere, & in mens referato conferre non prohibetur: nam ex quo generaliter vices suas dederat, cum facultate delicta puniendi, priuandi, & quæcunq; beneficia in ciuitate, vel diecepsi vacatura conferendi, prout opus est, atq; in omni iurisdictione deputauerit, quando alternativa superuenient, impedimenta remouentur: Et sicut in Vicarij persona alternativa libera erat, ita & cum alternativa Episcoporum de novo opus tribuerat, impedimenta remoueret, totum in Vicarium translatum dicitur. Item in Vicariatu vacatura conferendi potestas datur, vacatio agitur tempus ipsa facultas respicit: Episcopus & ante alternatiuum, & ante literarum expeditionem illam potestiam habebat, ergo nullum privilegium de novo superuenient, sed post potentis obtulaculum, per alternatiuum remisum, in Vicarium, qui prout opus fuerat conferre valebat, transfluxisse non est ambigendum.

Et si de alternativa. *Ex decisione eiusdem 488. parte 2. Jacobi Putei.*

Deputatus ad conferendum, in commendam dare non potest. Cap. VIII.

IN commendam dare à beneficiorū conferendi potestate diuersa sunt, nam Ecclesia parochialis nisi factordi dari non potest, sed non factordi, dummodo infra annum presbiter efficiatur, conferri permittrit. In Vicario parochiali, idem dicendum est. Praesertim vbi materia docta, seu de vacaturis agitur, nam vnum sub altero non continetur, quamobrem ad conferendum deputatus, in commendam dare non potest.

In commendam. *Ex decisione Parlamenti Delphinalis 1002. parte 1. Francisci Marci.*

Vicarius beneficium supprimere non valet. Cap. IX.

ITem absq; speciali mandato beneficium supprimere non potest: Ecclesia cultum diminuere arduum est, sed ardua nisi expresa, nō veniunt. Neq; spatio triginta annos excedente prelumi potest, quoniam enunciatum non reperitur.

Item abiq. *Ex decisione Rota Romana 53. parte 3. Jacobi Putei.*

Curati sunt coadiutores Episcopi. Cap. X.

Curatus totius dieceesis Episcopus exigit, Ideo Rectore perpetue Vicaria parochialis non apparet, ipse meritorum dei debet. Curati nil aliud quam ad operis Episcopalis participationem coadiutores sunt.

Curatus totius. *Ex decisione eiusdem 340. parte 3. Pauli Acemili Veralli.*

Vicarius perpetuus, quas decimas habere debet. Cap. XI.

Circa decimas Vicarius perpetuus fundatam de intentionem habet, quoniam pro vita sustentatione assignata sunt.

Circa decimas. *Ex decisione eiusdem 5. de officio Vicarij in Antiquis.*

Vicarius curam habens animarum Ecclesie ynitatem non est ad nutum Abbatissæ amouibilis. Cap. XII.

Vicarius ad nutum amouibilis titulum habere non dicitur, frustra igitur Abbatissa, cui Ecclesia vna

fuit, articulos contra impertrantem dat, curam enim apud eandem, vel conuentum esse oportet, quod validè inconvenit. Cura commissio licet quo ad exercitum auctuam in mulieris cadere non possit, tamen ius, monasterio competere non prohibetur, vt per virtutem illius potestatis capacem exercitum faciat: Idem de iurisdictionis spiritualis exercito dicendum est, in his que claustrum potestatem concernunt.

Vicarius ad nutum. *Ex decisione eiusdem 21. de prebendis in Antiquis.*

Vicaria perpetua potest vnius mensē Abbatis, sine Episcopi. Cap. XIII.

Perpetua aliquius parochialis Vicaris monasterio, siue Abbati mensē vnius potest, quoniam Ecclesiasticum beneficium est, atq; ad omnia, ad quae Rektor tenetur, Vicarius obligatus est. Episcopus multo magis vicarium vnius potest, quoniam minus iuriis utilitatisq; Vicarius habere dicitur, quām rektor, sed rectoriam ipsam vnius non prohibetur. Vbi Episcopi, vel Abbatis mensē vnius fuit, pleno iure tam in spiritualibus, quām temporalibus spectare dicitur, tunc autem Vicarius Curę p̄fici, permittitur quæ principaliter in Abbatē vel Episcopo p̄fiderit, per unionem perpetuas in temporalitatem transit, totumq; in Abbatē, vel Episcopo residere dicitur.

Perpetua. *Ex decisione eiusdem 2. de excessibus pralatorum in Antiquis.*

Vicarius potest conferre beneficia extra diecesem. Cap. XIV.

Extra diecesem Episcopo beneficia, nisi in Curia vacauerint, conferre non est prohibitum: Vicario autem generali, si speciale ad conferendum mādatur habeat, etiam permittitur, quoniam ordinarius est, & quæ voluntarii iurisdictionis sunt, extra diecem exerceri possunt.

Extra diecem. *Ex decisione eiusdem 5. de officio Vicarij in Antiquis, & decisione Senatus Burdigalen. 30. Nisi colai Boerii.*

Vicarius perpetuus ex iusta causa institui debet. Cap. XV.

Rota Respondit Vicarium perpetuum in Ecclesia institui non posse per Episcopi Vicarium speciale mandatum non habentem, nec per Episcopummet, nisi propter alterius curati annexionem instituti potest, iusta igitur causa adesse atq; aequitas ipsum mouere debet.

Rota respondit. *Ex decisione eiusdem 239. parte 2. Iacobī Putei.*

Facultas uniendi data Vicario non comprehendit operarias. Cap. XVI.

Ad uniones quartumq; Ecclesiastiarum faciendas, per praedecessores Episcopos de iure uel cōsuetudine fieri folitas, mandatū habens, operariam Ecclesiæ sancti Petri, sive fructus ad eam spectantes Hieronymo Rectori uniuit, ad eiusq; uitam applicavit, Sed fructus uniuersi responsum est, quoniam Ecclesiastiarum, vel beneficiorū appellatio, operariā, quæ ab eiusdem distincta est, non continet. Dispositio, que loquitur de beneficijs in eleemosinarijs, fabricis, & operarijs loci non haber. Nominatio, ut ipse Rektor operarius esset, neq; uim unionis, neq; deputationis aliquo modo valere uisum est, quoniam Episcopus ad uitam unionem facere prohibetur, itaq; Vicarij facultas ad hoc extendi non potest, neq; Vicarius deputationē agere noluit, sed unionē.

Aduniones. *Ex decisione eiusdem 1. de officio Vicarij Iohannis Nobedani.*

B b 2 Vicarius

Digestorum Nouissimorum.

Vicarius quando possit admittere resignationes.
Cap. XVII.

Qui cum potestate administrandi in spiritualibus, & temporalibus, & cum stipendijs, honoribus, atque praeminentijs alii Vicarius datis, plenariae, atque omnimoda de omnibus causis cognoscendi potestate, nec non beneficia quæcunque in ipso Episcopato vacanta, vel vacatura conferendi, collationes, institutionesque & prouisiones faciendo deputatus est, resignationes validè admittere potuit, tū propter omnimodam potestatem, in eo mandato cōfīsam, tum quia bene confitat, praececessorem per idem mandatum de beneficijs per resignationes prouidisse, ipsa sique resignationes effectum fortitas fuisse. Mandatum cum libera, & in specie acquirantur.

Qui cum potestate. Ex decisione eiusdem 2. de officio
Vicary Ioannis Mobe dani.

De eodem. Cap. XVIII.

CVM etiam datum est, quod causas criminales audiare possit, beneficiaque conferre etiam resignationes admittere permittitur, quoniam resignation ad collationem preparatoria, sed in mandatis preparatoria comprehensa dicuntur.

Cum etiam. Ex decisione eiusdem 986. parte 3. lib. 3.
in Tomis Tholomati.

In Ecclesia parochiali habente rectorem, an fit
danda Vicaria perpetua.
Cap. XIX.

Vicaria perpetua in Ecclesia curata, & parochiali quando Rectorem haberet de iure non datur, nisi alteri Ecclesiæ illa parochialis annexa fuerit, quando isti certa portio dari solet, Vicarius folius decimas vendicare non potest, sed cui annexa est vendicatio conceditur, cum igitur fructuum portio parochiali annexa sit, ipsique Vicario certa dari solet, penes dignitatem habent, habitus esse dñi, propterea ad decimas, que sibi assignatae non sunt, agere non potest. Ex quo ab alio congruentem pro vieti portionem recipit, Vicaria probatur. Sed Caritatem in quali exigendis poffellione, atque portionem dandi probatur, ergo Vicarius ad decimas agere non debet.

Vicaria perpetua. Ex decisione eiusdem 339. parte 3.
Pauli Aemiliq; Feralli.

Vicarii perpetui quibus Ecclesijs preficiendi sint,
& quibus perlonis praeterantur.
Cap. XX.

CAppellanis, & alijs presbyteris Vicarios perpetuos praeferti viuum est. Sed isti, & monasteria, quibus beneficia seruientia vnta sunt, quò ad emolumenta, fundam de iure intentionem habent, quoniam pleno iure vnta sunt, omniaque bona temporalia translatâ sunt, quæ si ad beneficiatos pertinent, etiam ad Vicarios perpetuos, qui deserunt speciale dicuntur, dummodo monasteria illa concedant. In simplicibus beneficii vnitis Vicarij ad nutum am ouibiles, in Curatis perpetui dari solent, in Ecclesijs collegiatis clericij perpetui deputandi sunt.

Cappellanis. Ex decisione eiusdem 758. parte 1. in Novissimis Seraphini.

Cap. XXI.

AGens si per certæ Ecclesiæ Vicaria, si in primo articulo quatuor defterat, mox in sequentibus ad

earundem alteram duntaxat se determinet, non nisi de qua agitur, intelligendum est, nā sermones iuxta materiam inquirendi sunt.

Agens. Ex decisione eiusdem 579. Aegidij Bellameræ.

Vicarij potestas præsumitur in quibus non requiritur specialis facultas.
Cap. XXII.

POtentate per literas non probata, si à partibus non negetur, acta corā eo agitata valida sunt, quoniam ordinarius est: si ab aliqua partium negetur, probanda est: tunc autem habitationem, nominationem, atque communem reputationem probare sufficit.

Potestate. Ex decisione eiusdem 1. de officio Vicary in Novis.

Vicarius an & quando confitutus Vicarium.
Cap. XXIII.

Vicarius Episcopali altera vices suas committere non potest, nisi ex causa, & de Episcopomet consenserit, & tunc iurisdictionem à se non abdicat, sed retinet, at si in spiritualibus, & temporalibus deputatus est, etiam de Episcopi consenserit alterum in spiritualibus tantum confitutore non potest, nisi cōfūctudo altere habeat. Ad certam autē causam sustinere permittitur, in quo Episcopus speciale date potest, generaliter autē prohibetur.

Vicarius Episcopi. Ex decisione eiusdem 4. de officio
Vicary in Novis. & decisione 168. parte 1. Jacobi Putzi.

Vicarius generalis neque conferre, neque instituere valet, nisi specialiter sit concessionis.
Cap. XXIV.

Beneficiorum collationem nisi commissam facere prohibetur, quæ eam voluntarie iurisdictionis sunt, nisi expressè demandata non confitetur, sed an prestanti instituio, que necessitatis est, & per modum iustitiae expeditur: Siquidem Vicarius generali commissione non nisi de cauſarum cognitione, ne intraret, ut potest, sed in iustitio, de spectantibus ad cauſarum cognitionem non existit.

Beneficiorum. Ex decisione eiusdem 93. Aegidij Bellameræ.

Vicarius quando dicitur perpetuus & non temporalis. Cap. XXV.

Si in Ecclesijs pleno iure ad monasterium spectantibus Vicarius ab Episcopo instituēdus sit, vt curam recipiat, & per seipsum Sacra menta ministret, atque Episcopo, & Archidiacoно respondere de iuribus tenetur, ut perpetuus dicendum est, non temporalis. Neque regimini exercitum monasterio vt per se, sed vt per Vicarium exercet, datum est, & cum ab eodem Episcopo instituēdus sit, illum amouere prohibetur. Etiamque prouiderent, atque manualiter reuocarent, nihilominus beneficium in regularibus perpetuum dicendum est. Neque patronus, vel is, qui consultat, abique causa priuat, neque si temporalis esset, de iuribus Episcopi, atq; Archidiacoно respondere potest. Cum magis Ecclesiæ expeditat perpetuum habere Vicarium, quia pastor exsilit, atque melius de omnibus intueretur, ideo talis interpretatione facienda est.

Si ecclesijs. Ex decisionibus eiusdem 702. Aegidij Bellameræ, & 24. de probandis in Novis.

Vicarius

Vicarius habens facultatem admittendi resignationes, & instituendi, non potest admittere permutationes. Cap. XXVI.

IN generali commissione ea non veniunt, quae ob sui ponderositatem certae dignitati, & non altere à iure specialiter sunt commissa, cajum modi beneficiis per mutationes existunt, nam contra consilium, & maiorum, rationem dependentia fuit, & nisi magna cum causa cognitione, necessitate, ut utilitate penitula non permittuntur, ergo quantumvis resignationes admittendi, atq; instituendi facultatem habuerit, permutationes tamen demandatae non fuerunt. Sed ad resignationibus ex permutationis causa receptis, permutatione complete posuit, atq; beneficia hinc inde resignata conferre, si ad permutationes coplendas admissus non est; nec ad huiusmodi resignationes admissus dicitur. Verbum instituere ex vulgaris intellectu, ad necessaria refertur, itaq; resignatione admisit, neq; conferre potest. In generali. Ex decisione eiusdem 9. Aegidij Bellamer.

Vicarius non potest deputari super singulari beneficio conferendo. Cap. XXVII.

Officiali sive vicario generali potestate vacatura beneficia conferendi, atq; resignationes recipiendo Episcopis dare potest, singulari autem perdonat, & de singulari beneficio prohibitum est.

Officiali. Ex decisione eiusdem 1. de officio Vicarii in Aliquis.

De eodem. Cap. XXVIII.

Quoniam tanta fraude usurpicio in eo non presumitur, qui semper conferre potest, sicut quando ad certa, quae primo vacarent, conferendi potetas data est. Ad primum vacaturum causis indubitatus est, idem de quatuor ex rationis identitate dicendum est.

Quoniam tanta. Ex decisione eiusdem 443. Aegidij Bellamer.

Vicarius ex generali potestate non puniri crimina. Cap. XXIX.

EX generali potestate, punire crimina, seu poenam ordinariam pro eisdem imponere prohibetur, inquire autem, & de eisdem tam ex suo merito, quam implorato officio cognoscere permittitur, & si criminoium inueniet, ad Episcopum puniendum remittere debet.

Ex generali. Ex decisione eiusdem 2. de officio Vicarii in Nonius.

Vicarius dat literas dimissorias pro ordinibus recipiendis. Cap. XXX.

Licentiam ordinandi dare, neq; ordinare est, nec aliiquid spiritualiter, quamobrem vicarii literae, in quibus Titio iusciplini primam tonifiram, atq; quatuor ordines minores extra diocesim concedit, non obstante natalium defectu super quo fecum dispensat, valida sunt, si de vicariatu per communem tantum reputationem constare potest. Aut Episcopus erat praesens, palamq; & publice exercebat, & mandatum, vel delegationem praefecitum prasulm, aut absens, & tunc Vicario non est prohibitum. Cum de conferendis ordinibus agitur, quod modici praeditum exigit, verbis narratius, etiam de praeterito credendum est. Nisi prius dispensatione fuerit, licentia clericos fiendi dati non poterat, ergo prateritum ad hoc praesens consecutum est. Verba literarum, super quo fecum dispensat, codice momento intelligi possunt, & enunciata per causam modum peletur, disponunt. Cum autoritate ordinan-

ria facere dicat, & ab ipso speciali mandato agat, an tanquam delegatus facere prouidetur. Quamus dubitatur, an eodem contextu, vel dinisim authoritas ordinaria, & delegata data essent, tamen cum per testes constet, qui talia etiam exercuisse deponebant, pro actus validitate conclusum est, vt eodem contextu data censeantur.

Licentiam ordinandi. Ex decisione eiusdem 1. de officio Vicarii Marcelli Crescentij.

Vicarius ab Episcopo delegatam iurisdictionem habere dicuntur. Cap. XXXI.

AB Episcopo Vicarii deputantur, sive ad causas vniuersitatem, sive ad certas duntaxat sive voluntatis arbitrio, itaque delegatam iurisdictionem habere dicuntur, quamobrem contra delegantem deputandis sunt, Dare amplam, vel angustam facultatem in mera Episcopi voluntate constituit, ipsi igitur nullam quasi possessionem acquisivere, quamvis milles de filiisibus causis cognovissent, nra & de Episcopi commissione sciebantur. Nisi Episcopum facultatem dare coactum suffise probetur, vel dum volebat ipsos reuocare prohibitum, ipsique prohibitioni acquiescere.

Ab Episcopo. Ex decisione eiusdem 297. pars 2. in Nonius Robusterij.

Vicarius potest substituere alterum, etiam post resignationem isti Episcopi.

Cap. XXXII.

SVbstituendi facultatem habes, vtrum post resignationem ào Episcopo factam, alterum loco fui Vi carium subrogare valeat, quaestio non multum discutatur extitit, sed Rota pro affirmativa inclinabat, nam & de renuntiacione notitiam beneficia conferre posse, certi iuris erat.

Substituendi. Ex decisione eiusdem 159. parte 3. libro 2. in Nonius Fabij.

Substitutus à Vicario potest exequi commissa Vicario substituenti. Cap. XXXIII.

Coram substituto à Vicario litera Auditoris presentata fuerant, tellesque iurauerant, fed cum consuetuus superuenient, et oram eo processus fabricatus est. Ipse fructuum liquidatio sub officiis nomine concessa erat, substitutus autem eandem personam, officium, atq; iurisdictionem reprezentabat, quamobrem acta prima valere conclusum est. Transportato ad Curiam examine, & appellatum, & de illius iurisdictione opponitum est, fante igitur contradictione, aduerfarus hunc esse Vicarium cum haec substituendi facultate ab Episcopo deputatum, probare debet.

Coram substituto. Ex decisione eiusdem 31. parte 3. lib. 1. in Nonius Fabij.

Cap. XXXIV.

Procuratore autem, etiam sine mandato, confitue potest.

Procuratorem. Ex decisione Cappella Tholofana 36. Ioannis Corserii.

Vicarius potest delegare canfas.

Cap. XXXV.

IN temporalibus etiam Vicarius deputatus, atque in his, que iurisdictionem concernunt, quoniam ordinariam habet, ex causa certam aliqui delegare potest. Vicarius Ecclesiastum omnino prohibetur.

In temporalibus. Ex decisione Palati. Apollonii Venetiarij 19. pars 1. Thoma Trinavai.

Bb 5 Quid

Qui Vicarius det licentiam loquendi cum monachis. Cap. XXXVI.

Et Abbatia constitutione ligatur, Evidem mulieres ut plurimum contra propria commoda laborare nituntur. Quamobrem licentiam dare accedit ad monasteria, & cum monialibus loquendi, non ad ipsum, sed ad eum, quia Episcopo deputatus est, pertinet.

Et Abbatissa. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 955. parte 1. Francisci Marci.

Quem cogat ad dandam congruam portionem
Vicario. Cap. XXXVII.

Post presentationem officialis, & ex officio, & ad partis initiantur, patrum Ecclesiasticum ad dandam congruam, atque sufficiens Vicario portionem compellere potest, cum qua vitam suam, ceteraque onera incumbente supportare valeat: & ita Cappella obseruare solita est.

Post presentationem. Ex decisionibus Cappella Thobias 148. & 149. Joannis Corseri.

Vicarius vblibet in dioecesi sicut Episcopus responde potest. Cap. XXXVIII.

In Episcopatu Vicarius, sive in Episcopi Palatio, ut facilius inueniatur, commorari debet, si tamen alibi intra civitatem degener, reprehendens non est, cum Episcopus in tota diocesi ordinariam potestatem habeat, in qualibet loco non exempto, & per se, & per alii federe potest, atque ad officium spectantia libere exercere. Item rector, sive aliquis prouinciae praes, totam prouinciam pro tribunali habet, quemlibet igitur locu ad ius dicendum deputare valet, item a latere Legatus, in qualibet sine legatione pars residere, atque vblibet, Et contentiofani exercere, an a subditos ad alii prouinciam trahere possit, adhuc non est ab Ecclesia determinatum. Sed an conseruendo in aliquo loco residendi Vicarium cogere debet? Subdit in iurisdictionibus contra dominum uti pollicitis remedium exercere non posse: Neque iusta Episcopalia, neque merita facultatis sunt praescribere, cum Episcopus iuris nullitate habeat, vbiq[ue] iurisdictionem, etiam per suos officiales in quasi possessione exercendi, conseruandus est.

In Episcopatu. Ex decisione Rota Marchia 13. Stephanii Gratiani.

Vicarius quam praeminentiam sedendi habeat. Cap. XXXIX.

Quando superior est in loco Capituli, ut illius pars, in loco suo federe debet, quoniam est. Sed placuit Vicarius in presbyteroru loco primo, id est primam eorum dignitatem federe debere, nam & Episcopos, ut singulatim de collegio sedens, sua praeceilentis dignitatis ratione honoratus est, & quoniam federe ut Canonicus, tamen post Capituli, vel Collegij presidentiam federe debet, atque alijs praeferrit. Dignitas a persona inleparabilis est, vnde si aliam posset adipiscitur, priorem non dereliquerit, quamobrem habent ei ex quo federe debet.

Quando superior. Ex decisione Pisana 101. Doctoris Mariae.

Facultas Vicarii ex quibus, & quanto tempore
presumatur. Cap. XL.

Ex temporis antiquitate, facultas Vicarii, qui iuris patronatus contentit, presumitur, praeferimus cum ipsi sufficiens habere dixerit. Verba enunciata, centum annis probata, sufficiens mandatum presumi faciunt. Ex pluribus presentationibus, quae

effectum fortis sunt, aut sufficiens mandatum, aut Episcopi ratificatio inducta fuit. Etiam mandatorum pluralitas presumitur, itaq[ue] ad insufficiens, q[ui] producitur, se restringere noluit.

Ex tempore. Ex decisione Rota Romana 598. parte 1. Nonnus Robiferry.

Vicarii potestas quando expiret. Cap. XL I.

Mortuo Episcopo, ipso facto Vicarii potestas expirat, idem si Ecclesie renunciarerit, quoniam a patre procedunt, & sicut per mortem naturalem Praetitio procurator recusat, ita esti per ceillione, sive translationem Ecclesie vacat. Collatio igitur beneficiorum invalida est, ante translati confitum, ius irreuocabilitate quei non foler, nisi alter Papa voluerit, nam & in uitium, & contradicitem transference potest, atque ob potestatis plenitudinem, etiam absque causa si in Ecclesie vinculo abolitione posset, si iurisdictio ordinaria Vicarii territorio cohereret, ante successoris, aduentu, eius potestas cessare non deberet, sed accessori venit, itaque quo modo deficitur Episcopo extinguitur. Cartera gesta tolerari possent, sed beneficiorum collatio nequamquam. Sed an per deputationem secundi Prior Vicarii secundatus censetur: Si de reuocationis scientia conflatur, alia certiorationes, sive probatione intimationis opus non est.

Mortuo. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 1098. parte 1. Francisci Marci.

Plures Vicarii habent iurisdictionem insolidum. Cap. XL II.

Etiam plures Vicarii deputari possunt, ita quod in solidum iurisdictionem habeant, quamvis dictum non sit, nisi coram uno causa incepta fuerit.

Etiam plures. Ex decisione eiusdem 995. parte 1. Francisci Marci.

Vicarii reuocatione non censetur facta per deputationem alterius. Cap. XL III.

Episcopos Vicariorum suum ad libitum revocare potest, etiam cum poena auctoritione illum non mouere iurauerit. Sed verius visum est, per secundi deputationem, non aliter primum revocatum censeri, quam obrem ante auctoritionem, beneficiorum collationem fadam valere visum est. Ne in perturbante claram Vicariis deputatis, fraude deciperentur. Piacuit Vicariatus e auctoriatione, que per amicum, vel suorum facta probetur, sufficere: Et multo magis obtinuit, qui ob protestationem in secundo Vicariatu, datum illi intimatio facta fuit.

Episcopos Vicariorum. Ex decisione Senatus Burdigalensis 47. Nicasius Boerij.

Vicarius simoniace conferens non praedictat Episcopo. Cap. XL IV.

Vicarius mandatum ad delinquendum habere non dicitur, accierto si simoniace conferat, Episcopum sua collatione priuari non facit. In quibus non habet mandatum, viuum tribunal eum Episcopo non facit.

Vicarius mandatum. Ex decisione Rota Romana 2. de officio Vicarii Aebilis de Griffi.

Vicario an debeatur salarium à successore Episcopo. Cap. XL V.

Salarium non debetur à successore mediato Episcopi, quoniam seruitum factum à Gunnisalvo Vicario, magis in praedecessoris Episcopi, quam in Ecclesia, si utilitatem extitit. Neque Episcopus de necessitate Vicarium

Vicarium tenere debet, cum ipsemet literis prædictis esse debet. Cum salarium non conuentum ex æquitate, & iudicis officio concedatur, si Vicarius in recuperando ab immediato successore negligens fuit celsus, qui semper de primo successore immediato intelligendum est.

Salarium non debetur. Ex decisione eiusdem 4. de officio Vicarii Ioannis Nobedani.

Vicarius Episcopi quas literas scribat ad judicem secularem. Cap. XLVI.

Pat in parem non habet imperium, sed communiam. Tercia potestis in iuri subditi alteri suffragatur, quamobrem si à Vicario pro actis priuatum vultate concermentibus ad judicem secularem scribi supplicatur, non preceptoris, sed requisitoris literis scribendis est, nam ex alieno processu index requiriens est.

Pat in parem. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 147. parte 1. Francisci Marci.

Vicarii perpetui, quæ impotent in congruam portionem. Cap. XLVII.

Curiones, sive Vicarii perpetui, omnia ea, quæ beneficiorum iurorū ratione, & sic intuitu, sive Ecclesiasticarum iure proprio percipiunt, in congruam portionem stiam imputare debent, quæ autem extra ius Ecclesiæ accipiuntur, imputare non tenentur. Cui etiam consequens est, quod res illæ, de quibus dubitatur, an ad ius proprium Ecclesiæ pertinant, veluti sunt distributiones quotidianæ, in quadrante fructuum decimali curionibus, aut Vicariis perpetuis loco cognitæ portionis debitorum haud imputantur, atque sic per arreuum Parlamenti Tholofani iudicatum fuit.

Curiones. Ex decisione Parlamenti Tholofani 29. parte 3. Gerardi Maynardi.

Vicarii perpetui decimas noualium percipiunt. Cap. XLVIII.

In quarta parte, quam supra curionibus, aut Vicariis ex decimis fructuum in parœcia preceptorum adiudicari diximus, etiam noualium continentur, quæ in Parlamento nostro, Episcopo, Priori, Rectori, atq; Vicario perpetuo ad indicata furent, ad proportionem quoque, quam de fructibus decimalibus illi percipiebant. At Parlamentum Parisiense, indicatae charondas attestatur, quæ exceptis curionibus nulli alii noualium percipere possunt, haud obstantibus pactionibus quibuscumque, quæ cum Curionum prædecessoriis inite fuerint, quod iuri canonico magis conuenient videtur. Cum enim iuxta eius dispositionem perceptio decimalium ad Curiones pertinet, vtique etiam decimalia noualium, quæ in coridem parochiis fiuntur magis ad eos, quam ad quoslibet alios spectabunt, qui forte ex singulare pnuilegio decimas capiunt, & quotum intuitu ab aliis decimis, ad noualium decimas extensio fieri negquit.

In quarta. Ex decisione eiusdem 30. parte 1. Gerardi Maynardi.

Salarium Vicarii debetur ab omnibus illis, qui participant de fructibus ad curam animarum pertinentibus. Cap. XLIX.

Cum Archipresbyter, & Capitulum de emolumenatis ad Rectorem, curam animarum exercentem, pertinentibus partcipent, etiam si eorum singuli praebendas distinctas, & separatas habeant, nihilominus in solutione filarij Vicario debiti, contribuere debent:

multa signa Rotæ, animarum curam canonice & Archipresbyterio aliquando communem fuisse probabant: quemadmodum quatuor cappella in Villis terra Paroianæ vicinis sitæ, & Ecclesiæ principali vnitæ per Canonicos, & Archipresbyterum regebantur, ita verisimile est ecclesiæ principalis cutæ per eosdem reclam; atque gubernatam fuisse, id est credendum non est, q; si principalis cura ad solum Archipresbyterum pertinet, cappellarum vnio ad communem totius capituli facta juviter, sed potius ad communem Archipresbyteri, ne cura animarum diverso ure censeretur, & penes diuersas personas exserret. Item capitulum olim de decimis participatiæ conflat, vnde clare colligitur, quod tunc temporis animarum cura communis erat, quia de redditibus ad curam pertinentibus participabant. Aliarum etiam ecclesiæarum obseruantiam fati conferre, vñsum est.

Cum. Ex decisione Rota Romana 5. 7. In manuscriptis Flaminij Plati.

VICEGERENS.

Vicegerens Auenionis subfstitutus loco Auditoris Cameræ. Cap. I.

A Vicegerens ordinariam iurisdictionem habere dicitur, quoniam à Papa insitutus & circa montes ad Caucasum vniuersitatem deputatur, item in exemptione in xta sibi potestatem datâ, interdum loco Auditoris Cameræ subfstitutus.

Auenionis. Ex decisione Parlamenti Delphinalis 347. parte 1. Francisci Marci.

VISITATIO.

Visitatio prefibi non potest. Cap. I.

Visitatio, vel procuratio, que iure communi debetur, præscribi nō potest, quæ verò ex priuilegio, vel consuetudine, seu pacto præscribitur.

Visitatio vel. Ex decisione Cappella Tholofana 333. Ioan nis Corveri.

Qui visitare vult vigore bullæ Eugenij, debet probare illum esse in viu.

Cap. II.

Visitandi ius præcēdens vigore Eugenij bullæ, quæ in viu esse non probat, admitti nō debet, etiam quod bulla innouata fuerit, nam illa clausula in innovatione polita, numerum, quod esset in viu conditione inducit, quæ deficiente nihil operatur.

Visitandi. Ex decisione Rota Romana 343. par. 3. Pauli Acilius Veralli.

Monasteria monialium non exempta singulis annis ab ordinariis visitanda sunt.

Cap. III.

Qvando monialium monasteria ab ordinaria auctoritate exempta nō sunt, annuatim per ordinarios visitari debent: si verò exempta sunt Sediq; Apostolica; immediate subiecta, per eosdem auctoritate Apostolica visitantur. Si ordinis exemptorum existant, per eorum Abbatess, vel priores, siue alios superiores. Si monasteria alteri subiit, quia Abbatissæ claustrorum egredi prohibetur, per alterum visitare facit.

Quando monialium. Ex decisione Parlamenti D. 1 pñialis 1950. parte 1. Francisci Marci.

Episcopus

Episcopus ex duabus Ecclesijs quando debet habere duas visitationes. Cap. IV.

Vbi ex duabus Ecclesijs, quae per vnum tantum regebantur, Episcopus nisi vim visitationem exigeret, si in qualibet Rector ponatur, atque patrimonii diuidatur, duas, quamvis Ecclesias propinquae sint, visitationes habere debet, præfertim si diuini diebus visitentur. Cum Ecclesias diuiduntur, nouiter instituta vi dentur, persona addita rei, nouam formam introducit. Vbi ex duabus. Ex decisione Rota Romana 1. de censibus in antiquis.

Episcopus visitare potest non obstante sententia. Cap. V.

Episcopum Augustan. beneficia de membris Prepositurae mōtis Louis in sua diœcesi existentes, & Canonicos alios regulares extra monasteriorum de gente visitare posse, item delinquentes corrigit, & punire, non obstante laudo, conclusum est. Nam facio disponente Concilio, tanquam delegatis, sedis Apostolice facere tenetur, quoniam sine fuit contra Papam neque sententia arbitralis, neque quiduis alius obstat potest, ita & contra Papæ delegatum. At si ordinario iure visitare vellit, & sententia forte obstat posset, & generalis dispolio facultatem inferiori non tolleret.

Episcopum Augustan. Ex decisione Rota Romana 213 par. 3. Iacobi Putei.

V N I O.

Vnio est facienda ex causa.

Cap. L.

Vbi de vnione agitur, tractatu, tanquam in alienacionibus opus non est, maxime quando beneficium alteri in eadem diœcesi vñitur, & sic Rota obseruat.

Vbi de vnione. Ex decisione Rota Romana. 1. de rebus Ecclesia non alienandis in Antiquis.

De codem. Cap. II.

Quoniam infra diœcsem neque talis, neque tanta alienatio esse confutetur, & in habitibus simboli facilius est transitus. Caſarum vnionis veritas pro ordinario præsumitur, sed allegati opus est, si illarum falsitas probetur, infringi posset.

Quoniam infra. Ex decisione eiusdem 1. de rebus Ecclesia non alienandis in Antiquioribus.

Vnio facta ex falso causa sustinetur, licet debet disoluiri. Cap. III.

Causa falsitas non reddit ipso iure nullam vnionem, quoniam donatio videtur, est que stricti iurius contractus, quem dolus ipso iure non vitiat. Falsa causa in beneficiis gratiam omnino annulat, sed quando fit vñio, de beneficii proprietate agitur, & causa prophanæ exsistit. Neque vñio ambitioſa est, que propter necessitatem fit, neque in aliquo preiudicium fieri dicunt, ut tamquam decreatum ita factum, nullum exigit. Quoniam ille de domino vitando certabat. Quamobrem Rota semper tenuit ab ordinario sic factam vnionem valere, sed annulari posse. A postolicam autem proportionem clausulam, si ita est, omnino inutilandam fore, atque utiliter factam esse.

Causa falsitas. Ex decisionibus eiusdem 2. & 8. de rebus Ecclesia non alienandis in Antiquis. & 2. codice titulo in Antiquioribus. & decisione 1. de excessibus prælatorum in nonis.

& decisione unica super regulæ de vnionibus Guglielmi Cassadori, & decisione Senatus Burdegalensis 345. Nicolai Beccari.

Cap. IV.

AT si absque causa facta est, quod actum est, nihil valet.

At si absque. Ex decisione eiusdem 12. de rebus Ecclesia alienandis in Antiquis.

Vnio potest fieri ex causa decimaru.

Cap. V.

IN proemio vnionis propter decimas factam esse asseritur, ipsi sicutur causa finalis exsistit, quamvis aliae expresaes carent, nihilominus dissoluendam non esse, placuit.

In proemio. Ex decisione eiusdem 642. part 3. lib 3. in nouissimis Paleo.

Vnionis causa qua probanda sit.

Cap. VI.

CAUSA debitorum, atque onerum importabilium pro vñione facienda, sufficiens visu est, sed non præsumitur, nisi probetur.

Causa. Ex decisionibus eiusdem 376. & 377. Argidij Bellameri.

Causa iusta an si attenuatio reddituum.

Cap. VII.

GRANDIS attenuatio reddituum dignitatis Episcopalis propter bella sufficiens vñionis causa iudicata est.

Grandis. Ex decisione eiusdem 517. Argidij Bellameri.

Vnio propter onus factam scripturam legendi, est valda. Cap. VIII.

PER ordinarium de beneficio capitulari facta vñio, cum ordinatione per viam statuti, ut alieci Theologo, cum onere factam scripturam legendi, ipsi beneficium, si vacare contigerit, conferretur, iuri canonum conpona est. Collatio conditionalis, sicut electio simoniae non exigit.

Per ordinarium. Ex decisione eiusdem 348. parte 3. Pauli Aemili Verali.

Cap. IX.

IPSA vñio firma est, que mensa Episcopali, non altera de ceteris beneficijs prius vñitis mentione facita, sicut.

Ipſa vñio. Ex decisione eiusdem 13. de rebus Ecclesia non alienandis in Antiquis.

Vnio beneficij referuntur facta seminario an valeat. Cap. X.

CVM de legitima duorum clericorum, & totidem de Capitulo deputatione confit, cum quorum conſilio, & interuenienti iuxta Sacri Concilii formam actum fuerit, in materia tam pia, & favorabilis pro seminario, vñionem valere placuit. De illorum consilio factam esse, probari ex ipsam vñionis enunciatione, viſum est, & cum vetere ſimus in ſpectantibus ad Episcopi officiū, atque in ſibi per factum Concilium commixtis, credendum eſſe, vñanimitate conſilium eſt: præfertim quia talis assertio verisimilis extitit, & notariis omnibus interfuſis, attestrat, quoniam non dicat cum testibus, tamē actus validitatis fauore, subintelligi debet. Quod autem Episcopus vigore Concilii fecerit, in eodem instrumento explicitè legitur, id eo referuntur obiectū omnino ceſſat, & Episcopi facultas aperte, etiam referata comprehendit.

Cum

Tom.VI. Tit. Vnio.

297

Cum de legitima. Ex decisione eiusdem 1. de rebus Ecclesie non alienandis Casaris de Graffis.

Beneficium regulate vnicum præbet titulum colo-
ratum. Cap. XI.

Regularis beneficium seculare possidere potest, & Ré contra, & per quadraginta annos status mutatio
pæcificabitur, quamobrem si beneficium regulare vni-
cum est, coloratum titulum cauferat. Quod Decretum
in regulæ pœfessionem inficiat, Rota nunquam refol-
uere iustit.

*Regularis. Ex decisione eiusdem 8. de restitutione spo-
litorum Achillis de Graffis.*

Vno facta præpositura cum consensu capitulo an-
valeat. Cap. XII.

CVm quædam Ecclesia Capitulo per Episcopum
Neumatiæ ex certis ac rationabilibus causis, & de
eiusdem Capitulo consensu, vniua estet, vtque melius
eisdem Præpositus prouideret, atque onera inci-
bentia supportare, Rota Dominorum Auditorum Sac-
ri Palati, pro inualiditate respondit, quoniam propter
vitilitatem, quæ ad Capitulum ex vniione peruererat, au-
thoritatem sibi præstare non valebat. Semper is ad cu-
ius vitilitatem fit dispositio, & cui commodum in ef-
fectu acquiritur, contempnandus est.

*Cum quædam. Ex decisione eiusdem 3. de rebus Ec-
clesie non alienandis in antiquis.*

Facultas vniendi intelligitur sine alterius præiudicio.
Cap. XIII.

Per gratiam Episcopi Terracenæ à Ioanne conce-
fum est, vt quodcumque beneficium ad collationem,
præsentationem, sive aliam qualibet dispositionem,
vacare conterit, Decanatus mente, cuius redditus
ita exiles erant, vt ne decimat quidem soli poterant,
vniue valeret, & quoniam si illi videbatur, addidisset, ni-
hilominus quod Capituli consilium requiri debet
communiter conclusum est, quoniam abique alterius
præiudicio intelligi debet.

*Per gratiam. Ex decisione eiusdem 5. & 7. dubijs Thoma
Faftoli.*

Vno facta Capitulo per Episcopum an teneat.
Cap. XIV.

Dignitatis creatio de capitulo cōsensu in Cathedrali,
sive regulari, vel monachali Ecclesiæ ab illo dote
facta non dicitur, quia in continentí parochialis Eccle-
sia illimet vniue est, cum hoc quod monachus, qui in
eadem pro tempore deputaretur, de his que prius ra-
tione portionis monachalis solebat percipere, nihil vite
rius habere posuit; nec ideo vno fructu facta dicitur,
quoniam non dñe dñs, & principaliter ipsiusmet Capitu-
li utilitatem tangere dicitur, quamobrem authorita-
tem, velut in re propria præfare non viderat.

*Dignitatis. Ex decisione eiusdem 1. de Ecclesijs adi-
cis in antiquis.*

Episcopus potest vniue fabrica Ecclesiæ, & quando
Capitulum dicatur consentire.

Cap. XV.

Quin Episcopus fabrica Ecclesiæ vniue possit, du-
bitandum non est, & quoniam Capitulum ab il-
lius oneribus eximatur, ad que de iure tene-
tur, non tamen ideo tanquam in re propria autorita-
tē præfare dicitur, quoniam non principaliter, & dire-
ctè illimet vniue. Confessum Capituli & per vnum
testem, cum administris probari, & post vniōem fa-
ctam, interuenire posse, vñum est. Atque ita demum,

si consensu deficeret, nulla vniō declaranda est, si capi-
tulum dicat, ad cuius fauorem ita solemnitas introdu-
cta est, ab alio autem allegari prohibetur. Causa pau-
pertatis fabrice, per quam vniō facta dicitur, bene per
testes probata est. Vniō, non vocata Rectore, fieri po-
test, cum enim post illius mortem effectum fortiori de-
beat, nullum illimet præiudicium inferri dicitur, etiā si
prælimonarius ad aliquod ierūtum illi Ecclesiæ te-
neretur, Ecclesiæ vniue status non alteratur, sed in ea
solito more deferruntur debet. Quoniam viuente Recto
effectus sequetus fuetur, non ideo constituto de pu-
blicandis locum habere potest, nam celsionarij perio-
na deficit, edens autem in ius ad prælimonarium sibi co-
petens edere dixit, vt illud fabrice vniueatur, itaque &
fraudes, & cauila finali constitutionis cessare dicitur.
item dispositio de resignatione, vel iuris cessione lo-
quitur ad effectum beneficij titulum in aliam persona
transferendi, sed nullus per vniōem titulum transfer-
tur, quia tam nomen, quam effectus beneficij extinguui-
tur, atque supprimuntur.

*Quin Episcopus. Ex decisione eiusdem 133. parte 2.
in nouissimis Cantucij.*

Refutatio Papa: non impedit vniōem faciendam,
sed fūspondit. Cap. XVI.

Qvia collatio Papa, que propter beneficij refutatio-
nem fit, fructus illius concernit, vnu autem be-
neficij proprietatem respicit, ideo Papa: refutatio vniōem
per ordinarium faciendam nihil impedit, licet
illius effectus, Papa refutatione pro illo tempore fu-
spendatur, quo beneficium confertur. Refutatio sub-
sequens vniōem ab ordinario factam, ipsius effectū
impedit, si de ipa vniōe nullum verbū dixerit. Vno
perpetua non tollitur, sed eius effectus, etiam si ex cau-
lia necessaria facta est, principi facta superueniente,
differtur, necessitas quidem non perpetuo, sed ad tem-
pus. Cum refutatio motu proprio fiat, surreptio alle-
ganti non debet.

*Quia collatio. Ex decisionibus eiusdem 4. & 6. de rebus
Ecclesiæ non alienandis in Antiquis.*

Vno probatur per præscriptionem.
Cap. XVII.

Vbi quis beneficium vniūm tanto tempore dixe-
rit, cuius memoria nō existat, præscriptionem, de
qua nulla sit memoria, allegare sufficit, nam & per con-
cessionem, & per præscriptionem fieri dicitur, tempus,
de quo memoria non existat, ab illo titulo sufficit.

Vbi quis. Ex decisione eiusdem 9. de rebus Ecclesiæ non
alienandis in Antiquis.

Cap. XVIII.

ITaque causam exprimere non est necessarium.
Itaque. Ex decisione eiusdem 10. de rebus Ecclesiæ non
alienandis in Antiquis.

Vno probatur per testes sexaginta annorum.
Cap. XIX.

Probatur etiam per testes sexaginta ancoris ad mi-
nus de visu, atque audiū a maioriibus déponentes,
qui à maioribus audiūsse, & vidūse dicebant, item q
nunquam contrarium viderint, vel audierint, atque
publicam uocem, famamque existere beneficium San-
cti Antonij præceptoriz vniūm fuisse. Dum testes di-
cunt perceptores posse dñe perceptorianum, cum mem-
bro dñi beneficij vniūm, probant, item antiqua instru-
menta, in quibus vniūta esse, enunciabantur. Enunciati-
a pluriū instrumentorum famæ vim habet. Ex peti-
tione dismembrationis vniōis per aduersarium facta,
etiam

etiam probari dicitur, sicut qui dicit diuortium, matrionum præsupponit.

Probatur etiam. *Ex decisione eiusdem 344. parte 3. Pauli Aemilii Veralli.*

Vno quomodo probetur per testes.
Cap. XX.

ETiam si testes de immemorabili tempore citra, Ecclesiam velut alteri vnitani, posse fiam esse, depoñat, vno, probatur. Per instrumenta antiqua temporis immemorabilis præscriptio probari potest. Item per verba vniōnem demonstrantia. Fama in antiquis probat, quamuis de gratiā praedictio cogatur.

Etim si testes. *Ex decisione eiusdem 347. parte 3. Pauli Aemilii Veralli.*

Vno probatur ex duabus enunciatiis instrumen-
torum antiquissimorum.
Cap. XXI.

QUOD in vno instrumento Archipresbyteratum Bononiensie Piebana montis Cerceris vnitani esse affectari, vniōnem non probari. Duorum autem antiquissimorum instrumentorum enunciatiis probari vñitum est. Nonagintanou em annorum Ipatium Rota in instrumento antiquum firmavit.

Quid in vno. *Ex decisione eiusdem 209. parte 2. Iacobi Putei.*

Testes quando dicantur probare statum
beneficij, non autem vniōnem.
Cap. XXII.

QVID si testes Andream verum posse fuisse dixerint, eisq; prædecessorem quadrageinta, vel quinquaginta annis parochiali vnitani portionem posse fuisse? Rota respondit, pro beneficij status probatione sufficere, pro vniōne vero nequaquam, in qua de beneficij substantia, non de qualitate agitur.

Quid si testes. *Ex decisione eiusdem 238. parte 1. Iacobii Putei.*

Vniōnis causa potest ab Episcopo alteri committi.
Cap. XXIII.

NON est prohibitum Episcopo super vniōne facien-
da alteri tractatum committere, & quamvis ar-
duum negotium sit, tamen & cause meri, vel mixti im-
peri delegabiles sunt, item ex quo tractatus sibi refer-
ri debet, p[ro]le dicteret an deliberatio bona fuerit, itaq;
per seipsum vniōnem expedire dicendum est.

Non est prohibitum. *Ex decisione eiusdem 5. de rebus Ecclesiasticis non alienandis in Antiquis.*

Vno non valet facta propter damna ab alio illata.
Cap. XXIV.

Dilectum persona in Ecclesia dannum redundante non debet, si igitur Episcopus in aliquorum dannorum per eum datorum recompensationem mo-
nasterio aliquam sibi subditam, ecclesiam vniuerit, v-
niōnem non valere placuit: Damnum de suo restitu-
re debet, vel in eum Monasterium coram suo superio-
re agat.

Dilectum persona. *Ex decisione eiusdem 14. de rebus Ecclesiasticis non alienandis in Antiquis.*

Regula reuocatoria vniōnem suppreßiarum reuocat
suppreſſionem portionum.
Cap. XXV.

Regula Pauli vniōnem reuocatoria, sex portionū
suppreſſionem reuocabat, non obstante quod in
suppreſſione Leonis legitimos cum Camera Apolto-

lica contractus interuenisse diceretur, atque ita obſtricūm esse fatebatur, ut ab eo, neque sibi, neque inferioribus aliqua ex cauſa refiſere licet. Quoniam ita con-
fessio potius ad actus validitatē facta est, eamque ir-
reuocabile faciendum, quām quod verus contra-
ctus interuenit, cum nullus inter Papam, & illam Ec-
clesiam factus esse dici possit. Neque Princeps ita sibi
legem dicit, quā recedere nō possit. In materia bene-
ficiali inter Principem, & subditos contractus non ca-
dit, quoniam per viam gratiae expediti solitus est.

Regula Pauli. *Ex decisione eiusdem 52. parte 1. Iacobi Putei.*

De codem, & quod non reuocat uniones p[ro] loco fa-
ctas. Cap. XXVI.

NEqua reuocat uniones loco p[ro] factas, quoniam
ab illo illa pauperes sustentari non possunt, & ita
bis resolutum est, si causa necessaria non esset, unionē
quamlibet reuocatam esse firmarunt, necessariam in-
tellexerunt, si Pontifex, Episcopo antequam fundar-
etur, inflante, uniuersit, tunc enim ipse dote dare non
tenebatur, & nisi à Pontifice auxilium impetrasset, a-
lias facturas non esset.

Neque reuocat. *Ex decisione eiusdem 346. Super regula de reuocatione vniōnem Abellis de Graffis, & decisio-
ne 337. parte 1. Iacobi Putei.*

Reuocatoria unionum habet locum in canonis-
catibus, & præbendis amouibilibus.
Cap. XXVII.

IN Ecclesia Abulensis, Canonici, & præbenda pro
Theologo, & Canonica Clemente super p[ro]p[ri]eſtate sunt,
fructu ſequi capituli mentis incorporati, ut ipsum Capitu-
lum persona qualificata prouideret, atque prouilio per
Pontificem facienda cesserat, privilegio Sixti deroga-
to. Quamobrem ueras extintiones, ut p[re]p[re]fessiones
esse, conculcum est, quoniam ad eas, per capitulum ele-
ctio facienda erat, quoniam ad nutum amouibiles ex-
istebant suppressione uerba aptari poterant.

In Ecclesia. *Ex decisione eiusdem 2. de constitutionib.
Iohannis Moberdani.*

Reuocatoria non reuocat unionem in augmentum
diuini cultus. Cap. XXVIII.

IN augmentum diuini cultus unio facta, per reuoca-
toria Adriani non tollitur, nec sub huius simili re-
gulis comprehenditur, non enim de istis intellexisse ue-
ritatem est. Factum Pie caufe in generali sermone nō
continetur.

In augmentum. *Ex decisione eiusdem 7. de privilegiis
Iohannis Moberdani.*

Dissolutio unionis quando indicetur per
petua, & non temporalis.
Cap. XXIX.

His uerbis dissolutio temporaliter facta indicatur:
si talis decadente in pristinum statum reuocatur
& hic frequens Curia stylus obferatur, quia si p[re]-
termissa fuit, fed penitus dissoluentes dixerit, quia ita
omnino denegat, separationemque inducit, perpetua
iudicata est.

His uerbis. *Ex decisionibus eiusdem 402. parte 2. Iacobi Putei.*

Beneficium uacat, ut prius, unione dissoluta.
Cap. XXX.

VNIONE dissoluta, beneficium uacat, ut prius, atq;
in Curia affectu remanet, prouijo igitur ab ordi-
nario,

natio, reservatio, atque decretū obstant, qua titulum, omninemque possessionem taliter inservient, & discolarent, vt nullam possessionem habuissent dicendum sit, multo magis in iuris communis respectu certi corporis beneficij refutatione. Cum in mente refutato vacauerit, pateretur decretum obstat, & ordinarius se intromittere non debebat: At si nouam prouisionem obtineret, tuto efficere posset.

Vnione dissoluta. Ex decisione eiusdem 345. parte 3. Pauli Aemiliij Veralli.

Vnio non potest fieri de iurepatronus.
Cap. XXXI.

DE beneficio iurispatronatus laicorum vnio facta nulla est, si omnium patronorum consensu non acceperit.

De beneficio. Ex decisione eiusdem 346 parte 3. Pauli Aemiliij Veralli.

Legatus de latere non potest vniire beneficium de iurepatronus. Cap. XXXII.

Nequi Legatus de latere beneficium de iurepatronatus vniire potest in ordinarii praedictum, itaque inuidia iudicata est, neque paupertas, neque frumenta tenutas pro causis narrate, neque coniunctus patronorum accessibilis probatur, itaque conditionaliter, atque nulliter facta fuit.

Neque legatus. Ex decisione eiusdem 350. par. 3. Pauli Aemiliij Veralli.

Episcopus debet requirere consensum Capituli super vnione facienda. Cap. XXXIII.

Episcopi potestas, propter coniunctionem, quā cum Capitulo suo habet, vel ad cōsentium, vel ad eiusdem consilium requiriendum super vnione facienda declaratur, quod in Legato expressum non repertitur, quam obrem Episcopali dignitati vniendo, Capituli consensu opus non est.

Episcopi potestas. Ex decisione eiusdem 514. Aegidij Bellameri.

Cap. XXXIV.

Neque tractatus cum capitulo faciens est. Neque tractatus. Ex decisione eiusdem 515. Aegidij Bellameri.

Ecclesia cui vnio facta est à Vicario, agit spolio, & est restituenda. Cap. XXXV.

Per Vicarium Episcopi generalem vnio facta, titulus colorum est, ad recuperandu[m] possessionis intendit sufficiens, quamvis de speciali ipius ad vniendum facultate non conflet, cum omnia facere possit, de quibus prohibitus non repertitur, item contentio iurisdictione vti potest, ad quam vnio ipsa pertinet, atque voluntariam etiam exercet. Tota prouisum à Vicario solitum refutuisse confeuerit, etiam si de confrendi potestate doctum non fuerit.

Per Vicarium. Ex decisione eiusdem 3. de officio Vicarii Joannis Mohedani.

Vnione dissoluta per obitum, an beneficium sit restringendum, aut affectum.
Cap. XXXVI.

Svmmus Pontifex beneficium in eiusdem manibus resignatum vnuuit, atque dispositu[m] quod cedente, vel decedente Tito, in cuius fauorem fiebat, ad pristinum statum, restringetur, & quod per vnuionis dissolutionem, vt prius vacare conficeretur: Itaque plurimi ex Dominis obfittimunt, vnuione per obitum dif-

soluta, refutationem, atque affectionem remanere, quoniam vnio tantum perpetua tituli extinctiu[m] causa est, omnium sicut naturals mortis solvens temporalis autem interea cessare facit, titulo itaque durante refutatio remanet, & sicut affectione durat, donec per Papā prouideatur, nec extinctus dici potest, qui obdormiuit, & sublatu[m] impedimento, eademmet forma, atque species suscitatur. Refutatio per commendam non expirat, ergo neque per vnuionem, & quando Papa administratorem, ius visitatorem Ecclesie Cathedrales dat, prouisionem ad se renocare videtur, ita quod Canonici frustra eligant. Per vnuionem temporelam Papam in vnuo Praelatum non prouidet, neque extinguere videatur, administratione igitur cum potestate percipienti, atque fructibus videnti dedit. Commenda & ad tempus vnuo palliat[us] dispensationes sunt, ideo a pari procedunt, fed beneficium ad aliquicu[m] vitam commen- datum, etiam extra Curiam mortuo, in Curia prouidetur, quare a tam antiqua, & vno; ad nolita tempora obscurata interpretatione recedendum non est.

Summus Pontifex. Ex decisione eiusdem 2. super regula de vnuib[us] Gaglielmi Cassadori.

Fructus, & emolumenta per vnuionem debentur Ecclesie vnitæ. Cap. XXXVII.

Per vnuionem omnia emolumenta monasterio, & collegiatu[m] quasita sunt, praesertim cum hi mensae capitularis fructus non distributiones quotidianas, sed mafia grossa existant, & cum facultas debantur, etiam Vicarii perpetui tales existunt, vt participare debeat. Per vnuionem. Ex decisione eiusdem 799. parte 1. in Novissimis Seraphini.

Ecclesiæ duas si sunt æquæ principaliter vnitæ, vtræque in suo statu remanet.
Cap. XXXVIII.

Qvando duas parochiales Ecclesie iniiciunt æquæ principali potestas sunt, ita vt neutra alteri subiiciatur, vtræq[ue] in suo statu, atque honore remanet, quævis idem sit virtutis rector, quamobrem qualibet iuria, atque redditus luous, fructus, emolumentaque retinet: Iurisdictio confonum est, Vicarium in Ecclesia sancti Michaelis deputandum, ex eiusdem fructibus alienum esse, & si non sufficiant, parochianos ad supplementum teneri placuit.

Quando duas. Ex decisione eiusdem 73. parte 2. in Novissimis Cantuccij.

Vnio facta per resignationem in manibus Papæ, non requirit derogationem indulti Cardinalis. Cap. XXXIX.

Per resignationem in Papæ manibus, vnuio facta. Cardinalis indulto derogari opus non est: Cum autem Hæremitate vnuione tantum ad vitam nominandi per Petrum se iuuare volunt, si nominatim viuere docuerint, pro eiusdem causa expediri poterit.

Per resignationem. Ex decisione eiusdem 1023. parte 3. lib. 3. in Novissimis Tholomei.

De regula reuocatoria vnuionum Pauli Secundi.
Cap. XL.

PAULUS SECUNDUS per suam regulam omnes vnuiones quacunque autoritate, etiam Apostolica factas, reuocauit, propterea resolutum est vnuionem per Capitulum prouinciale factam de quadam præceptoria Sancti Joannis Hierosolymitani etiam reuocatam esse.

Paulus Secundus. Ex decisione eiusdem 21. par. 2. in cobi Patet.

Regula

Regula reuocatoria vnonum non comprehendit
eretionem certa Ecclesie in collegiatam.
Cap. XLII.

CVM vnio pro dote Ecclesiae in collegiatam eret
cui est necessaria, facta fuerit, per regulam reuocato-
riam abla non censetur, nam cum accessoria ad ere-
ctionem existat, non reuocata erectione, neque vnonem
reuocatum esse conclusum est. Reuocatoria futuorū
non comprehendit ea, quae de præterito dependenti
habent. Item regula loquitur quando vnum corpus
beneficii extinguitur, & alteri applicatur, sed hic vna
erat Ecclesia in collegiatam ereta, idemque beneficij
corpus remanet, & cum per plures deferendum sit,
de uno beneficio plura sunt. Ideo regula vnones, atq;
suppressions reuocat, quia & dicimus cultus, & or-
dinarij potestas diminuitur, sed hic vtrumq; augetur,
vt patet ad sensum, ergo ratio regulae celsat.

Cum vnio. *Ex decisione eiusdem 1. de parochijs Mar-
celli Cresentij.*

Vnio, que per ordinarium fieri poterat, à regula
reuocatoria excepta est.
Cap. XLII.

Nec videtur vnonem parochialis reuocare, in di-
gnitatis erectione factam, quoniam per ordinarium
fieri poterat, ideo à regula excepta est.

Nec videtur. *Ex decisione eiusdem 3. de parochijs Mar-
celli Cresentij.*

Beneficium de iurepatronatus non potest vni sine
consensu patroni. Cap. XLIII.

Seminario beneficium vni non potest, nisi patroni
accidente consensu, quod autem de iurepatronatus
exstat, ex ipsa ordinarij sententijs probatur, que super
beneficii statu, quod ad omnes ius facit, cum plerisque
ordinarij pro defensione iuris Ecclesie contra iuspa-
tronatus esse soleant.

Seminario. *Ex decisione eiusdem 567. par. 4. in nouissi-
mis Seraphini.*

Vt vno autoritate Apostolica facta, eueretur, pro-
bationes debent esse clariores.
Cap. XLIV.

CVM de infringenda vnone, authoritate Apostoli-
ca facta, agitur, probationes concludentes nec-
essarie sunt, sed ex resolutionibus in postescitorio factis,
nunquam Capitulum in qua possestione iuris praefan-
tandi exifere, apparuit, quamobrem, pertinentiam
huius iuris concludenter non probari, vñum est, illud
statutu, quod huiusmodi ius ad Canonicos pertineat,
libertati Ecclesie non praedictat, atque in eius praedi-
cione fidei non facit, praesertim cum de observan-
tia contra istam Ecclesiam non constet, confirmatione
autem Apostolica, ius praefendant ad Canonicos per-
tinere praesupponet, quod autem supponit, disponere
non dicitur. Enunciatiæ antiquæ fame vim habent,
sed à personis supcœps emanans, non probant, item fa-
ma finis possestionis non suffragatur. Neque de senten-
tijs à iudicibus secularibus latet, neque de rebus ad al-
lium effectum examinatis, aliqua ratio habita fuit.

Cum de. *Ex decisione eiusdem 592. parte 4. in nouissi-
mis Babali.*

Vnone Ecclesiastarum facta, capitulo annata, & quin-
dennia non debentur. Cap. XLV.

Nequa annatas, & quindennia, neque aliquam re-
compensam de beneficiis vnitatis deberi, resolutum
est, cum enim per vnonem beneficium extinctum sit,

ideo ius percipiendi annatas extictum est, exactio an-
nata, que non debetur, nisi beneficij vacatio sequi-
patibilis est, qua concessa, vacatio dari non potest, & Pa-
pa vniendo, præiudicium facere non dicitur, licet illud
in consequentiā subsequatur. Papa vtendo iure suo,
nemini iniuriam facit. Ius quindenniorum verè depen-
ditum dici non poterat, cum nunquam Capitulo com-
petierit, nusquam enim iure cautum est, quod annata
loco, quindennio debeantur, alia de illis speciale legē
ad fauorem Camerae Apololica ferre, non oportebat,
à iure autem diç Camerae ad iuri particularium Ec-
clesiarum, atque Capitulorum arguire non licet. Itē
Ius Capituli conditionale erat, atque in certum, quatenus
beneficiorum vacatio contingit, sed contigere
poterat, quod ante vnonem per resignationem, vel
permutationem vacasset, sed quando ius de presenti
radicatum non est, quia ad esse, & non esse se habet, in
consideratione nulla exigit, ideo Capitulum huius iuris
ratione quindennia pretendere non poterat. Cum
Capitulum annatas exigendi ius à sede Apostolica ex
gratia habeat, ideo recompensationem pretendere nō
potest. Quod si per multitudinem beneficiorum vni-
torum, Capitulo vnones damnozæ esse cuperunt, satis
est, quod per indutum consultatur, sicuti per Papæ
indutum factum fuit.

Neque annatas. *Ex decisione eiusdem 690. parte 4. in
nouissimis Penit.*

Vno monasterio facta, intelligi debet sine præiudicio
annata debita, vel quindennia ex privilegio
subrogati. Cap. XLVI.

Extra controtersiam est, quod capitulum ante v-
noniem monasterio factam erat in qua possestio
percipiendi vnitatis anni cum dimidio fructus omnii
beneficiorum in diecepsi Burgensti vacantium, & hoc tā
privilegiorum vigore, quam ex immemorabili confusione
tudine, ideo vñio vel non valer, iuris, quod Capitulu cō
petebat, mentione non facta, atque ita adhuc beneficium
vacare dicitur, vel in omnem casum finis præiudicio
annata debita, facta intelligitur, & in his terminis relo-
lutum fuit, derogationem regulæ de nos tollendo iure
quafito, necessariam fuisse, ideo quemadmodum Ca-
pitulo tunc annata debeatur, ita quindennium ex pri-
ulegio Papæ illius loco surrogatum deberi, utrum est.

Extra. *Ex decisione eiusdem 787. parte 4. in nouissimis
Litte.*

De probanda vnone. Cap. XLVII.

VNIO probatur vel eius titulo exhibito, vel per im-
memorabilem possestionem tanquam de vno,
uel faltem per plurimum instrumentorum antiquissimi
temporis enunciatiuas. Collationum enunciatiuas non
probant, que cum annexis simpliciter dicunt, sed quæ
sunt annexa, non exprimunt.

Vnio. *Ex decisione Rota Romana 886. Seraphini Oliuarij.*

Regula reuocatoria vnonum in quibus non habeat
locum. Cap. XLVIII.

SVb regula reuocatoria vnonum relolutum est nō
cadere applicationem factam fabricæ aliquius Ec-
clesie de bonis locorū depopulatorum, in quibus Ec-
clesie in rerum natura esse declarant, & pro dote nec-
cessaria beneficij tam cretæ, quam erigendi facta est,
item pro cultus diuini augmento, praesertim si aliquod
beneficij corpus non extinguitur, sed alteri applicatur,
nec in aliquo ius conferendi ladiatur. Nam precipua
huius regula causa fuit, ne facultas iuris conferendi la-
datur.

Sub regula. *Ex decisione eiusdem 982. Seraphini Oliuarij.*
Quæ

Quæ requirantur ad validitatem vnionis.
Cap. X L I X.

Pro vnionis validitate causa, & solemnitas interuenientia debent: Cum vno post Rectoris obitum debat fortis effectum, ideo de eius preiudicio non agitur, nec eius vocatio necessaria est. Tenuitas fructus, & paupertas parochialis Ecclesie iusta causa est, propter quam etiam referuta vniendi à Sacro Concilio facultas data est, illa autem eius verba, seruata forma iuris, intelligenda sunt, de confusione capituli, prout Sacra Congregatio in suis literis super hoc scriptis declarauit, & cum hic etiam interuenisset, ideo gratia Gardini locum habere non potest, quoniam beneficium vnitum perdi non potest, & impetrari non potest, nam efficitur prædium. Cum Episcopus omni meliori modo, etiam vti delegatus processisset, ideo referuntur mentiones facere non oportebat.

Pro vnionis. Ex decisione eiusdem 1078. Seraphini Oli-

narij.

Cap. L.

Vbi principaliter de vniione non agitur, sed tantu ad effectum exemptionis, leuiores probationes sufficiunt.

Vbi principaliter. Ex decisione eiusdem 1246. Seraphi-

ni Oli-

niary.

Vnio probatur ex enuntiatis antiquis in alijs in-

feritis. Cap. L I.

Altera Ecclesie alteram, nisi eidem annexa fuerit, possiderit non potest, & cum litera antiquissima huius enuntiatio non exhibeatur, tamen inférta de verbo ad verbum in alijs antiquis, diuerter enunciatus ad hunc effectum constitutum. Concurrunt etiam visitationes Episcoporum vniōnem approbantum, quibus plurimum deferendum est, quia de eorum preiudicio agitur.

Altera. Ex decisione eiusdem 1272. Seraphini Oli-

narij.

Episcopus vigore Concilii potest beneficium vni-

re, cuius collatio vigore concordia per-

tinet ad Capitulum.

Cap. L I I .

Oscensis Episcopus de mente Januario officium Pe-
nitentiaria in sua Ecclesia exercerat, cum vniōne praedicta primo vacante, & cum de mente Octobris, Sede Apostolica vacante, Canonicus in illa Ecclesia vacaverit, electio in personam Pauli per Episcopum facta fuit, propterea prouisus à Capitulo, quod vigore concordia facere poterat, preferendus non est, quoniam vno effectum fortis fuerat, quam potuisse fieri etiam concordia non obstante, in Rota reiolutum fuit, licet Paulus solam ab Episcopo electionem habuisset, tamē ad eam pro collatione remittendus erat, ad quod de iure collatio pertinebat, vt in Sacra Concilii Cōgregatione resolutum est, quoniam optime fuit, remittendo elecū, quanuis ad Capitulum remittere debuit, nō tū electio annulatur, quoniam aliis in Rota conclusum fuit, quod institutione annulata, non ideo presentatio iam facta vitiatur. Regula referuatoria beneficium nō caput, de quo per vniōnem dispositum fuit.

Oscensis. Ex decisione eiusdem 1011. Seraphini Oli-

narij.

Monaſteria duo ex quibus, & propter quam causam prælumentur vniā.

Cap. L III.

Cvni vno effectum fortis fuerit, & ultra spatiū quadrangula annorum obseruata, que in gratia narrata fuere, vera esse præsumuntur, posseffio autem non nisi contra scientiam queritur, Imo scientia vniōnis ex nominatione vtriusque monasterij facta de persona Vuolphangi pro coadiutorc Ioannis Vldarici facta probata dicitur, quoniam actus positus est, alia Lutrenses nullum in ista nominatione ius habuissent, item Cancelleria huiusmodi nominationes non nisi mandatis, & postulatione instrumentis, exhibitis expedite solet, quamobrem narrativa concessionis cum expressione vniōnis standum est. Cum vtrumque monasterium Cardinalem ab Austria nominaret & per Papam postulatio cum narrativa vniōnis, atque præstatio instrumenti fidelitatis sequita, admissa fuerit, omnis dubitatio cessare debet. Præstatio Lutrenium potius vniōnem confirmat, quoniam electionem à foliis Marbucensibus facta impugnabat, imo à cōmissione cause in Curia, quā facere procurabat, per postulationē Cardinalis potesta factam, recellisse dicitur. Precepua vniōnis causa fusse dicitur, cu proper bella contineta, dicta monasteria, & eorum subditū de prædictiōibus, spoliis, & incendiis, atque alijs perturbationibus expofiti erant, ex quibus temporalium bonorum extermiatio, & cultus diuinū diminutio oriebantur, cū tales hostiū incurios propulsa non poterant evaneant enim in confinibus diuertatur prouinciarum monasteria, & à populo Lutherano fideles adherentes vexabantur, cum hac vna causa vera sit, ex ea vniōni sustineri posse, quoniam alia non probarentur, conclusum est, maximē cum surreptio dolosa non adsit, neq; circa factum proprium, neque circa ea, que ad gratias validitatem requiruntur, aut quā Principem à gratia concedenda retraxissent. Hæc multò facilius attendenda esse placuit, quia agitur tantum de confirmatione electionis, in qua ultimus status attendendus est.

Cum vno. Ex decisione eiusdem 1432. Seraphini Oli-

narij.

De eodem, & quomodo probetur vniōnis scientia.

Cap. L IV.

Ex continuata istorum monasteriorum posseſſione per Abbates vtriusque, nēpē Rodulphi, Vlderici Vuolphagi, & demum Andream Cardinalem, scientiam vniōnis probari pro certo habitum est, nam ad eundam delictum ex titulo praambulo posseſſile oportuit, & certum est primos qui vniōnem impetrarunt illius scientiam habuisse, item & successores, qui in eum coadiutoriam, in quibus unio monasteriorum narrabatur, post obitum Abbatum posseseſſerunt, adeo ut de scientia vniōnis, tam Abbatum, quam monachorum Marbucensium dubitari non debeat, cum ad posseſſionem adipiscendā titulum exhiberi necessaryt, pp quenad tradentes posseſſionē devinione certi redebantur, itē ex effectuatione coadiutoria, effectuatio vniōnis colligitur, nec est uerisimile q; Lutrenses per tot annos, quomodo Vldaricus esset eorum superior, ignorassent, & q; Rodulphus ad notitiam utriusque capituli coadiutoriam non deduxerit, ne in casum obitus Rodulphi, eius prouisio cōtrouleret. Scientiam enim colligitur ex aliis, qui ex cōiectis accidentibus ad notitiam eueneant solent, maximē iuncta utriusque monasterij monachorum continua conuer-

Cc tione.

Digestorum Nouissimorum.

tione. Ex nominatione Vuolphanghi pro coadiutore Vildarici ab utroque monasterio facta, utrumque unionis scientiam habuisse, resolutum fuit: Cam a Etum fecerint, qui extra unionem explicari non poterat, presumptio magna est, quod illius notitiam prius haberent, ex praedictis rationibus huiusmodi veram fuisse probacionem resultare etiam alias conclusum fuit. Vno non fluit, nisi accedente consensu eorum, qui beneficia possident.

Ex continuata. Ex decisione eiusdem 1459. Seraphini Oliverii.

Canonici potest per Episcopum viri officio poenitentiarie in Ecclesia Cathedrali, & vno per Papam confirmata, dicitur Papalis.

Cap. LV.

Sedē primō vacuitate per Episcopum authoritate ordinaria in vii Concilii Tridentini facta est, cum poetae auctoritate Apostolica confirmata fuerit, ideo Papalis dicenda est, non secus ac si ab ipso Papa emanasset, neque ratio habenda est, quod prius ab Episcopo sive eius Vicario erectum fuerat, non enim contradicente Capitulo, & ex quo aderat secundus Sacerdotii effectum habere potuit, & perinde est, ac si erectum non fuisset, neque aliter dicendum est, ex eo quod sacra cōgregatione expositionis non fuerat, secundum Sacrafī audiendi omnium Sacerdotum confessiones onus habere, quin nec ista taciturnitas subreptionem induceret, cum propriae erectionem, & vniōnem reprobatura non fuisset, cum Sacrum Concilium mandat, curatum, non sufficere qui in aliorum sacramentorū administratione occipiatur, sed vltius penitentiariū institui mandat, qui unus audiendae cōfessiones habeat. Cum Breue etiam in mente Apostolico effectum fortiori vniōnem iubeat, ideo referentis difficultas celat, Pluralitas autem beneficiorum per promotum ad poenitentiariam obtentorum, petitiorum respicit, in quo de dispensatione doceri poterit.

Si credo. Ex decisione eiusdem 151. In Manuscriptis Orani.

Vno inducit titulum sufficientem in iudicio retinenda, & recuperande possessionis.

Cap. LVI.

Cum monasterium antiquorem possessionem habeat, & vniōnis titulum, ideo contra recentiores manutenenēlū esse placuit. In iudicio retinenda de titulo quicquidem non est, vbi coloratus ad esset, etiam in relinquentia iudicio fatis esset, quod autem vno titulum induxit, dubitandum non est, cum etiam expectativa reuocata coloratum titulum prebeat.

Cum monasterium. Ex decisione eiusdem 179. In manuscriptis Flaminii Platii.

Vniōnis præscriptio quomodo probatur.

Cap. LVII.

In prescribenda vniōne, vel quadragenaria cum titulo, vel immemorabilis necessaria est, sed cum nomine de titulo doceatur, neque immemorabilis probetur, quia etiam circumscriptis exceptionibus, tales super requisitis non concludunt, & contradicunt testes pro Ecclesiæ libertate deponentes, qui propter iuris communis a filiamentis praefecti sunt, item quia per plures actus contrarios prætentia immemorabilis ex-

cluditur, propter ea contra præscriptionem vniōnis rectitudinem.

In prescribenda. Ex decisione eiusdem 58. parte 2. In ultima Lodiensi.

Concursus non est faciendus in parochiali vniōne, vel de mensa monasterii.

Cap. LVIII.

Quando Ecclesia parochialis monasterio subiecta est, aut annexa, vel ad eius mensam pertinentis, tunc deceto Concilii locus non est, sed monasterium personam nominat, Episcopus vero sine concursu approbat, huiusmodi autem Ecclesiae esse, per instrumentum vniōnis, vel annexions probare non est necesse, sed per alia signa, & argumenta fieri potest: Inter alia igitur consideratum est, quod monasterium ante Ecclesiæ edificationem, territorio dominus erat, atque decimas ad Ecclesiæ in toto districtu existentes, percipiebat, mox ipsa Ecclesia in Vicariam perpetuum erecta est, ex quibus manifestè ostenditur, dominum penes eū, qui decimas percipit existere, ita vt ecclesia de mensa illius efficitur, item curam penes Abbatem, & Monasterium habitu, illius vero exercitum penes Vicarium refidere dicendum sit.

Quando. Ex decisione eiusdem 153. parte 2. In ultima Littera.

Vno Monasterij facta congregationi, ex quibus probetur. Cap. LIX.

Monasterium de Cabannis in libris vniōnis expressum non ostenditur, quod in Regno Portugalie aliud huius nominis reperiatur, quam illud, quod Ferdinandus detinet, & in dubio pluralitas non presumitur, cū in exceptuōne literatum vniōnem, posseſſio istius monasterij capta fuerit, ex ipso effectu, qualis fuerit præcedens expeditio, declaratur, in instrumento posseſſionis, illum de consenu Blasii commendatarij captiā fuisse legitur, structum perceptionem, cuius vita durante vigore literatum vniōnem sibi referuntur, vnde licet vota non conuenient, quod ista posseſſio manutenibili sit, propter iuris controverias, quae in illa infelicitate excitatæ fuisse, tamen contenta in instrumento omnino verisimilis videbantur, & ex titulo Blasii, qui cantat in commendam perpetuam, administricū recipiunt, cuius titulus fides, à Ferdinandino producente, in dubium renocari non potest. Neque Blasius consenserit, si vere Ecclesia Sancti Ioannis de Cabannis, quam ille in commendam habebat, illam non fuisse, quia vigore literatum congregationi vniōna erat.

Monasterium. Ex decisione eiusdem 192. parte 2. in ultima Lugdunensis.

Vno facta per Episcopum pro dote alterius beneficij, valida est. Cap. LX.

Vacatio Cappellæ per vniōnem factam Vicarie confumpta est, Cardinals enim vigore Cōcilii visitavit curam, sed vigore facultatis, tam à iure, quam à Concilio vniōnem fecit, videlicet erigendo Vicariā, dotare voluit.

Vacatio. Ex decisione eiusdem 196. parte 2. In ultima Lugdunensis.

Quæ sint requisita vniōnis beneficij faciende seminario. Cap. LXI.

Pro parte Seminarij producta vno, requisita habere non constat, nam de tempore vniōnis seminaristi nullus

missis erectum, necesse probandum est, cum alias resolutum sit, seminarum pondum erecto, vniōrem nequaquam fieri posse: q̄es autem praecedentem erectionem non probare vim est, deponentes seminarium in vniōni anno citra sum est, non probant, quia verbum citra in eo quoq̄dērum est probant, & cum vno Menſe Februario fia fuerit, illorum dictum in menſe, vel mensibus subuentibus eiusdem anni verificari posset, sed tempus uod est de substantia, p̄cēsē probari debet. Secunda: requisitum iuxta Sacrum Concilium pro vniōni valitate est, quod ipsius cathedralium, aliorumque eisim diœcesis beneficiorum dimembratio fructuum procedat.

Pro parte. *Ex decisione uisdem 361. parte 2. In ultimis Damasceni.*

Vno beneficiorum est facienda mense Capitulari,
nonautem præbendis distributuē.

Cap. LXII.

ET si Sacro Concilio disponente, ordinario cum cōfensiū Capituli licitum est, ubi frequentes, adeoque tentes sunt præbenda, simul cum distributionibus quotidianis, aliquot beneficia iis vnire, tamen sua re quisita habere debet, quoniam menſe Capitulari, non autem præbendis distributuē facienda est, aliter facta siue auctoritate Papæ nulla, & invalida est, vt s̄p̄ius resolutum est, & facta Congregatio ita Concilium declarauit.

*Et si. Ex decisione eiusdem 565. parte 2. In ultimis Pi-
rouani.*

F I N I S.

Sub Correctione Angeli Cantini I. V. D. Florentini.

INDEX DIGESTORVM NOVISSIMORVA MATERIARVM BENEFICIORVM, ET SPIRITALIVM SECUNDVM ORDINEM TITVLORVM.

A B B A S.

- Episcopus quam iurisdictionem habeat in Abbatem & monachos.* cap. 1
Abbas qui habeant sigillum, & subsunt intermedie Sedis Apostolicae. cap. 2
Abbas quando ad beatent loca ep scopi. cap. 3
Abbas ubi solemniter benedicat populum. cap. 4
Abbas quando & quos ordines conferat, & quibus. cap. 5
Abbas quando interponat decretum in alienatione rerum ecclesiae. cap. 6
Abbas ante benedictionem vestitur Pontificibus ornamentis, scilicet in ep scopo. cap. 7
In Abbatem la cui eligiuntur patellae. cap. 8
Abbas exire sine consensu conueniens. cap. 9
Abbas patellae primare Præsummanulem. cap. 10
Abbas nihil de novo ergo non vocato Prieve. cap. 11
Abbas est caput Capituli, & Collegata sicut episcopus est caput cleri. cap. 12
Abbas non possunt conferre ordines peculiares cum literis dismissionis. cap. 13
Priori sive Abbatii nullius iurisdictionis littera dispensationem committiti possunt. cap. 14
Abbas senior residere in Collegata ubi est caput licet habeat sedem in Cathedrali. cap. 15
Abbasiam esse principalem dignitatem in Ecclesia non probari. cap. 16
Abbas generalis totius Congregationis ex tota Congregatione elegerandus est. cap. 17
Abbas an probetur sita in Territorio unius Diocesis. cap. 18

A B B A T I S S A.

- Abbas ista non elegitur quia corrupta est.* cap. 1
De codem. cap. 2
Abbas ista sola consilia procuratorem. cap. 3
Abbas ista quam administrationem, & quam iurisdictionem habeat. cap. 4
Tossejus Abbatissæ electa lice pendente tradita est attentata, & egesterranda. cap. 5

A R C H I D I A C O N V S.

- Archidiaconus quando agit contra cappellanos institutionis causas.* cap. 1
Archidiaconus quomodo agat contra ecclesias sibi subditas, ex confutandis. cap. 2
Archidiaconus quomodo prouisus per Episcopum das executiones & an subdileget. cap. 3
Archidiaconus præscribit ius instituendum, & desistendum in beneficiis. cap. 4
Archidiaconus quando, & quomodo agat in causa sua ecclesia. cap. 5
Archidiaconus est caput capituli, & quam præminentiam habeat. cap. 6
Habent duos curas non potest obtinere archidiaconomus. cap. 7

A R C H I E P I S C O P V S.

- Pallium archiepiscorum quid sit, & quando illud deferant.* cap. 1
Archiepiscopus Primus non administrat ante confirmationem Papæ. cap. 2
Archiepiscopus non cognoscit de causa suffraganorum. cap. 3

- Episcopus debet ire obnians Archisepiscopo ingredienti suam digestionem iusta formam Pontificis.* cap. 4
Archisepiscopus visitans loca ex ea quando crucem ante se deferre possit. cap. 5
Archisepiscopus in quibus causis erexit iurisdictionem in curia suffraganei. cap. 6
Archisepiscopus potest cogere suis suffraganeum ad suscipiendam causas defensionem. cap. 7
Archisepiscopus quomodo mediae cogit subditos sui suffraganei. cap. 8
Archisepiscopus autem quando offici cogere telles non subditos suis suffraganei. cap. 9

A R C H I P R E S I T E R .

- Archipresbiter præcedit curios Parochialium.* cap. 1
Archipresbiter quando dicatur heraldus. cap. 2
Archipresbiter quando non est beneficium cum dignitate, in dubio nisi exprimatur. cap. 3
Archipresbiter Curia atensis quando dicatur, & quam iurisdictionem habet. cap. 4
Archipresbiter ex quibus probetur esse primam dignitatem. cap. 5
De eodem & quando præmissione Apollonica tanquam de simpli parvitate non relevant. cap. 6
Probando Archipresbiter quando non sit Canonicalis ad efficiendum incompatibilitatis. cap. 7
Archipresbiter non legitur constitutione Sinodali Archipresbiter patens si in suo distillitu recepta non fuit. cap. 8

A V D I T O R C A M E R A E.

- A.C. quomodo expedit citationes per officia.* cap. 1
A.C. expedit monitorium cum excommunicatione. cap. 2
Extensio obligationis Cameralis cur facienda. cap. 3
A.C. super quibus iurisdictionem habent. cap. 4
Camerarius excommunicati absentes pro salario debito in curia. cap. 5
A.C. non se intrummitti super excommunicationis lata ab Advocate. cap. 6
A.C. quando, & in quibus beneficibus iurisdictionem habent. cap. 7

A V D I T O R R O T A E.

- Auditor Rota est regia persona.* cap. 1
Audite res Rota quando præferantur in beneficiis an tempore dispositionis, vel affectionis. cap. 2
Audite res Rota quam iurisdictionem habent. cap. 3
Vnum auditor quomodo alteri auditori causam de ferat. cap. 4
Auditor secundus quando non procedat flante praeniente primo. cap. 5
Audite res Rota quando citent in Curia, & extra curiam. cap. 6
Auditor Rota quando remittit remissoriam ad partes sub suo sigillo. cap. 7
Auditor Rota non expedit remissoriam ad partes sub suo sigillo. cap. 8
Auditor compellit partes ad concordandum de nuncio. cap. 9
Auditor Rota in causis, an & quomodo peras consilium aliorum. cap. 10
Auditor Rota quomodo dubia causa dare debet. cap. 11
De codem. cap. 12
Vera in causa quomodo dicenda. cap. 13
Auditor cogit partes ad declarandum articulatum generaliter. cap. 14
Auditor renovat gravamen debet appellantem admittere intra terminum ipsius. cap. 15
Auditor non debet relaxare a carceribus non cogniti de iniustitia incarcerationis. cap. 16
Auditor subscrivit sententiam alterius sine citatione parti, i.e. Audi-

Index Tomi Sexti.

<i>Auditor qui litium expensas taxat.</i>	c.18	<i>Beneficiis quando non artet ad residendum, sed per alium pos-</i>
<i>De eodem.</i>	c.19	<i>fitur celebrando exercari.</i>
<i>De eodem.</i>	c.20	<i>Beneficiis quomodo imperatur et desolutum.</i>
<i>Auditor semper inhibet, & cognoscit de negocio principali deus-</i>	c.21	<i>Beneficiis in clauso, vel continenti Ecclesia quando dicatur</i>
<i>tulo per appellationem etiam non exigente graminne.</i>	c.22	<i>eis in Ecclesia.</i>
<i>Auditor Regi quando ferunt terminos in causa appellationis ab</i>	c.22	<i>Filiis presbyterorum quando possint obtinere beneficia parentum.</i>
<i>A.C.</i>	c.23	<i>cap.28</i>
<i>Termini non sunt ferundi super obligatione Cameralis.</i>	c.23	<i>Inobligis ad beneficia non est ratione vulneris illatis in oculo.</i>
<i>Auditor successor quando prouideret de beneficio absque noua com-</i>	c.24	<i>cap.29</i>
<i>mmissione.</i>	c.25	<i>Beneficiis dicitur collatum accepranti.</i>
<i>Auditor Appellationis prouides de beneficio prout primo Audi-</i>	c.25	<i>Beneficiis curatorum non est conferendum aleatori publico.</i>
<i>tori commissione fuerat.</i>	c.26	<i>capitulo.41</i>
<i>Parificatio gratis est de pertinentibus ad causam.</i>	c.26	<i>Dispensationis super pluribus privatis, ut habeant locum in simili-</i>
<i>Auditor Rota in istituta praeficationis ad beneficium.</i>	c.27	<i>cibus.</i>
<i>Auditor Rota quando recipit regnificationis beneficium.</i>	c.28	<i>Incompatibilis beneficia quando non sunt portio, & digitalis.</i>
<i>Auditor Rota quando non possit taxare expensas referentes in fementi-</i>	c.29	<i>cap.33</i>
<i>ta.</i>	c.29	<i>Dispensatur ad tempus ad curatorum potest optare beneficium in-</i>
<i>Auditor Rota & cognoscit de causa etiam si male appallatum fue-</i>	c.30	<i>compatibile.</i>
<i>rit.</i>	c.30	<i>Incompatibilis quando possint resimeri in eadem Ecclesia.</i>
<i>Auditor declarat causam desertam absque alia commissione.</i>	c.31	<i>capitulo.45</i>
<i>Auditor quando non cognoscit de causa sine nova commissione.</i>	c.32	<i>Beneficia sunt incompatibilis etiam ratione residenciae admissus potest al-</i>
<i>ternum dimittere.</i>	c.32	<i>ternum dimittere.</i>
<i>Deligationis ab auditore ad testes recipiendas non potest subdelega-</i>	c.33	<i>Extravagant exercrabiliis quo casu procedat.</i>
<i>re.</i>	c.33	<i>Beneficia disimilia sunt compatibilis.</i>
<i>Abolutionem ad cautelam quis dare possit in curia, vel extra-</i>	c.34	<i>Trivium beneficium quando vacet ipso iure.</i>
<i>curia.</i>	c.34	<i>Dispensationis ad incompatibile quando non est sufficiens.</i>
<i>Denunciatio ab alio non fit per auditorem.</i>	c.35	<i>Primum curatum non vacat per secundum requires residentia-</i>
<i>Auditor secunda in instantia quando ab solutis procuratores vel re-</i>	c.36	<i>nuntiat ad primum, ut absoluatur.</i>
<i>BAPTISMVS.</i>		<i>Beneficiis sacerdotiale potest confiri minori ex ordinatione te-</i>
<i>Baptismi quartupliciter fit & in qua aqua fieri debet.</i>	c.1	<i>stitutio.</i>
<i>Baptizari necesse potest ante quam est venire egreditur.</i>	c.2	<i>Commenda non est beneficium incompatibile, & quando dicatur</i>
<i>Baptizari potest in ipsius locum caput enim erit ab utero.</i>	c.3	<i>vacare per mortem.</i>
<i>Baptizari potest qui non emisit caput ab utero, sed appetit ma-</i>	c.4	<i>Beneficia sunt semper remanent referata.</i>
<i>sculus.</i>	c.4	<i>De eodem.</i>
<i>Baptizari nemo post mortem potest, sicut ab excommunicatione</i>	c.5	<i>Beneficiis quando dicatur in forma Pauperum.</i>
<i>absclusus.</i>	c.5	<i>De eodem.</i>
<i>Filiis Iudaorum baptizati iniiciunt parentibus non sunt illis restitu-</i>	c.7	<i>Ius ad beneficium non perditur decem annis.</i>
<i>di.</i>	c.7	<i>Beneficia permittunt quando vacare dicuntur.</i>
<i>BENEFICIVM.</i>		<i>Beneficiis quando dicatur vacare per contractum matrimonii.</i>
<i>Bacalarevni Theologia praefitur, auctori magistro in beneficio.</i>		<i>cap.1</i>
<i>cap.1</i>		<i>De eodem.</i>
<i>Declarator Concilium de Ecclesiis Curavit, & Patronatis, capi-</i>		<i>Clericus, diffusio matrimonio, quando beneficium habere non pos-</i>
<i>tulo.2</i>		<i>fit.</i>
<i>Beneficiis sacerdotiale non confertur legitimam at acum non ha-</i>		<i>Beneficiis factotale quando per datu[m] ob non promotionem.</i>
<i>bbit.</i>		<i>cap.55</i>
<i>Beneficiis quod non confertur filii hereticorum potest confiri</i>		<i>Beneficiis quis non citat primi potest a Papa.</i>
<i>filii reconciliatis.</i>		<i>Beneficiis quod retinet homicida voluntarius.</i>
<i>Beneficiis ecclesiasticis quando probetur.</i>	c.12	<i>In curia quando dicuntur vacare beneficia, & quando apud Se-</i>
<i>Beneficiis non sunt conferenda tantum clericis certa origine, sed</i>	c.13	<i>dem.</i>
<i>etiam aliis.</i>	c.14	<i>De eodem.</i>
<i>Beneficiis appellatione continentur prelacionis.</i>	c.15	<i>Cum Prosimi Papa de beneficio non tenet, ut potellas devoluer</i>
<i>Beneficiis patrimonialia continentur sub induitib[us] Cardinalium,</i>	c.16	<i>ad ordinarium.</i>
<i>Agens ad beneficium patrimoniale quid probare debet, capi-</i>	c.17	<i>Beneficiis quando dicatur vacare per oblationem.</i>
<i>tulo.17</i>		<i>Beneficiis per sententiam quo quando dicatur vacare in curia, capi-</i>
<i>Simonia eadit in beneficis non autem in rebus temporalibus, capi-</i>		<i>tulo.62</i>
<i>tulo.18</i>		<i>Prucrator potest resignare beneficium ante sententiam super cri-</i>
<i>Beneficiis ex quibus angustus simplex non autem curatum, capi-</i>		<i>mine.</i>
<i>tulo.20</i>		<i>Pvacatio & obitus quodcum probetur.</i>
<i>Beneficiis non debet esse minimis.</i>	c.21	<i>Beneficiis quando vacat ad effectum pensionis quando Papa pro-</i>
<i>cap.22</i>		<i>midit.</i>
<i>Beneficiis de penitentia ad regulare Vicarius conferre non potest.</i>	c.22	<i>Promoto quid vacare faciat.</i>
<i>cap.23</i>		<i>Abbas agit contra Episcopum ut remoneatur a beneficio, & alteri</i>
<i>Beneficiis in perpetuum canferri debent.</i>	c.23	<i>providatur.</i>
<i>Capellani quando dicuntur beneficia de iure patronatis.</i>	c.24	<i>Cardinalis quando possint removere beneficium curatum.</i>
		<i>De eodem.</i>
		<i>Beneficiis vacat per sequestri violationem, & potest impetrari.</i>
		<i>cap.70</i>
		<i>Commenda quando vacet ut prius, non autem ut beneficium re-</i>
		<i>seruantur.</i>
		<i>Beneficiis resignatum ubi vacet.</i>
		<i>Ypsone beneficium perdit nomen.</i>
		<i>Beneficiis dismembratum per auctoritatem sufficiens.</i>
		<i>Beneficiis referuntur ante consecrationem dimitti non possunt.</i>
		<i>cap.75</i>
		<i>Beneficiis quando dicatur sufficiens.</i>
		<i>De eodem, & non dimitte debet.</i>
		<i>Statim beneficium attendendum non trahi.</i>
		<i>Confessio regnificationis non probat statum beneficij.</i>
		<i>Beneficiis per commissionem dicitur suigie sum.</i>
		<i>Beneficiis quando factum sit ligiosum.</i>

Ce 3 Trajen-

Index Tomi Sexti bni

Præficiuntur aut debent exprimere alterum beneficium.	c.82	latum quando non sit vix recepta.	c.3
Mobias debet probare beneficiarios habere congruam portionem.	cap.3	Bulla per quam claujalam posse expediti cum insertione sociis concordie.	c.3
Beneficiari quando non sunt necessarii, nec debent habere congre- guam portionem.	c.84	Claujula accedente confessio posita in bullis quid operatur.	c.3
Beneficium quando vacet in curia.	c.84	Claujula vocata vacans, quando habebat effectum.	c.4
Beneficium regnificant quando vacet per obitum.	c.86	Littera quando præsumuntur prius expedita.	c.5
Et nos modis vacationi apud fedem non comprehendit alterum.	cap.37	Bolla quando preualeat Brevis.	c.6
Beneficium ex quibus probetur regulare.	c.88	Littera quomodo probentur expedita ante terminum ad articulam- dum.	c.7
Primum beneficium per adepitionem secundi quando vacante dis- tur.	c.89	Bolla sine praefixa non dicunt integraliter producta capitulo.	c.8
De eodem.	c.90	Bolla quando, & ad quenos remittatur corrigenda.	c.10
Beneficium ex quibus manuale præsumatur.	c.91	De eodem.	c.11
Cappellania à testatore ordinata quando non conferetur benefi- cium Ecclesiastico.	c.92	Quando scedula Cardinalis, & notula Vicecancelaria discordant qua agendum.	c.12
Be neficia non præsumuntur de Iurepatronatus.	c.93	Bolla quando prius corrigenda sunt, vel prius exequenda capi- tulo 13.	c.13
Beneficium vacare per obitum presentant ante institutionem.	cap.94	Bolla quando non remittitur ad corrigendum.	c.14
Beneficium primum vacat per affectionem secundi si fructus per- cepit sunt.	c.95	Bolla corrigenda sunt quando confessus non est extensus inca- sorum mandati.	c.15
Reflexio habens sub le populo, cui administrantur sacramenta non dicunt beneficium simplex.	c.96	Diligentia de inventanda supplicatione, quomodo facienda.	c.16
Beneficium scolare curatum quando possit conferri Canonico regulari.	c.97	Remissio literarum an possit fieri ad expeditores earum non con- fessi de confessu parvum.	c.17
Quod statutum in beneficii attendetur.	c.98	Littera non expeditum decreto irritant non infici posse.	c.18
Beneficium quando quis prius posse ob insursum etiam.	c.99	Littera expedite in cancellaria quando arrestari possint.	c.19
Quoniam non ex alio pro beneficiis unitis ad favorem Cancellariae non habet locum in cœteri.	c.100	Littera Apoflica etiam in forma commissione habent execu- tionem paratam.	c.20
Filius non potest obtinere beneficium patris in eadem ecclesia, sed non contra.	c.101		
Beneficium titulus quanto tempore præscribatur, et per renunciari posset probetur.	c.103		
Beneficium ex quibus probetur regulare.	c.104		
Portio ex scholætria in eadem Ecclesia sunt incompatibilitas, & per afferationem unius vacat alterum ipso iure.	c.105		
De eodem.	c.106		
Beneficium quando dicatur manuale, & quando collarium, & Regula octo mensuram manualia religiosi referuntur dicatur.	c.107		
Condemnat ad priuationem beneficiorum non residentiam, quando in ea appellacione sit dandum mandatum de manuteneendo.	cap.108		
Beneficium a curatæ, & regulariæ, et quando præsumuntur colla- tiva, vel manualia, & de mensa.	c.109		
Beneficium quando dicatur collatum, & non de mensa.	c.110		
Ecclesia quando dicatur de mensa monasterii.	c.111		
Beneficium simplex præsumitur, & ex quibus non probetur cura- tum.	c.112		
Beneficium esse curatum ex quibus probetur & que sunt requisi- tae reverentur ad similes.	c.114		
Parochialis & Canonicus, quando sunt incompatibilitas, etiam dat a tenore fructuum, & Sacerdotum penuria.	c.115		
Beneficium quando vacet per affectionem incompatibilis cum primo.	c.116		
Beneficia incompatibilita quando dicantur ad effectum, et impe- trari possint.	c.117		
Mobius calix laborans, & inhabilis ad beneficia obrivitudo, nec in eis potest per subsistitum deferire.	c.118		
Supressio beneficij quando posse fieri, & que probatio sit necessaria.	c.119		
Qualis sit status qui in beneficii attenditur.	c.120	Canonicus quando habet alienum ad præbendum.	c.17
Quando confitit de legitimo statu anteriori non attenditur quasi potestio ultimi statutum.	c.121	Facultas creandi canonicum Episcopo concessa non caput præ- dicandi vacans in mense Pape.	c.18
De eodem.	c.122	Numerus canonistarum quando taxatis dictatur.	c.19
Ultimus statutus beneficij, & quos posse conferendi quando at- tendatur.	c.123	Canonicus quos annos habere debet ut vocem habeat in capitulo.	c.20
Ultimus statutus beneficij ad dignitatem pertinentis ex quibus pro- batur.	c.124	Canonorum numerus quando augendus, vel minuendus sit.	c.21
		Receptio in canonicum non valet, si pallium posita, & compunctionis interuenit.	c.22
		Canonicus agit contra capitulum non autem contra Canonicos.	c.23
		Canonici regularis non habet præbendum.	c.24
		Canonicus restituitur ad beneficia sibi collata ab ordinario.	c.25
		Canonicus non potest habere canonicum, & operari in tunc- lano.	c.27
		Canonicos non residenti qui fructus ex consuetudine disponunt.	c.28
		Canonicerum noua creatio quemadmodum veteribus praesidit.	c.29
		Votum	

B R E V E

Imperatur quando debet probare tempus concessione.
Et tunc discrepanz à minuta corrigendum est.

B U L L A .

Copia bullæ posse ducentos annos quando probet.
Bulla arcivescovi annualiter invenit mensa per notarium non matricem.

Index Tomi Sexti.

<i>Potestas Capituli manet inter venientes si duas partes faciant.</i>	c. 1
<i>Actio quando dicuntur a capitulo facti.</i>	c. 2
<i>Potestas capituli quando sit inter sententes etiam non sicut due partes.</i>	c. 3
<i>Vocem in capitulo & statum in choro habere quomodo intelligatur.</i>	c. 4
<i>Confessio maioris partis intelligitur de omnibus ecclesiis unitate.</i>	c. 5
<i>Nominis capitularium quando sint in specie exprimenda.</i>	c. 6
<i>Beneficiari et quando concordant cum canonici in administracione.</i>	c. 7
<i>Capitulum non admittit sit sine Archidiacono.</i>	c. 8
<i>Capitulum a quo concuerit.</i>	c. 9
<i>Capitulum quomodo concurrit vixit suar.</i>	c. 10
<i>Capitulum summissimis at expensas canonici eccliesia unita venientibus ad electioem.</i>	c. 11
<i>Capitulum non successore in investiture delegata.</i>	c. 12
<i>Mandatum versus dictum qui continet.</i>	c. 13
<i>Capitulum non admittit permutaciones.</i>	c. 14
<i>Capitulum habet arcem communione.</i>	c. 15
<i>Capitulum quam usurpatione exercitat.</i>	c. 16
<i>Capitulum aliquando confundendum est in possessione conferendi.</i>	c. 17
<i>Statutum prohibet clericos forentes esse de capitulo non valer.</i>	c. 18
<i>Capitulum ex iusta causa denegat possessionem ab inobedientiis excusat.</i>	c. 19
<i>Ex quibus probatur portionarius esse de capitulo.</i>	c. 20
<i>Capitulum tenetur restituere fructus pro tempore quo demagauit in possessionem etiam consuevit post triennium praescriptos.</i>	c. 21
<i>Capitulum in beneficiis spoliis amibus ad suum invenitum dicitur ordinarii collator.</i>	c. 22
<i>Canonicis in quibus causis possint disponere de massa Communis.</i>	c. 23
<i>Parsonarij per statutum vel de consuetudine de Capitulo fieri possunt.</i>	c. 24
<i>Capitulum Abbatiale succedit in iure visitandi se de Abbatiali que causa.</i>	c. 25
<i>Capitulum admissum bona Ecclesia Episcopo rationem redditum debet non uicem admodum.</i>	c. 26
<i>Capitulum non potest statutare sine autoritate Episcopi & confirmatio Papa a quando non elevat.</i>	c. 27
<i>Quando cura est penes Capitulum omnes ipsius ad omnes Canonicos ut collegium pertinet.</i>	c. 28
<i>Parsonarij quando manutendunt sunt in Capitulo ut eius partit.</i>	c. 29
C A P E L L A N I A .	
<i>In Cappellania Sacerdotali Presbyter actu & habitu presentari debet.</i>	c. 30
<i>Quae qualiter confituant Capellam non autem beneficium Ecclesiasticum.</i>	c. 31
<i>Cappella et manutendat in possessione benorum donec probetur ad aliam pertinere.</i>	c. 32
<i>Cappella quando non possit deforvari per substitutum & Sacerdos non Sacerdoti praeferendus sed in concursu.</i>	c. 33
C A R D I N A L I S .	
<i>Cardinalis ac Episcopus sit maior altero.</i>	c. 34
<i>Cardinales quonodo & quare assumuntur.</i>	c. 35
<i>Cardinalatim an possit renunciari ad matrimonium contrahendum.</i>	c. 36
<i>Cardinales a quo creandi sint.</i>	c. 37
<i>Cardinales an possint elegi de uno solo populo.</i>	c. 38
<i>Cardinales non uirant facultatem Papae.</i>	c. 39
<i>Cardinalis dicto quando illudendum sit.</i>	c. 40
<i>De eodem.</i>	c. 41
<i>Cardinalis non inhibet Cardinali.</i>	c. 42
<i>Regula de extendendis confessib[us] non habet locum in Cardinalsibus.</i>	c. 43
<i>Cardinali an currant sexagesies à die commenda ad regnandum beneficium familiaritatis.</i>	c. 44
<i>Regula facultatis numerorum non comprehendit Legato.</i>	c. 45
<i>Regula quod Cardinales absentes utantur eorum inductis sex mensibus.</i>	c. 46
<i>Regula quando comprehendit Cardinales.</i>	c. 47
<i>Regulam uerbi tollat primam contraria quanuus non exprimat.</i>	c. 48
<i>Cardinalis Vicarius Papa quomodo differat à Legato.</i>	c. 49
<i>Cardinalis Sede moratur in curia.</i>	c. 50
<i>Cardinalis Sede vacante non succedit in iurisdictione Papa.</i>	c. 51
C L E R I C U S .	
<i>Clericorum appellatione qui veniant.</i>	c. 52
<i>Clericatus quando sit sufficienter etiam sine literis dimissori datus.</i>	c. 53
<i>Clericatus a manu seu Episcopo quomodo probetur datum de illius intentione.</i>	c. 54
<i>Male promisus absistere debet nisi propriis ordinariis aratu habeat.</i>	c. 55
<i>Clericorum privilegio quomodo renunciari dicatur.</i>	c. 56
<i>Clericatus nubens impuber etiam beneficium perdit.</i>	c. 57
<i>Clericus non potest se submitti terti Laicis.</i>	c. 58
<i>Exco[n]cio contra clericum in quantum facienda sit.</i>	c. 59
<i>Clericatus aliquando sufficit ad conservandum in possessione beneficij.</i>	c. 60
<i>Bonificium Laicis, est Clerico reportato an conferri posse.</i>	c. 61
<i>Clericatus probatio per presumptionem quando non sufficit.</i>	c. 62
<i>Clericatus probatio per cap[itu]lo.</i>	c. 63
<i>Clericatus non est probandus per nullius litteris officiis missis quia expeditis litteris pensionis appellatus est non clericus.</i>	c. 64
<i>Clericus quando probatur verè vel praesumpit.</i>	c. 65
<i>Clericatus illegitimi quomodo probetur.</i>	c. 66
<i>Deprobatione Clericatus.</i>	c. 67
<i>De eodem.</i>	c. 68
<i>Ei an probetur per narrationem Episcopi.</i>	c. 69

Index Tomi Sexti.

<i>De eodem, & quid si narratus sit de literis dimissoriis.</i>	c.20	<i>tis non renunciar per voluntatem attentatis.</i>	c.17
<i>Clericos quando absit posse, & an interum gaudetis privilegio.</i>	c.21	<i>Collatio exequitur post appellationem dicitur attentata.</i>	c.18
<i>Clericos quando per sententiam, etiam in aliena dignitate data perdat beneficium.</i>	c.22	<i>Collatio Papa non valer facie induito, & propositio Cardinalium.</i>	
<i>Sacerdos praeferendum suo ob servitium quod laico praefat non priuatur.</i>	c.23	<i>Collatio beneficii sacerdotalis cui fieri debet.</i>	c.20
<i>Habens oculum effusum non admittitur ad Clericatum absque dispensatione.</i>	c.24	<i>Vix ex duas collationibus eadem die factis preferenda est.</i>	
<i>Clericatus non videlicet collatus non predefit in Ecclesiast. cit.</i>	c.25	<i>Collatio 21, non facta mentione alterius beneficii, non valer.</i>	
<i>Clericus probatus in iudicium per famam, & alia administrativa fieri potest.</i>	c.26	<i>Collatio Apostolica preferetur ei, que ab Episcopo facta est. capitulo 24.</i>	
<i>Clericus probatur esse per narratum Papae item ordinatus quando propter licet etiam proprii Episcopi.</i>	c.27	<i>Collatio per ordinarium facta, quibus preferenda.</i>	c.14
<i>Clericos in possessione sui Clericatus conferuntur datur declaratoria contra contumaciam.</i>	c.28	<i>Nunquam in Hispania que beneficia non conferat.</i>	c.25
<i>Clerici qui dominum cum Monachis debent celebrare secundum ritum monachorum.</i>	c.29	<i>Collatio ordinarius quis dicatur.</i>	c.26
<i>De eodem, & quid si alatus in contrarium disponere non posset.</i>	c.30	<i>Collatio ubi periret ad Episcopatum. Capitulum non dicitur per eos sibi collegialiter.</i>	c.27
<i>Referendarii frumentum facta clericis est nulla, si ipse non est Clericus tempore data, duci posse fiat Clericus.</i>	c.31	<i>Collatio Papa non auferit ius alteri taciti quecumque.</i>	c.18
COADIVTORIA.			
<i>Dignitas que debet dari sacerdoti poteris dari habenti statem congruum.</i>	c.1	<i>Episcopos quis parandas conferre possit.</i>	c.19
<i>Licet coadiutoria expiret non tamen expirat pars praeiunctionis in ea continet.</i>	c.2	<i>Praealio oportet negligenter; ad quem devoluatur potestas. capitulo 30.</i>	
<i>Tielles quomodo probent statim pro coadiutoria.</i>	c.3	<i>Vicarius habens facultatem potest conferri, etiam in literis postea receptis non nominata.</i>	c.31
<i>Coadiutor non debet admitti ad litigiosam vel visitis inribus propter suspcionem caluniam.</i>	c.4	<i>Viter preferendum sit prouisus à Vicario, vel ab Episcopo. capitulo 42.</i>	
<i>De eodem.</i>	c.5	<i>De eodem.</i>	c.33
<i>Coadiutor coram quo populo numeroso admittendus sit.</i>	c.6	<i>Ius conferendi propter aliquam culpam, ad quem devoluatur.</i>	
<i>Coadiutor debet verificare statem, & quando clausula censetur redacta ad ius communem.</i>	c.7	<i>cap.34.</i>	
<i>Quanta etas in coadiutoria probanda sit.</i>	c.8	<i>Dubitatio non constituit in negligientia ad effectum devolutionis.</i>	
<i>De eodem.</i>	c.9	<i>cap.35.</i>	
<i>Actas quomodo probetur, & an confessio coadiutori praividetur coaduтори.</i>	c.10	<i>Collatio ad quem pertinet propter negligientiam iuri devoluti.</i>	
<i>De eodem.</i>	c.11	<i>cap.36.</i>	
<i>Quae infirmitates ministrant atarem in coadiutoria.</i>	c.12	<i>Ius devolutum ad Archiepiscopum, an devoluatur ad eundem tamquam legitimum.</i>	c.37
<i>Coadiutor infra dictam probare debet.</i>	c.13	<i>Facultas conferendi beneficium vacaturum an dari possit.</i>	
<i>Coadiutor non separari a Ecclesiast. videntur.</i>	c.14	<i>cap.38.</i>	
<i>Coadiutor non tolluntur per induitum Cardinalis.</i>	c.15	<i>Collatio an fieri posse si voces, vel cum vocaverit.</i>	c.39
<i>Coadiutor se neve restituere aliis primarii potest.</i>	c.16	<i>Indulitum simpliciter conceptione non comprehendit praelatum habentem unam vocem in capitulo, & quid si habeat dimidiatim.</i>	
<i>Coadiutor dictum per professores beneficij a die capite possessionis post mortem coadiutus, iure ante non acquirunt antinomiam.</i>	c.17	<i>cap.40.</i>	
COLLATIO.			
<i>Episcopus solus conferentiam antequam consenseretur, cateri non nisi ex privilegio, vel consuetudine.</i>	c.1	<i>Collatio Cardinalis de referentia valet, si Papa eisdem conferat.</i>	
<i>Consuetudo requirent sacerdotiorum in eo, cui confertur an habeat locum in permissione.</i>	c.2	<i>Episcoporum in Collegiis, & regulari ins eligendi habere potest.</i>	
<i>Collatio contra formam constitutionis est nulla.</i>	c.3	<i>Capitularis cui statim conferenda.</i>	c.43
<i>Facultate conferendi in sex mensibus alternata concessa in aliis ceteris referuntur.</i>	c.4	<i>Abbas quando de confenti capitulo presentare debeat.</i>	c.44
<i>Alternativa generalissime data quamvis aliama dispositionem cum prebendit.</i>	c.5	<i>A collatione capitulo quando appelletur, & de nuditate dicatur.</i>	c.45
<i>Alternativa Episcopo concessa quando proficit capitulo.</i>	c.6	<i>Capitularis quando dicatur nullus a maior parte.</i>	c.46
<i>Alternativa non suffragantur ante literarum expeditionem.</i>	c.7	<i>Beneficiis vobis est alteri omitione, cuius coniunctus requiratur in confertendo.</i>	c.47
<i>Per confirmationem alternativa non dicitur constare deire datari.</i>	c.8	<i>Collatio est valida, quamvis Vicarius intervenierit uti cancellarius.</i>	c.48
<i>Papa nova conferr pendente induitum Cardinalis sed pendente termino patronorum confert.</i>	c.9	<i>Collatio per excusorem Papae, an praividices Episcopa vel paro.</i>	c.49
<i>Ius collationis ad aliquem pertinere quomodo probetur.</i>	c.10	<i>Collatio executor quando praponderet reservationem Papae.</i>	
<i>De eodem.</i>	c.11	<i>Collatione de mandato Papa inuidit facit quis conferat.</i>	c.50
<i>Collatio omnino sed facta significat plenariam.</i>	c.12	<i>Vix ex prouisio ab Abbatisa, vel decano praeferatur.</i>	c.51
<i>Occorritur litteris non expeditis beneficium conferre posse.</i>	c.13	<i>Collatio Episcopi sit ab eis citatione percedit facta in execu-</i>	
<i>Episcopus litteris non expeditis non potest vigore alternativa de beneficio prouidere.</i>	c.14	<i>Collatio currit propter malam fidem.</i>	c.52
<i>Habens potestatum de reservatione, que conferre posse.</i>	c.15	<i>Collatio an valer facit a non habente potestem.</i>	c.53
<i>Collatio de beneficio, seruato non expressa reservatione quando potest.</i>	c.16	<i>De eodem, & quid si interventus decrevum irritans.</i>	c.54
<i>Coadiutor alteri facta per Papam ad instantiam Episcopi colligitur.</i>		<i>Collatio non teneat nisi ea facta.</i>	c.55
		<i>De eodem, & quando facta.</i>	c.56
		<i>De confessione irtraditione, an sit facienda mentio in nota prae-</i>	
		<i>missione.</i>	c.57
		<i>In collationibus ultimus statu attenditur.</i>	c.58
		<i>Quando collatio Episcopi super deuoluitionem potest prouisio aperte-</i>	
		<i>incuria praeferenda est.</i>	c.59
		<i>Collatio spatio patrono nulla est.</i>	c.60
		<i>De eodem, & si patrosum non reclamat.</i>	c.61
		<i>Collatio ex ea cum permutationis non solit ius Patrem.</i>	c.62
		<i>Collatio ordinarii non praividet patrono.</i>	c.63
		<i>Collatio secunda non tenet nisi ea facta prima.</i>	c.64
		<i>Vicarius non declarat nullitatem faciat à suo Episcopo.</i>	c.65
		<i>capitulo 69.</i>	
		<i>In illius usu, & presentatio secunda alegando sit non cessata pri-</i>	
		<i>ma.</i>	c.66
		<i>Collatio per obitum non sustinetur si debet fieri per resigna-</i>	
		<i>tionem.</i>	c.67

Index Tomi Sexti.

- Collatio per obitum, non capit vacationem per cessionem computa
dæ ex personæ mortuæ. c. 72
- Collatio beneficij non sit excommunicato, & quomodo differat
suspensio. c. 73
- Collatio beneficij non sit excommunicato sicut intimatione
nulla. c. 74
- Collatio non sit excommunicato sicut censor ignorantia. c. 75
- De collatione fæcile excommunicato cum adjunctione generali. c. 76
- Collatio fæcia crimino gravi non valet. c. 77
- De eodem, & quando fæctus. c. 78
- De eodem, & quid si imperaverat labore morbo caduco. c. 79
- Collatio caduco morbo laborans fæcta non valet. c. 80
- Collatio infra tempus a præstatione appellandi est acceptata. c. 81
- Collatio fæcia post levitationem primarij ante terminum ad ap-
pellandum non valeat. c. 82
- Ordinarius potest conferre in curia. c. 83
- Collationem mutans sententia probare quod infra fratres diet extendi
facti confessum in Cancelleria. c. 84
- Nominatus virgo presulegunt teneat illud, verificare. c. 85
- Collatio quamvis probetur. c. 86
- Collatione effectu huiusmodi quomodo probetur. c. 87
- Collatio beneficiarii fæcia monachorum non valet. c. 88
- In denuntiatione collationis non datur excusatio. c. 89
- Collatio executoris. Apollinarci preferentia reservationi. c. 90
- Rescriptum de simplici collatione non habet locum in mixta. c. 91
- Collatio beneficij resignata in manus non habent facultatem
an valeant. c. 92
- Collatio Ecclesiæ collegiate non dicitur fæcia de curata. c. 93
- Bisignitia parvum, in quibus causis possint conferriri fæcti. c. 94
- Collatio cum onere legendi scriptoribus est validæ. c. 95
- Collatio cum onere recollegiis est validæ. c. 96
- Clavis fæcia usus vacat, qui beneficia comprehendat. c. 97
- Collatio non fæcia mentione latet, & inducit est nulla. c. 98
- Collatio beneficij non immutatur per classas insolitas. c. 99
- Collatio interpretante ut delictum sustinet. c. 100
- Collatio non acquiratur ante acceptancem. c. 101
- Collatione existens dies, & condicione nisi naturaliter infit. c. 102
- Collatio per obitum si vacet per resignationem non valeat. c. 103
- Collatio Vape quando dicatur de beneficio vacantis & collatio or-
dinarii preferenda sit. c. 104
- Collatio secunda si nulla sit ex prima ius quiescam est. c. 105
- Collatio a nullo fieri debet, qui super iure conferendi latet ha-
bent. c. 106
- Littera collationis quando non probetur. c. 107
- Classifica quoniamque voces quomodo intelligitur. c. 108
- Conferenda facultas Vicario data, ex quibus probetur. c. 109
- Collatio Vape de beneficio denoluto non valeat nisi probetur deu-
luti. c. 110
- Collatio facta ab eo qui est in quasi possessione conferendi valeat.
c. 111
- In conferendi competenter capitulo, & quando competit singu-
lis canonici etiam in sacris non conflitit. c. 112
- De eodem, & quomodo eternus habendum sit cum corrigendis.
c. 113
- Reservatio quæ ad beneficia urbis in curialibus, qui in urbe de-
gunt ratione domicilium, vel originis non habet locum. c. 114
- Si collatione exercitium impeditum est propter regulam reser-
variorum Papæ tunc conuentus in alia vacacione comprehendit
est. c. 115
- Si collator, ad quos pertinet sunt discordes prouisus & apoli-
cens preferendas est. c. 116
- Collatio Canoniciatum in Ecclesia cathedrali ad quem pertinet,
c. 117
- Collatio facta per Capitulum an sit preferenda collatione Tapa
Vigore Regule reservatoria esti manutinet. c. 118
- Collatio de beneficio incompatibili facia infra tempus prærogativæ
ad dimittendum alterum non valeat, si tempus non est clausum
propter mollescit illarum. c. 119
- Collatio ut valent de recuperatione mentionem facere debet.
c. 120
- Collatio facta per Capitulum quando erat suspensio non valeat,
& preferenda collatio Vape, nisi Capitulum ablatum efficeret.
c. 121
- Collatio Canoniciatum in collegiata pertinet ad Propositum &
Capitulum. c. 122
- In collatione beneficij familiaris, discimus Cardinalis, requiritur
concessio illius, cuius defunctus erat familiaris tempore ob-
itus. c. 123
- Præfatio mediante examine ab Archiepiscopo non potest impedi-
re collationem Pope alteri fæctam eius supplicatione signata te-
dem dandam est. c. 124
- Collatio ordinarii fæctam suoproprio non est sufficienda capi-
tulo 115
- Collatio de beneficio vacantis non potest ab Episcopo fieri neque
demandari. c. 126
- Quando lis dicatur extinta ad effictum, ut ordinarius conserva
possum. c. 127
- Cum consistat de non iure collatoris prouisus ab alio, & possessor
preferendas est. c. 128
- Papa præmet ordinarium in collatione Parochialis post sex men-
ses. c. 129
- De eodem, & quid est impugnandum Episcopa, qui non expi posse
domini ad effectum non conferendi infra sex menses. c. 130
- Episcopus in beneficium Abbatie alterius Diocesis fæctu non potest
gaudere alternativa in conferendo. c. 131
- Collatio probatur validæ per quæ possessorum transferendi capi-
tula 132
- Collationis quasi possessor acquiritur per unicam vicem, & est ma-
nuscrip contra istularem. c. 133
- Quasi possessor unica collationis Episcopi prodest eius successori
contra preferendum ipsi paronatus. c. 134
- Collatio beneficij fæcia ab Episcopo excommunicato est, & quando
valeat. c. 135
- Episcopus qui acceptauit alternativam in mensis Angusti non po-
test conferre beneficium vacans in eodem mense Apollinarico,
cap. 136
- Collatio Episcopi in mensis Septembri fæcta secundum regulam
octauam ita per quadragesima annos interprætamur est valida
quoniam postea Rota dixerit illam regulam interpretari fuerit.
cap. 137
- Episcopu nigre alternativa conferre potest dignitate etiam si sub
testimoniis duorum conferre debet. c. 138
- Denolutio Collationis beneficij ad Papam, an, & quando fieri pos-
sit. c. 139
- An ex appositione manus fæcia ex fæctu causa tangente perinde-
ram collationis beneficium remittat effectum. c. 140
- Lis quando dicatur existit ad effectum, ut ordinarius conservi
posset. c. 141
- Episcopus debet manu tenere in quasi possessione conferendi ex sola
affiditencia iuri communis. c. 142
- Collatio beneficij tangente de reservatio corripi, non probata refe-
natione preferentis contra prouisum ab ordinariis. c. 143
- Per solam collationem beneficij quando oblique possessione dicatur
acquiri inservit. c. 144

COLLECTOR.

- Collector potest deputare plures sub collectoris. c. 1
- Collector propter quæ clausulam possit subdelegare. c. 2
- Collector, & sub collectoris potestis quomodo probetur, capitu-
lo 2
- Collector unicus in præficiencia dicitur etiam si sub collector exis-
teret. c. 3
- De eodem. c. 4
- Collectoris beneficia sunt reservata ex sola illius deputatione.
cap. 6
- Nonius collector recipie resignationem sed non consert reserva-
ta. c. 7

COMMENDA.

- Dispositio penalis non comprehendit commendam. c. 1
- Commenda a se tempore dat a quando currerit incipit. c. 2
- Commenda quando habet vim collationis. c. 3
- Commenda visque ad legitimam atatem pro quanto tempore intel-
ligitur. c. 4
- De commenda in alia præficiencia quando mentionem fieri oper-
reat. c. 5
- Commenda præficiencia ad sex menses prohibetur. c. 6
- Regula de iurisfirmis &c. quando comprehendat commendam capi-
tulo 7
- Parochialis, an & quando sit commendata. c. 8
- Commenda per nonam præficienciam dicitur data in titulum, capi-
tulo 9
- Commenda vacat per obitum. c. 10
- Beneficio commendato tempus collationis non currit. c. 11
- Commendator non capient possessionem non amittit iuris suum.
cap. 12
- Commendatarius debet verificare gratiam. c. 13
- Commendatarius possident fæcta dismembratione, & conferme-
tur

Index Tomi Sexti

<i>tur in possessione.</i>	
<i>Commendatarius habet liberum administrationem.</i>	c.14
<i>Defectus intentionis Papa in Commenda concedenda ex quibus non probatur.</i>	c.15
<i>Fœdus commenda in iudicio restitutio nisi ubi propter varias opiniones resolutio capi non posset debent restitu pro medietate.</i>	c.16
<i>cap.17</i>	
<i>Admissio resignationis commenda quomodo reddatur nulla ex falso expeditum narratorum.</i>	c.18
<i>Isterti monitione super prouisione commenda quando magistrus magister obediens tenetur.</i>	c.19
COMPATERNITAS.	
<i>Compaternitas non contrahitur per procuratum.</i>	c.2
CONFESSARIUS.	
<i>Confessarius facienda sit.</i>	c.1
<i>Confessarius quomodo possit valere confessionem.</i>	c.2
<i>Confessarii approbatu sicut ab Episcopo etiam in Ecclesiis Abbatibus nullius iurisdictionis.</i>	c.3
CONFIDENTIA.	
<i>Confidentia probatur per literas missivas.</i>	c.1
<i>Nova prouisa non suffragatur si non est facta mentio de confidentia.</i>	c.2
<i>Accedita & retrocessio & concilia & generales non probant confirmationem.</i>	c.3
<i>Confidentia ex quibus probatur.</i>	c.4
<i>Reverberatio confidentiam dicuntur vacare per obitum.</i>	c.5
<i>Confidentia probatur ex confessione regnantis.</i>	c.6
<i>Confidentia est quando accepto beneficio retrocedit ad favorem regnantis cum reservatione.</i>	c.7
<i>Confidentia probatur ex intentione regnantis confidentiali manifestata & signataria.</i>	c.8
<i>Index confidentiarum in urbe non cognoscit de Simonia. capitulo.9</i>	
<i>Confidentia. Simonia non committuntur absque pacto & confirmatione.</i>	c.10
<i>Episcopus qui potest retinere fratres vel pensiones sive transferre, si possit translatione ipsi fratres, vel pensiones ex gratia confidentiam non committit.</i>	c.11
<i>De iurisdictione Indices confidentiarum Urbis, & quod non possit imbibere Auditori Camera nec Auditoribus Rea. capitulo.12</i>	
DATARIVS.	
<i>Alius per felius sit ex data cum confessu.</i>	c.1
<i>Datarivs semper emendat supplicaciones.</i>	c.2
DECANVS.	
<i>Decanatus quando probatur esse prima dignitas.</i>	c.1
<i>Decanus comprehendatur sub officio Archipresbiteri.</i>	c.2
<i>Decanus non est persona priuata & quanto iurisdictionem habeat, cap.3</i>	
<i>Decanus quando non sit manutenuendus in aliis capitalibus.</i>	c.4
<i>Decanus quando sit prima dignitas in Ecclesiis & habeat assistentiam communis, & cum aliis In aliis in iurisdictione choris manutenuendus sit.</i>	c.5
DECIMAE.	
<i>Clem. Dispensatio habet locum in iudicio decimorum.</i>	c.1
<i>Decima cui Prelatus debentur, & proper quam carsum.</i>	c.2
<i>Vt Rector decimas integras percipiat quid probare debet. capitulo.3</i>	
<i>Decimatis omnes habere non potest qui probauit de receptione partium.</i>	c.4
<i>Decima in quo loco solvi debentur.</i>	c.5
<i>De reditu.</i>	c.6
<i>Possessor decimorum in aliena parochia an dandum sit.</i>	c.7
<i>Decima debentur illi ex uno facta est.</i>	c.8
<i>Quia debentur ratione cur a canonicis quando perirent ad Vicarium.</i>	c.9
<i>Vicarius perpetuum debet habere congruum portiones decimorum.</i>	c.10
Rectoribus debentur decima, Episcopis vero quarta illarum. cap.11	
<i>Decima dari debent expensis deferentis.</i>	c.12
<i>Rector pro intersit decimorum debet vocari in perceptione frumentorum.</i>	c.13
<i>Commendatarius quibus concedantur decima an etiam debentur solvit. capitulo.3</i>	
<i>Ecclesia baptismatis non debentur decima nisi certa confitenda probetur.</i>	c.15
<i>Decima predictis solvi debent ante tributa, & an prius expensa deducuntur.</i>	c.16
<i>Decima predictis ante petitionem offerri debent.</i>	c.17
<i>Concessio decimorum facta laico quid comprehendatur, & qua sit ista haec causa.</i>	c.18
<i>Novalia non venient in conscientiam decimorum.</i>	c.19
<i>Cultus & incolumis an novalem accipendum.</i>	c.20
<i>Laici quando & quemadmodum sint capaces decimorum.</i>	c.21
<i>Laici non sunt capaces decimorum sive titulo.</i>	c.22
<i>De codice & quare decima debentur.</i>	c.23
<i>Alios praefabunt decimas sed novalia non praefabunt.</i>	c.24
<i>Agent ad decimas quotannis esse debet.</i>	c.25
<i>Præceptio a non solvendo decimorum quanta esse debet.</i>	c.26
<i>Decima nungunam praefabuntur in totum.</i>	c.27
<i>Prærogativis de non solvendo decimas non extenditur ad colos.</i>	c.28
<i>Prærogativum eximentis intelligitur ex extraordinariis.</i>	c.29
<i>Concessio decimorum, ut habeat effectum debet probari implementum tenui.</i>	c.30
<i>Decima praesumuntur perceptra vigore rituli precedentis.</i>	c.31
<i>Agentes ad solvit iunctum decimorum, quando de tunc dico debent.</i>	c.32
<i>Consueto solvendo decimas in uno loco non extenditur ad alium locum.</i>	c.33
<i>Consuendo solvendo decimas attendenda est.</i>	c.34
<i>Decimorum quot aperiendi tenet ad solvit iunctum decimorum.</i>	c.35
<i>Emphyton & Ecclesiæ tenent ad solvit iunctum decimorum.</i>	c.36
<i>Ex effectu solvit iunctum decimorum.</i>	c.37
<i>Decima in quo loco solvi debentur, & qualis consueto attendenda.</i>	c.38
<i>Decima integra qualis sit.</i>	c.39
<i>Concessio de solvendo decimis ei, cuius ins resistit quomodo invenitela.</i>	c.40
<i>Conducler ad tenetur ad decimas.</i>	c.41
<i>Decima debentur sine onere ex pescis.</i>	c.42
<i>Decima solvi debentur de robustis sicut in communis visu.</i>	c.43
<i>Decima locari possunt ad vitam, quantum in perpetuum reproducuntur.</i>	c.44
<i>Decima de quibus solvi debentur.</i>	c.45
<i>Decima an possit solvi in pecunia, quid tempore necessitatibus.</i>	c.46
<i>Decima debentur de sacchero sine ex pescis.</i>	c.47
<i>Alimenti debentur beneficiarii ab eo, qui percipit decimas licet singuli eorum alias decimas non sufficiunt percepient.</i>	c.48
<i>Concessio recognoscens fideum decimorum probat non solum titulum, sed ius recognoscendi.</i>	c.49
<i>Ius decimorum quando dicatur non resistere Episcopo contra Regorem sibi subordinatum.</i>	c.50
<i>Existenti in possessione percipendi decimas, non potest percipere non nullum in aliena Parochia.</i>	c.51
<i>Beneficiarii quando cum Rectore percipiant decimas, & non possint excludi ab Archiepiscopo.</i>	c.52
<i>Prærogativum exemptionis decimorum, de quibus intelligitur.</i>	c.53
<i>Capitulum quod est in possessione exigendi decimas contra parochiales dicitur esse in possessione universali, & manutenuendam est contra terrios.</i>	c.54
<i>Mutatio feminis, & plantationis non immutat obligationem decimorum.</i>	c.55
<i>Rector ultra portionem decima mil alius potest percipere de recte citius velut tertierina, cum non consumetur.</i>	c.56
<i>Consueto solvendo decimam inducitur si post decim annorum.</i>	c.57
<i>Prærogativorum communicatio non comprehendit plus quam in illico continetur.</i>	c.58
<i>Capitulum quod sive concessionis Episcopi participat de decimis dictum ad illas omnes concurrit cum rectoribus, qui venient ex eodem iure.</i>	c.59
<i>Decima pertinet ad Parochum, & quid illas præterit debet probare, vel quadragesimam cum titulis, vel immensurabilem, & quomodo probetur.</i>	c.60
<i>Decimus</i>	

Index Tomi Sexti.

- Decima** debentur Rectoribus parochialibus, non autem Ecclesiis
collegiis vel matrici, nisi priuilegiis, vel praescrptione o-
stant. c. 61
- Ecclesia** de membra, decima a soli debet antiquior Ecclesia
secundum statum. c. 65
- Primitus** & oblationes quando competant Archiepiscopo, & cura
tis ab eo depositari. c. 64
- Decima** debentur integra, nisi probetur legitima confusio in
Contrarium. c. 65
- Exemptio** non soluendi decimas à laicis quomodo probanda sit.
cap. 66 c. 69
- Mutatio** feminis non mutat obligationem soluendi decimas.
cap. 67 c. 70
- Episcopos** aliquid habet ius coquale cui Rectoribus percipiens
de decimis. c. 68
- Decima** debentur quando terrenum ad culturam ex fructibus re-
dactum fuit. c. 69
- Decimam** vendito intelligitur de spiritualibus, & enuntiatio se-
quita agitur ad restituacionem preti, etiam scienter solati.
cap. 70 c. 71
- Inmemorabilis** non suffragante Laicorum concurret fama princi-
pali, & quomodo probetur. & quia fuerit iusta causa. c. 71
- De Parocho** habent intentionem fundatam in decimis. c. 72
- De ecclie** intra limites sua Parochia, & quando limites non pra-
bentur. c. 73
- Telles** Parochi habent intentionem fundatam, quando sint pra-
ferendi alijs in iudicio possessorum rei. c. 74
- Carthaginianis** per conventionem, confenserunt remissioe primule
non soluendi decimas. c. 75
- Confusio** particularis, soluendi decimas attendenda est non au-
tem in usus sedis loci dominanti. c. 76
- De eodem.** & quod confusio particularis probatur per dictum an-
nos. c. 77
- Quia** possit exigendi decimas quomodo probetur ad effectum
maioris intentionis. c. 78
- P R I M I T I A E.**
- Primitia** quante soluendo fint. c. 1
- De eodem.** c. 2
- D E R O G A T I O N E.**
- Derogatio** iuris quia si expressè facienda est. c. 1
- Derogatoria** derogatoriarum, quando necessaria sit. c. 2
- Derogatoria** specialis cum clausula generali quando sufficiat.
cap. 3 c. 3
- Derogatio** aliquando comprehendit alterum causum. c. 4
- Derogatum** non dicunt per clausulam quorum tenores. c. 5
- Derogatio** facultatum collectarum, quibus non praedicit. c. 6
- Derogatio** indutorum Cardinalem, quid non comprehendat.
cap. 7 c. 7
- Inducto** Cardinalis quando derogatum censeatur. c. 8
- De eodem.** c. 9
- Inducto** Cardinalis derogandum est in coadiutoriis. c. 10
- Derogatum** quando dicitur usurpatum Regio. c. 11
- Derogatio** usurpatum etiam Regum non est necessaria super
hunc fere litigio. c. 12
- Derogatio** usurpatum in dubio capitulus comprehendit ter-
tiuum. c. 13
- Ait** si derogare gratus, alii primule. c. 14
- Alternativa** requiri expressum derogare non. c. 15
- Derogatio** non comprehendit primule. c. 16
- Si** conflat de mente derogatio non arguitur de surreptione. c. 17
- Derogatio** quando omnia contenta in privilegio comprehendat.
cap. 8 c. 18
- Contulit** quando faciat derrogandum sit. c. 19
- De eodem.** c. 20
- D I S P E N S A T I O N E.**
- Dispensatio** quando non valeret, non est talia parte. c. 1
- Dispensatio** super pluribus Ecclesiis, quando intelligitur de succe-
sori. c. 2
- Dispensatio** suffragatarum literis non expedit. c. 3
- Regula** de dispensationibus non extenditur ad casum mixtum.
cap. 4 c. 5
- Dispensatio** simpliciter vigore cum sola supplicatione plura inco-
pabilita affectu potest dimidio littera expedientur ante sen-
tentiam. c. 6
- Dispensatio** non inducitur per motum proprium. c. 5
- Dispensatio** secunda est surreptita, non facta intentione de prima.
cap. 7 c. 6
- Motu** est facienda de priori dispensatione, non autem de unione.
cap. 8 c. 7
- Dispensatio** requirit verificationem narratorum. c. 9
- De eodem.** c. 10
- Dispensatio** requirit expressionem qualitatibus que granitus delibet
faciat. c. 11
- Dispensatio** ad dignitates, & personatus non extenditur ad ca-
thedralium. c. 12
- Dispensatio** illegitimus non comprehendit prabendas cathedralis.
cap. 13 c. 13
- Mandatum** de dispensando habet eum dispensationis. c. 14
- Dispensatio** non comprehendit casum mixtum. c. 15
- Dispensatio** ad execvare iudeo facta non valeret. c. 16
- Illegitimus** de penitus non potest accipere beneficium quod vel-
let retinere & dimittendit primum. c. 17
- Dispensatio** nunquam comprehendit Episcopalem dignitatem.
cap. 18 c. 18
- Dispensatio** super uno gradu est surreptita, si in duplo eiusdem
gradu erat. c. 19
- Dispensatio** super matrimonio quet anni presumatur. c. 20
- Dispensatio** effectus super matrimonio. c. 21
- Dispensatio** executoris facta tecumcum formam sua commissio
ad valeat. c. 22
- Facultas** dispensandi super aitatis post certam restitutionem nihil
operator. c. 23
- Dispensatio** super aitatis ad unum beneficium an admittatur ad al-
terum. c. 24
- Dispensatio** ad unum beneficium illud permittare non potest.
cap. 15 c. 25
- Derogatio** expressa facienda est in constitutioni conciliari. c. 26
- Dispensatio** ad secundum beneficium non potest redire ad primū.
cap. 16 c. 26
- Dispensatio** est nulla etiam ex facultate causa impunita. c. 28
- Dispensatio** non requirit mentitione de cause ad eam. c. 19
- Dispensatio** ad beneficium potest illud obtinere etiam si de eis pa-
trum exstaret. c. 20
- Dispensatio** ad qualitatemque beneficia potest obtinere curata.
cap. 31 c. 31
- Dispensatio** ad plura beneficia obtinenda potest retinere qua de-
fallo habuit. c. 32
- In dispensatione** non fit mentio de extrahibili. c. 33
- Dispensatio** ad septimum casu illud quando incipiat. c. 34
- Inhabens** ac censeatur dispensatio, si a Papa scienter sit promo-
tus. c. 35
- Dispensatio** quandoque ad easum non expressum extenditur.
cap. 36 c. 36
- Dispensatio** quando presumatur. c. 37
- Decedens.** c. 38
- Dispensatio** quandoque si nulla non vocata parte. c. 39
- Dispensatio** est nulla, si non servatur forma licet arca. c. 40
- Dispensatio** non valeret non fuisse memor literis. c. 41
- Memoratus** de dispensando quando redire condicione. c. 42
- Dispensatio** debet facere mentionem solita de quadam ait eis co-
siderata. c. 43
- Dispensatio** Prioris ad Cardinalem cum retentione non facit
prædicandum Patrono. c. 44
- Monachus** dispensans ad subveniendum matrem in seculi quem ha-
bitum defere debeat. c. 45
- Episcopus** quando potest dispensare super aitatis ad preposituram.
cap. 47 c. 47
- Papa** scienter illegitimus promovens dispensare dicuntur. c. 48
- Dispensatio** non censeatur a confessore habente potestatem.
cap. 49 c. 49
- Clavis** cum ut obtinet tertium retinere valeat an super omni-
bus dispensationem indicat. c. 50
- Dispensatio** ut retinet in commendam valeat etiam si Legates re-
deat ad verbis. c. 51
- Legatus** de Latere non admittit postulationem. c. 52
- Episcopus** in quibus dispensat. c. 53
- Rectificatio** in quibus super matrimonio non dispensat. c. 54
- Dispensatio** potest in homicida voluntario. c. 55
- Dispensatio** infra annum se promoueri faciat quando corvere
incipiat. c. 56
- Papa** potest dispensare super Clericis à Laicis indicatis. c. 57
- Dispensatio** matrimonii, & quando faciat prole regimur.
cap. 59 c. 59
- Difens.

Index Tomi Sexti.

<i>Distributiones utrū ex eorum duxerit retineat remittentes, censetur etiam si viduato duxerit.</i>	c. 60
<i>Gratia dispensacionis super matrimonio quando censetur insufficiata.</i>	c. 61
<i>Super matrimonio nulliter contracto Papa dispensat in radice matrimonio non confessorum non requiritur.</i>	c. 62
<i>Dispensatio ad plura beneficiia recipiendo non censetur dispensatio ad illa renienda.</i>	c. 63
<i>An & quando Papa dispensando quod possint testari de fructibus beneficiorum comprehendant imbatiles.</i>	c. 64
DISTRIBUTIONES.	
<i>Distributiones quotidianae quando dicantur.</i>	c. 1
<i>Sugere distributiones attendendo est consuetudo.</i>	c. 2
<i>Distributiones quando non veniant appellationes fructuum.</i>	c. 3
<i>De eodem.</i>	c. 4
<i>Distributiones precedentes protestatione venient appellationes fructuum.</i>	c. 5
<i>De eodem.</i>	c. 6
<i>Distributiones non venient appellationes fructuum beneficii.</i>	c. 7
<i>Distributiones non sunt de corpore beneficii.</i>	c. 8
<i>De eodem.</i>	c. 9
<i>De eodem.</i>	c. 10
<i>Distributiones absentium, vel privatarum quibus danda sunt.</i>	c. 11
<i>Distributiones absentium an per statutum possint aliis assignari.</i>	c. 12
<i>Expulso a capitulo qui aliis servire solebat debentur distributiones.</i>	c. 13
<i>Distributiones an capi possint in causam indicati.</i>	c. 14
<i>Distributionem pars ad voluntatem pertinet.</i>	c. 15
<i>Quae sit causa necessaria ut distributiones absentibus debeantur.</i>	c. 16
<i>Distributiones non debentur non residenti etiam si licentia Capituli intercesserit.</i>	c. 17
<i>Distributiones debentur absentibus pro defensione iurium Ecclesie, qua per procuratorem defendi non poterant.</i>	c. 18
<i>Distributiones absentium accrescentur intercessentibus, & capitulum super hoc modi distributione potest.</i>	c. 19
<i>An etiam fidei professores etiam ex ista causa absenti non debentur distributiones.</i>	c. 20
ECCLÉSSIA.	
<i>Ecclesia quando fundanda sit.</i>	c. 1
<i>Ecclesia ex quibus boni existunt nulla presumatur.</i>	c. 2
<i>Ecclesia appellatio de qua nulli agunt.</i>	c. 3
<i>De eodem, & ex euentu monasteria.</i>	c. 4
<i>Ecclesia ex quibus probetur collegiata.</i>	c. 5
<i>De eodem.</i>	c. 6
<i>Ecclesia curata ex quibus probetur.</i>	c. 7
<i>Ecclesia diuisa an posse mutua dicunt.</i>	c. 8
<i>Ecclesia ex eisdem praesertim etiam.</i>	c. 9
<i>Principia Ecclesiæ comprehendunt basilicam.</i>	c. 10
<i>Ecclesia in quibus honorificè renta dicatur.</i>	c. 11
<i>Ecclesiæ non debet probare dominum, sed possessionem.</i>	c. 12
<i>Ecclesia eius persona petunt penas legales.</i>	c. 13
<i>Ecclesia probribus invia alterius.</i>	c. 14
<i>Prinzipia Ecclesiæ que est totius censetur priuatum prioratu, qui est pars.</i>	c. 15
<i>Ecclesia collegiata praesertim parrochiali.</i>	c. 16
<i>Ecclesia non vacat per mortem Papæ.</i>	c. 17
<i>Ecclesia emphaticissima an possit pro se retinere.</i>	c. 18
<i>Defelius furans ecclesia quomodo probetur.</i>	c. 19
<i>Qui tentantur ad reparationem, & constructionem ecclesiæ.</i>	c. 20
<i>De eodem.</i>	c. 21
<i>Ecclesia nouiter adificanda quando non dicatur alii Ecclesiæ beneficium facere.</i>	c. 22
<i>Ecclesia quemadmodum probetur collegiata ad effectum, ut sit incomparabilis, & non possit serviri per substitutum.</i>	c. 23
<i>Ecclesia collegiana præcedit Parochialium etiam si fuerit matrix declarata.</i>	c. 24
<i>Ecclesia ex quibus indicent Parochialis.</i>	c. 25
<i>Ecclesia ex quibus probetur Parochialis.</i>	c. 26
<i>Ex quibus cognoscatur Ecclesia Parochialis.</i>	c. 27
	c. 28
<i>Ecclesia quando dicatur matrix, quando Baptismalis, & quando Placana.</i>	c. 29
<i>Ecclesia in probetur Parochialis per alium celebrationis felii, cap. 30.</i>	c. 30
<i>Quæ non sint iusta causa dismembrandi Parochiale, et alterius adficandi.</i>	c. 31
<i>Ecclesia debet celebrare festum propriæ dedicationis non obstante quod eadem die Metropolitana summa celebret.</i>	c. 32
<i>Ecclesia ex quorum bonis reparanda est.</i>	c. 33
<i>Ecclæsis non probori collegiatam.</i>	c. 34
<i>Subiectio Ecclesiæ ex quibus non probetur.</i>	c. 35
<i>An & quando Ecclesia probetur Parochialis.</i>	c. 36
<i>Parochialis Ecclesiæ ex quibus probetur.</i>	c. 37
<i>Ecclesia quando eriguntur in Cathedralem à Papa in Consilio, cum unione beneficiorum gratia non est insufficenda: capitulo 38.</i>	c. 38
ELECTIONS.	
<i>Dispositio de electione citò facienda, an locum habeat in prælatis inferioribus.</i>	c. 1
<i>Quoniam procedatur ad electionem, & in quibus Prælatis locum habeat.</i>	c. 2
<i>Confessus præstis in singulari an in electionibus sufficiat, capitulo 3.</i>	c. 3
<i>Firma electionis Concilij in quibus servanda.</i>	c. 4
<i>De eodem.</i>	c. 5
<i>Firma electionis Concilij non servata ad quem facultat devolvatur.</i>	c. 6
<i>Electione prælati ubi facienda est.</i>	c. 7
<i>Electione quando dicatur fieri à maiori parte.</i>	c. 8
<i>Plures electiones invalidæ non faciunt unam validam.</i>	c. 9
<i>Canonici ex duabus ecclæsis unius eligantur Episcopos.</i>	c. 10
<i>Votadigitum non possunt dari in scriptis.</i>	c. 11
<i>Electione per quacunque verba facta non irritari si intentio eligere nomine colligatur pœna.</i>	c. 12
<i>Electione nisi facienda recte statutum vetu, cuius inri quoque non potuit per normas fraudari.</i>	c. 13
<i>Conventus quando debet præstari capitulariter, vel singulariter, capitulo 4.</i>	c. 14
<i>Electione fallit per compromissarios voto electi non servato valet, capitulo 5.</i>	c. 15
<i>Electione quando computatur in numero electorum.</i>	c. 16
<i>Electione quando conseruato prælati debet.</i>	c. 17
<i>Electores quando possint variare.</i>	c. 18
<i>Scrutatoris quoq; deputantur sint.</i>	c. 19
<i>De officio scrutatorum.</i>	c. 20
<i>Notariorum etiam lacus potest intervenire perscrutacione veterum.</i>	c. 21
<i>Electione aut publicatio quomodo fiat.</i>	c. 22
<i>Inscrutatores quorum expensis mitterendi sunt.</i>	c. 23
<i>Clement. i. 10. lxx. post quando locum habeat.</i>	c. 24
<i>Quicquid de loco eligibilius præstis licet fuerit de fornicatione condamnatus.</i>	c. 25
<i>Electione per inspirationem quomodo fiat.</i>	c. 26
<i>Electione non vocatis absentibus de consuetudine valet.</i>	c. 27
<i>Citationes absentium aliquando non sunt de essemissis.</i>	c. 28
<i>Prestiter omnijs citationem absentium quando electione non valet.</i>	c. 29
<i>Absentis quando elegant per procuratorem.</i>	c. 30
<i>Electione an sit nulla propter contemptum aliquorum.</i>	c. 31
<i>Contempti quando pœsta videantur conseruare.</i>	c. 32
<i>Suffragani ac vancandi in Archibispicopij copia electione.</i>	c. 33
<i>Voces plurimi vancandi electione quando per capita numerentur.</i>	c. 34
<i>De eodem, & quando institutio & possessio capta probent quasi possessum inviri vancandi.</i>	c. 35
<i>Electores quando possint variare.</i>	c. 36
<i>Electione quando dicatur communiter fieri.</i>	c. 37
<i>Electio non competit nisi in re ante confirmationem.</i>	c. 38
<i>Confirmation electionis aliquid non requiritur.</i>	c. 39
<i>Electio ante confirmationem quid facere possit.</i>	c. 40
<i>De eodem.</i>	c. 41
<i>De tempore electioni, acceptationi, & consecrationi.</i>	c. 42
<i>Absentis quando ad electionem vocandi non sint.</i>	c. 43
<i>Vocatio non est de substantia electionis.</i>	c. 44
<i>Electionis terminus quando articulando est.</i>	c. 45
<i>Archibispicopij copia electione quando ita appellandæ sit.</i>	c. 46
<i>Electio acquisitæ administracione per confirmationem.</i>	c. 47
<i>Electio acquisitæ administracione per confirmationem.</i>	c. 48
<i>In materia electionis cleri maioris appellatione intelligitur de dignior.</i>	c. 49

Index Tomi Sexti.

	E P I S C O P V S
Dignior est preferenda minima dignitas, & quando electio digna fuerit.	c. 11
Electio idem, non dignioris aliquando sufficit.	c. 12
Idemus similiter, si concurrent certi respectus est confirmatus.	c. 13
Papa electus cur intrinsecetur, & coronetur.	c. 14
Imperator a quibus eligatur, & quomodo consecretur, & coronetur.	c. 15
Cardinalis quando eligatur & quando postulet a capitulo.	c. 16
Abbas a quo eligendus.	c. 17
Ecclesie de habili. Abbatia monachorum est validior et qui iudicetur.	c. 18
Abbas quando eligitur in Episcopum an consentire debet.	c. 19
Provincialis quando eligitur quomodo confirmandus, & quid si electio est nulla.	c. 20
Qui habet potest omnino restituendi non expellat alterius electum.	c. 21
Capitulum potest eligere Canonicos ex consuetudine.	c. 22
Ecclesie ex consuetudine introduci potest, ut non requiratur confirmationis.	c. 23
Electio de extero, vel de propria Ecclesia sit preferenda.	c. 24
De eodem, & quid in regularibus.	c. 25
De electione activa monachis, & passiva Abbatis.	c. 26
Contradictori specialiter vocandis est in confirmatione.	c. 27
Electio facienda est post tres dies sepultura Prelati defunctorum.	c. 28
Quoniam quis admittatur aduersus electionem fallam.	c. 29
Bonifica que dicuntur electissima.	c. 30
Expense electionis an a capitulo an ab electo reficienda.	c. 31
Sedilia Ne capitulo eligant collegialiter, & eorum statuta contra ius communum non valent.	c. 32
Electio est nulla facta per promissionem temporalium, nisi ex electoribus, que probant per literas in cella repartas.	c. 33
Electus nulliter administrans, perdit ius summ.	c. 34
Electio ex simonia ex emone pacto contra ius facta.	c. 35
Electio non ex simonia facta ex viro literis immediata.	c. 36
Electio quando dicitur facta per merita.	c. 37
In electione confessio deficitus habet a maiori parte, & tunc altera facienda est.	c. 38
Impedit quantum tempus restitendum sit.	c. 39
Electus expectans non impeditus est iure priuatus est.	c. 40
Quae qualitates faciunt aliquem preferri in concurso.	c. 41
Confutatio iuri eligendi nam est contra ius sed pretor iuri.	c. 42
In paritate doctrinae, contra electum pro moribus alter non appetit.	c. 43
Data paritate scientie electus meliorum morum, & prudentiae praeferitur.	c. 44
Data paritate habilitatis iuris, & ex quibus preferatur.	c. 45
Electus ad nouum & eamne praeceps potest ut magis idemque reperiat, & electione causa administratur.	c. 46
Electus contra formam concilii tenet fructus restituere.	c. 47
Electi acquirunt ius in electione necessaria.	c. 48
Pater honoribus facultate eligendis alterum ex filiis prioris matrimonio ad bona materna non priuat.	c. 49
Electus a Papa en que sunt iurisdictionis administrare potest.	c. 50
Quasi possessio iuri eligendi non attenditur sine confirmatione electorum.	c. 51
P O S T V L A T I O .	
Postulatio quando & a quo fieri debet.	c. 52
Postulantes quando varare possint.	c. 53
Postulantes administrare non potest.	c. 54
E L E M O S I N A .	
Electio sine quando facienda sit excommunicata.	c. 55
E P I S C O P U S ante consacrationem expedit ea qua sunt iurisdictiones.	
cap. 1	c. 56
Episcopus premota omnia eius beneficia vacant.	c. 57
De eodem, & quando fallit.	c. 58
De eadem.	c. 59
Episcopo non ingredietur quis abnivis ire debet.	c. 60
In iurisdictionibus & vobis universi subdici non praefervitis contra Episcopum.	c. 61
Episcopus, & capitulum cognoscunt causas criminalium.	c. 62
Episcopus quando dicatur habere iurisdictionem in personis, & in locis.	c. 63
Episcopus in causa propria Ecclesia, ex quibz causas recusari possit.	c. 64
Episcopus tenetur ad damnata data à suis malis ministris.	c. 65
Demandata Episcopon consentitur delegata ante suo vicario.	c. 66
Episcopus solus sine capitula constituit procuratores.	c. 67
Episcopus semper per sumitorem habere capitulum.	c. 68
Consuetudo quad solus Episcopus prius canonicum est iuri conservatrix.	c. 69
Episcopus nihil expediri sine consensu capituli.	c. 70
Episcopus non vocatus impediri executionem trium.	c. 71
Consuetudo quod Episcopus in suo adventu creas canonicum let.	c. 72
De eodem, & quid si nominaris non acceptauerit.	c. 73
De eodem.	c. 74
Episcopi constitutiones sine consensu capituli, an sine observanda.	c. 75
Episcopus Melius autem precedit ceteri ipsi negotium magistrorum.	c. 76
Episcopus visitat omnes ecclesias exemptos.	c. 77
Episcopi superioris, & iurisdictionis, an & quando in aliorum superiorum preficiuntur ceperint.	c. 78
Episcopus qui quando iuret.	c. 79
Episcopus in quibus tenetur seruare tamen iuramentum.	c. 80
Episcopus collationem variare non potest.	c. 81
Episcopus conferent non praesumit scire modum vacationis.	c. 82
Episcopus per induitum ad eundem non consentitur renunciare sine alterius.	c. 83
Episcopus potest acceptare alternatim etiam in praediicium, in ordinariis collatorum.	c. 84
Episcopus ignorante confidens indigno non dicitur priuatus facti confidere.	c. 85
Episcopus quando canonizatus conferat.	c. 86
Ordinarium non potest procedere ad executionem gratia ante presentationem literarum.	c. 87
Episcopus in sui praediicium potest prorogare tempore patrum ad praetendandum.	c. 88
De eodem.	c. 89
Episcopus vel Abbas habent iurisdictionem in regularibus.	c. 90
Episcopus non revocat sententiam à Papa confirmatam.	c. 91
Episcopus de bonis mensibus potest donare capitulu.	c. 92
Episcopus quando comunitat voluntatem defunctorum.	c. 93
Postulans exequenda ultimas voluntates à quo tempore deferatur.	c. 94
Episcopus.	c. 95
Episcopus quando priuatus ordinatum à Papa.	c. 96
Episcopus qua potest donare, sed non testamento relinquerre.	c. 97
Episcopus quando dispensat super dubius dignitatem.	c. 98
Episcopus ex quibus dispensat cum monacho super beneficio seculari.	c. 99
Episcopus non consentitur renunciare iurius questo Ecclesia.	c. 100
Episcopi extra die festum, qua & quomodo exercere possit.	c. 101
Ordinatus sine literis à proprio Episcopo ratificari potest.	c. 102
Episcopus super beneficia libuit in quibus dispensat.	c. 103
Episcopus ubi concedat dilat potuisse.	c. 104
D d	Epi.

Index Tomi Sexti.

<i>Episcopatus quantum.</i>	<i>c. 53</i>	O E C O N O M V S.
<i>Episcopatus quantum quo affectus portant depositum isti.</i>	<i>c. 55</i>	
<i>Episcopatus absoluist pro leuis iuroria clericis fallit.</i>	<i>c. 56</i>	
<i>Si Episcopatus debetur certum frumentum debetur etiam farina.</i>		
<i>cap. 17</i>		
<i>Episcopatus in causa sua Ecclesie quando si sufficiunt ita ut arbitrii eligantur.</i>	<i>c. 58</i>	
<i>Episcopatus non habet interius fundam super hanc quibus autem sit in finis in territorio.</i>	<i>c. 59</i>	
<i>Episcopatus non potest concedere privilegium exemptionis in preuatis eum successorum.</i>	<i>c. 60</i>	
<i>Episcopatus etiam in leibus debilitis capitularium non ergo nisi si ne adiuvent.</i>	<i>c. 61</i>	
<i>Episcopatus quam inviolationem habet in monachos.</i>	<i>c. 62</i>	
<i>Episcopatus & capitulum non possunt reuecare statutum conditum ad beneficium beneficiorum Ecclesie.</i>	<i>c. 63</i>	
<i>Episcopatus potest causas a suo vicario forante aveare.</i>		
<i>cap. 64</i>		
<i>Episcopatus Solus potest animaduiri in Canonicum exemptione delinquentem ratione beneficii habentis curam animarum.</i>		
<i>cap. 65</i>		
<i>Episcopatus non potest dismembrare fructus unius beneficii & alterius applicare.</i>	<i>c. 66</i>	
<i>Episcopatus in quibus firmamentis emendat in exercitu sua iurisdictionis praevaricatur ad Archidiocesum.</i>	<i>c. 67</i>	
<i>Pontificis ad Episcopatum & adiuvium contra capitulo late dare conceit in auctoritate singulari fab non nominis Episcopi, & adiuuili.</i>	<i>c. 68</i>	
<i>Episcopatus non est in manentibus contra Abbatem si non constat, quod Abbatia est in eius Diocese.</i>	<i>c. 69</i>	
<i>Cura novis Parochie & non incompatible cum Episcopatu & generali se pater Abbatem.</i>	<i>c. 70</i>	
<i>Ei ipsi patrum posse sibi non potest obtinere quartam decimam, nisi doceat de quoque possit esse.</i>	<i>c. 71</i>	
<i>Quandocumque capitulo delinquit, tunc iuri dictio denouitur ad Archepiscopum, & non ad Papam, nisi delinquentes contra Arch episcopum.</i>	<i>c. 72</i>	
<i>Episcopatus accepit alternativam confert beneficia etiam extra Diocesem sed in mense referuntur primaria primitur in curia.</i>	<i>c. 73</i>	
<i>Episcopatus an & quando condit flatus cum Consilio vel consensu capituli.</i>	<i>c. 74</i>	
<i>Episcopatus in quolibet loco sua Diocesis inviolationem habet.</i>	<i>c. 75</i>	
<i>Episcopatus in iurisdictione Diocesis manentibus eis, nisi priuilegia cum possessione ostendatur.</i>	<i>c. 76</i>	
<i>Episcopatus manentibus in quibus possesse conve nostendi de causis matrimonialibus, & criminalibus contra Proprietatum aliantem priuilegium, & possessione.</i>	<i>c. 77</i>	
<i>Episcopatus confit criminibus arbitrio tenere requiretur, sed non sequi Constitutionem capituli.</i>	<i>c. 78</i>	
<i>Episcopatus visitant criminalem iurisdictionem exercendo quando & gare concordi a reuersa Canonorum consensum, & consilium, & quando solam praefuent habeat.</i>	<i>c. 79</i>	
<i>Pistaria ad solum Episcopum pertinet, & quando ad Abbatem spectat effectus.</i>	<i>c. 80</i>	
<i>Episcopatus visitant omnes Ecclesias sua Diocesis non obstante qui insinque provident.</i>	<i>c. 81</i>	
<i>Episcopatus semper visitare potest, nisi expreſſio repertor probabiliti.</i>	<i>c. 82</i>	
<i>Episcopatus visitat locandini Diocesis intra fines sua Diocesis existent.</i>	<i>c. 83</i>	
<i>Episcopatus solus non autem Abbas, & Prior exercet iurisdictionem criminalis in Regularibus.</i>	<i>c. 84</i>	
<i>Episcopatus quem iurisdictionem habeat in Regularibus, & quem a liam Abbas, & Prior.</i>	<i>c. 85</i>	
<i>Archepiscopus habet omninem iurisdictionem in Monachos monasterii Montis Regal.</i>	<i>c. 87</i>	
<i>De solenni & quad Archepiscopus habeat iurisdictionem priuatis ad Abbacem.</i>	<i>c. 88</i>	
<i>Episcopatus regularis ait, & quando acquirat Monasterio.</i>	<i>c. 89</i>	
<i>Archepiscopus Medialanensis est conservator in possessione recti mundi Baldachinum, & editum in Ecclesia Sancti Ambrosii in tuis regalibus & tuis die festis statuit.</i>	<i>c. 90</i>	
<i>Licea quandoque probentur esse patrum in Digesti unius Episcopi, quam inviolata.</i>		
<i>Episcopatus intra limites sua Diocesis portionem Pontificalem decimam exigere debet.</i>	<i>c. 91</i>	
	<i>c. 92</i>	
		E X E M P T I O.
<i>Exemptio plena Papa liberat a reverentia Episcopi.</i>	<i>c. 1</i>	
<i>Exemptio plena Papa liberat etiam a iure vivandi.</i>	<i>c. 2</i>	
<i>Exemptio durante lata concedit soler.</i>	<i>c. 3</i>	
<i>Clerici proper livecum cum suo Episcopo solent eximi ab eius iurisdictione.</i>	<i>c. 4</i>	
<i>Exemptio quandoque personalis, & quando competit etiam ratio ne beneficii.</i>	<i>c. 5</i>	
<i>De exemptione Camaldulensem.</i>	<i>c. 6</i>	
<i>Exemptio ex quibus probata non dicitur.</i>	<i>c. 8</i>	
<i>Iuri exceptionis nunquam censetur derogatum nisi verbis expressis.</i>	<i>c. 9</i>	
<i>Per redictionem ad ultimam iuris non tollitur priuilegium Exempti non est expressi derogatum fuerit.</i>	<i>c. 10</i>	
<i>Concordia super exemptionis quando locum non habeant.</i>	<i>c. 11</i>	
<i>Ei tempio conseffari amperat intelligitur etiam refectio benorum donec cellet papera.</i>	<i>c. 12</i>	
<i>Exemptio a decimis Iesuita concessa non comprehendit decimas concessas Regi Hispaniarum ex causa enerola.</i>	<i>c. 13</i>	
<i>Privilagium exemptionis decimatum, an & quando continere debet idem per personarum expressionem, quibus decima solenda sunt.</i>	<i>c. 14</i>	
		G R A T I A.
<i>A illis si non probat anterioritatem gratia rens absolvitur.</i>		
<i>cap. 3</i>		
<i>Gratia reuulteraria prefertur habenti anteriori.</i>	<i>c. 4</i>	
<i>Gratia nova dicitur si quid mutatur est.</i>	<i>c. 5</i>	
<i>Data tempore, ut representationis attendatur.</i>	<i>c. 6</i>	
<i>Gratia quomodo praesumitur facta.</i>	<i>c. 7</i>	
<i>Privilagium non exprimat morte concedentis.</i>	<i>c. 8</i>	
<i>De eo debet.</i>	<i>c. 9</i>	
<i>Gratia re integrata quando exprimat per mortem concedentis.</i>		
<i>cap. 10</i>		
<i>Gratia exceptu etiam post mortem annos.</i>	<i>c. 11</i>	
<i>Gratia mortuorum donet resuert.</i>	<i>c. 12</i>	
<i>Gratia scriptura fallit non est non exprimat morte concedentis.</i>		
<i>cap. 13</i>		
<i>Gratia non exprimat per mortem concedentis.</i>	<i>c. 14</i>	
<i>Gratia Roma, alium per litteras probatur.</i>	<i>c. 15</i>	
<i>Gratia nobis Proprius visitans, si non fit mentio de qualiteribus infrafectis.</i>	<i>c. 16</i>	
<i>Mons proprius non ampliat gratiam in prauidicium tertium.</i>		
<i>cap. 17</i>		
<i>Mons proprius non tollit dolus vel culpam.</i>	<i>c. 18</i>	
<i>Mons proprius subit in praevaricationem, & quos alios efficiunt parasit.</i>		
<i>cap. 19</i>		
<i>Gratia non confessio facta mortuus proprio.</i>	<i>c. 19</i>	
<i>De gratia cum clausula confederata circumsuntius.</i>	<i>c. 21</i>	
<i>Mors proprius quebus proficit.</i>	<i>c. 22</i>	
<i>Gratia in particularibus non suffunditur per gratiam generalium.</i>		
<i>cap. 23</i>		
<i>Beneficia infra quem summum concedi possunt Cardinalibus sine derogatione.</i>	<i>c. 23</i>	
<i>Gratia conditionalis, confessio praestata sit pura.</i>	<i>c. 24</i>	
<i>De gratia conditione mentio facienda est.</i>	<i>c. 25</i>	
<i>Gratia dubius successio quis vir non potest.</i>	<i>c. 26</i>	
<i>Gratia clerics non confitit officium latae.</i>	<i>c. 27</i>	
<i>Gratia de conferendis beneficiis comprehendit denatura.</i>	<i>c. 28</i>	
<i>Gratia de vacante uno modo non comprehendit alterum.</i>	<i>c. 29</i>	
<i>Beneficia commendanda Cardinalibus concedent familiars praefatio commendanda sit scilicet collige.</i>	<i>c. 30</i>	
<i>Prelatus ante eisdem confitendum ad favorem tertianam dicatur commendando accepit alle.</i>	<i>c. 31</i>	
<i>Gratia facta a canonico cum reservatione prebanda non extenditur ad vacante per praevaricationem.</i>	<i>c. 32</i>	
<i>Per gratiam ad beneficium vacuum, non tollitur nisi quaestus specialiter alteri.</i>	<i>c. 33</i>	
<i>Pecunia montis fidei pertinent ad barezas equitis Hierosolymitanis.</i>	<i>c. 34</i>	
		<i>Ter</i>

Index Tomi Sexti.

- Per gratiam illegitimus preferatur legitimus.* c.37
Gratia per stat quamodo preferatur habenti per concessum. cap. 38
Gratia cum clausula efficiens capit vacacionem per mortem. c.39
Gratia de vacatio quoniamcumque non capi vacans per obitum familiaris Cardinalis. c.40
Narrativa in gratia quoniam verificetur. c.41
Narrativa in gratia si non verificetur non proceditur executione. c.42
Gratia in forma dignum qualis sit. c.43
Episcopus committit alteri executionem gratia in forma dignam. cap. 44
Secunda approbat gratiam habentis in forma dignum non prae dicat illi, cui in questione est post primam reprobationem. c.45
Data in gratia in forma dignum quando ponenda sit. c.46
Gratia in forma pauperum per quam clausula stat conditionalis. cap. 47
Capitulo sede vacante non potest purificare gratiam in forma pauperum. c.48
Quis preferatur ex concurrentibus in gratia in forma pauperum. cap. 49
Gratia qui dirigunt ad exactiores est conditionalis. c.50
Processus gratia in forma pauperum quando non sit purificata. cap. 51
Narrativa gratia aliquando verificanda est in parte. c.52
Narrativa gratia ex quibus praefatur verificata. c.53
Gratia super Ecclesia non insigni visitator, si insigni probetur. cap. 54
Narrativa gratia quando integraliter probanda est. c.55
De gratia cum clausula, & de deuotissime dispositiue detinere. cap. 56
Regula revocatoria quid comprehendat. c.57
De eodem. c.58
Regula revocatoria gratianum quid comprehendat. c.59
Regula revocatoria non comprehendit sui patronatus. c.60
Gratia surrepticia non innundat per confessum subsequuntur. cap. 61
Gratia quavis modo vacet quando capiat vacans in curia. cap. 62
Gratia de vacanti quavis modo quid capiat. c.63
Gratia si neutrum quando sit conditionalis. c.64
Gratia si neutrui sit intimanda parti. c.65
Ingratia si neutrui non est faciendo mentio decretu. c.66
Pigerit gratia si neutrui non potest capi posse antequam per iudicium admittatur. c.67
Gratia si neutrui non verificatur si non est lis. c.68
Decedens & quid si lis est super fructuum. c.69
Gratia si neutrui quando capiat beneficium ex persona imperatoris. c.70
Gratia si neutrui facit desinere esse materia obiectum & confidere de mera iure agentis. c.71
Gratia si neutrui quoniam vnde habeat in sola supplicatione. c.72
Secunda gratia si neutrui non faciens mentionem de prima est surreptitia. c.73
Gratia si neutrui non faciens mentionem fructuum perceptorum est surreptitia. c.74
Si impetrans non narravit se ideo prima gratia priuatum quia narraverat se familiarem & expediuerat gratis gratia non est visitator. c.75
De gratia Pandi remittatoria gratiarum Parafreniorum. cap. 76
Explorioribus gratia si neutrui quia obtinetbit. c.77
Gratia tertia faciens mentionem de secunda & non de priuatis. c.78
Gratia per falsam narracionem presentationis est surreptitia. cap. 79
Clausula quod de surreptione &c. intelligitur veris existentibus prenarrari. c.81
Gratia pro existente, in duodecimo, cum esset in decimo anno visitator. c.82
Gratia visitator per surreptionem etiam si Princeps concessuarus est. c.83
Expressio falsa reddit gratiam surreptionis. c.84
Gratia est nulla per surreptionem quantumcumque minimam. c.85
Per surreptionem gratia motus proprii visitatur in totum. cap. 88
Surreptione litterarum priorum an per secundas sit sublata. cap. 89
De effectu gratia motus proprii. c.90
- Gratia corrum per taciturnitatem morbi epileptici.* c.91
Exceptio ex communicatione cum preceptoris reddit gratiam nullam, si narratio in vivo dilataria. c.92
Gratia infra die de beneficio facta est nulla. c.93
Surreptio dolosa probanda est. c.94
Gratia est surreptitia proper familiariaten non scrutata. c.95
Narratio defelcta prima gratia si in specie non stat, reddit secundum imperium gratiam nullam. c.96
Gratia non est surreptitia si non est facta mentio dei, qui vocem non habent in capitulo. c.97
Gratia secunda non valens si de errore prima non est facta mentio, cap. 98
Gratia etatis quod ad haeretum, non haber locum in Canonico. c.99
Gratia pro absentia subiecta surreptionis sunt gratia pro presente. cap. 100
Gratia non dicitur surreptitia valore beneficium corpore supplicationis non expresso. c.101
Falsitas expressa, qua non inducit citius ad concedendum non videtur gratiam. c.102
Gratia etiam motu proprio facta est nulla ex defelta intentione. cap. 104
Gratia est nulla non facta expressione Care. c.105
Gratia secunda semper debet facere mentionem de prima. cap. 106
De gratia cum clausula, ut afferis, ut ut afferitis. c.107
Clausula de confessu semper facit gratiam conditionalem. cap. 108
Quando in gratia derogatoria derogatoriarum expressa requiriatur, vel tacit sufficientia. c.109
Gratia quando concessa facta etiam de iure patronatus. c.110
In gratia non requiritur mentio qualitatis autem non consideratur. c.111
Acquiescum in mense Februario gratiam non quidam. c.112
Gratia quando non visitatur ex fructuum taciturnitate. c.113
Surreptionis exceptio per quas clausulas tollatur. c.114
Taxa annundatur de tempore, vacacionis non autem data. c.115

G V B E R N A T O R . V R B I S .

Gubernator urbis in quibus habet facultatem procedendi:
cap. 1

H O S P I T A L E .

- Hospitalite quando sit locus religiosus, ita ut laicos profici possit.
cap. 1
Hospitalite ex quibus praefatur laicale. c.2
Hospitalite ex quibus indicetur laicale. c.3
De eodem. c.4
Dispositio Clericis, quia consigit de religiosis dominibus debet intelligi de hospitalibus in genere. c.5
Hospitalite quando dicatur priuatum. c.6
Hospitalite ex quibus praefatur locus religiosus. c.7
Hospitalitate gaudentis priuilegio fori misericordie et personis confessis. c.8
Collatio Hospitalis facta a Preceptorate Sancti Spiritus praeferitur electionis facta a conuento vicegeri facultatis Clementis Septimi qui sunt Sevillaniens. c.10

I M P E T R A T I O .

- Taciturnitas tituli, & familiaritatis seu induxit Cardinalis quod non nocet impetracioni.
c.1
Impetratio quando valeat nisi fiat mentio de nomine, & titulo Cardinalis. c.2
Suffici exprimeret valorem secundum taxam Cancellariae. c.3
Impetratio ex resignatione cum expressione nominis Cathedrae, & valet. c.4
In impetracione quando facienda est mentio de collegata, & per reciabili. c.5
Marsipsum surmum quod impetracionem praecessit etiam si eadem est facta repeteratur. c.6

Index Tomi Sexti.

<i>In iuricatione quando sit facienda mentione de manu scilicet.</i>	
cap. 11	
<i>Parrochialis ad monachorum pertinentia quando impetrari possit.</i>	
cap. 8	
<i>Impetratio est nulla quando ius remensis penes resigentem.</i>	
cap. 9	
<i>Quodlibet in iuricatione non probata superratio non valeat.</i>	
cap. 10	
<i>Impetrans beneficium de iuricatione quid probare debet.</i>	
cap. 11	
<i>De eadem.</i>	c. 12
<i>De regula ultima contra impetrantem.</i>	c. 13
<i>Impetratio secunda quando debet facere mentionem de priori.</i>	
cap. 14	
<i>Impetrans non tenetur facere mentionem de sua origine.</i>	
cap. 15	
<i>Impetratio de iuricatione non valeat si beneficium est liberum,</i>	
cap. 16	
<i>Absentia an obstat impetranti ita ut familiaritatis interrupta sit,</i>	
cap. 17	
<i>Impetratio pro absente, non facta mentione beneficiorum, valeat.</i>	
cap. 18	
<i>Certus modus vacationis, quando specificè explicandus sit.</i>	
cap. 19	
<i>Regula de impetrantibus certo modo, quo impetrantes teneantur,</i>	
cap. 20	
<i>De eadem, & quid est facta ad favorem possessoris.</i>	
cap. 21	
<i>De eadem, & quos inobligare reddit.</i>	c. 22
<i>Nobilitas iuricationis patet oppositum etiam in causa frumentorum,</i>	
cap. 23	
<i>De impetrantibus beneficj liceo prudente fallat.</i>	c. 24
<i>Impetratio quando valeat, non facta mentione certe.</i>	c. 25
<i>P. s. quando videtur talis dispensare, ut impetratio valeat.</i>	
cap. 26	
<i>Impetratio nulla mentione facta de decreto citationis an valeat.</i>	
cap. 27	
<i>Impetratio non valeat, non facta mentione de possessione ejusdem.</i>	
cap. 28	
<i>Locus iuricationis attendendus quo ad valorem.</i>	c. 29
<i>Impetratio non facta mentione appellacionis pendentis quando videtur.</i>	c. 30
<i>Regula de impetrantibus beneficj familiarium, haber locum in locis giosis.</i>	c. 31
<i>Regula de impetrantibus certo modo, quando locum habeat.</i>	
cap. 32	
<i>De eadem.</i>	c. 33
<i>De eadem.</i>	c. 34
<i>De eadem.</i>	c. 35
<i>De eadem.</i>	c. 36
<i>De eadem.</i>	c. 37
<i>Impetratio non facta mentione intrusionis, non valeat.</i>	c. 38
<i>In iuricationibus beneficiorum quod exprimentur sit.</i>	
cap. 39	
<i>Impetratio cum potestate ascendit, & minorem curia efficitur sit.</i>	
cap. 40	
<i>Restitutio non datur adversus verum valorem non expressum.</i>	
cap. 41	
<i>Gratia probatur impetratio, & vacatione beneficij.</i>	
cap. 42	
<i>Officium choristarum, an, & quando possit impetrari.</i>	
cap. 43	
<i>Impetratio non faciens mentionem incompatibili, non valeat.</i>	
cap. 44	
<i>Impetratio de beneficio curato valeat, si fuerit simplex.</i>	
cap. 45	
<i>Impetratio à Decano, & capitulo habet locum, etiam si ab halo-madarii.</i>	c. 47
<i>Impetratio beneficj specialiter reservata, quando non valeat.</i>	
cap. 48	
<i>Impetratio non valeat, omisso mentione familiaritatis.</i>	
cap. 49	
<i>Impetratio non valeat, si talis beneficium resolutum resigentia in manibus non habentis periret.</i>	
cap. 50	
<i>Impetratio gratia si neutrì quando competat.</i>	c. 51
<i>De eadem.</i>	c. 52
<i>Impetratio gratia si neutrì quando locum non habeat.</i>	c. 53
<i>Impetrans proper desolutionem ad Papam ob negligientiam Episcopi quid probare debet.</i>	c. 54
<i>Impetrans ob manu publicationem resigentia vel non dimissio rem parochialis incompatibili, negatim probare debet.</i>	
cap. 55	
<i>Impetrans beneficium ab ipsa delicta possessoris narrata, debet omnia conclusione probare.</i>	
<i>Impetrans beneficium tanquam vacans certe modo quid insufficere debet.</i>	c. 56
<i>Regalis non facti concursus per impetrantem insufficere, quam de veritate a non dicatur.</i>	c. 57
	c. 58
	I M P E T R A N S .
<i>Narratio gratia verificanda est.</i>	
<i>Gratia quando possitetur etiam per duos executores ex tribus in Romana Corte.</i>	c. 2
<i>Non impetrator impetrans, si ex solito executores stetit, quo minus gratia sit possitetur.</i>	c. 3
<i>Impetrans quid verificare debet, titulam, vel possessionem.</i>	
cap. 4	
<i>Actus prædictoribus, non probanda sit.</i>	
<i>Su immensus rebus obtutum non probavit, an ex aliis clausis capere posse.</i>	c. 6
<i>Impetrans in forma pauperum quid probare debet.</i>	c. 7
<i>In forma pauperum quem instrumentum prestat in supplementum.</i>	c. 8
<i>Sufficit probare unum modum sufficientem pro impetratore.</i>	
cap. 9	
<i>Actus, & baccalaureatus quando probandi sint ab impetrante.</i>	
cap. 10	
<i>Ad probandum fundationem de bonis suis, denis sufficit probatio.</i>	
cap. 11	
<i>Si probanda corporalis sit expressa gratialis gratia non est surreptita.</i>	
<i>Impetrans per mortem Tituli, quando probasse non dicatur.</i>	c. 12
cap. 12	
<i>Quod sit scholaris, bachelareus, licentianus, vel docttor, probatur per testes.</i>	
<i>Beneficium quando præsumitur non habere curam.</i>	c. 14
<i>Impetrans non debet mentionem facere de oppositione ad Canonum, & retinque.</i>	c. 15
<i>Dolosus quomodo ab impetrante probetur.</i>	c. 16
<i>In una præsumptione quid probandum sit.</i>	c. 17
<i>De quibus non est facienda mentione in impetratore.</i>	c. 18
De eadem.	c. 19
<i>De quibus est facienda mentione in impetratore.</i>	c. 20
<i>Ilegitimus impetrans non debet facere mentionem de impetratore.</i>	c. 21
<i>De quibus non est facienda mentione in impetratore.</i>	c. 22
cap. 23	
<i>De eadem.</i>	
<i>Magistratus in artibus, quemodo ab impetrante probetur.</i>	c. 24
cap. 25	
<i>Confirmatio non aferre nullitatem impetratoris.</i>	
cap. 26	
<i>Archidiocesani, qui non diminuit parochiales curas Episcopo non inscriti in exercitabile.</i>	
<i>Beneficium electio debet expresse specificari.</i>	c. 27
<i>Impetrans si denotatum, quid probare debet.</i>	c. 28
<i>Clavis de denotione de possessione quid significet.</i>	c. 29
<i>Familiaritas Cardinalis quomodo ab impetrante probanda sit.</i>	
cap. 31	
<i>Volar quorum beneficiorum ab impetrante exprimitur est.</i>	
cap. 32	
<i>Impetrans debet exprimerre certum modum vacationis.</i>	
cap. 33	
<i>Impetratio gratiam si neutrì, quid probare debet.</i>	c. 34
<i>Impetrans patet ut una ex duas gratias, sub eadem data.</i>	
cap. 35	
<i>Suorum expressa quando verificanda sit.</i>	
<i>Ius ad rem quem non presumunt nulli.</i>	c. 37
<i>Quando probari non debet beneficium ad ipsi suisse creatum, & dotatum.</i>	c. 38
<i>Quando in impetratore non est opus facere mentionem de decen- tre benefici.</i>	c. 39
<i>Impetrans quando debet facere mentionem de pensione.</i>	c. 40
<i>Impetrans ab ecclesiastice Albatris, an possit obtinere etiam quid pertinet ad Episcopum.</i>	c. 42
<i>Gratia aliquando verificari patet a consanguineis impetrantibus.</i>	
cap. 44	
<i>Impetrans iuramento quando standum sit.</i>	c. 45
<i>Beneficium quomodo probetur secundum.</i>	c. 46

Index Tomi Sexti.

- Beneficium cadere sub gratia & tata ex probari debet.*
- cap. 47
- Præsum facta una impretranti potest fieri alteri.* e. 48
- Impretranti non debet probare verum titulum prædecessoris.*
- cap. 49
- Impretranti à Papa quando sit preferendus nominato ad Imperatorem.* e. 50
- Impretranti à Papa quando sit preferendus nominato ab Archiepiscopo.* e. 51
- Rerum primi impretranti ali quando retrotrahitur in praedictum primo capientis possessionem.* e. 53
- Impretrantum ut sit preferendus in hoc casu.* e. 54
- Impretranti debet ab eo, qui est in quasi possessione conferendi.*
- cap. 55
- Pronuntiatio Papa prefectori consuetudini optandi.* e. 56
- Impretranti vacatur non per aequationem, quid probare debet.*
- cap. 57
- Si impretranti nouum praesentium expressa possessionem pacificè affectuant, quid probare debet.* e. 58
- Erisse in permutatione impretratione alius beneficium exprimendum est.* e. 59
- Impretranti beneficium patrimoniale an de oppositione sibi factum, mentionem facere debet.* e. 61
- Si præsumit ab ordinario impretrat à Papa, nulla facta mentione distributionem percepturus, excusatetur.* e. 62
- Impretranti à Papa non debet facere mentionem de reservatione.*
- cap. 63
- I N D U L T V M .**
- Indulsum in uno loco, non comprehendens locum mixtum.* e. 1
- Indulta Cardinalium non ampliante facultatem disponentes, sed preferant.* e. 1
- Indulta quomodo comprehendens beneficia patrimonialia sub certa forma.* e. 2
- Indulta Cardinalium amplitissima non continent vacanciam per reservacionem in membris Tapa.* e. 6
- De eodem.*
- Indulsum non comprehendens ea, in quorum possessione conferendi alter existit.* e. 7
- Regula moderatoria indultorum, quomodo intelligenda.* e. 8
- Beneficium vacans in mente referendo subiaceat induit.*
- cap. 9
- Probi vacat ab non expeditiorum mensa prouisionis eius collatio pertinet ad habentem indulsum.* e. 10
- Indulsum præsentiatione requiri confessum.* e. 11
- Cardinalis accepentes indulsum non potest conferre, ut ordinarius.* e. 12
- Indulta Cardinalium capient vacanciam per obitum aliorum Cardinalium.* e. 13
- Cardinales gaudent indulsum si resident in Curia, vel sint absentes licentia.* e. 14
- Ordinarius non potest conferre, nisi que per indulsum concessa finit.* e. 15
- Indulsum adutari, an sit legitimum impedimentum non expeditio de literis.* e. 16
- Indulsum quando comprehendit beneficia electiva.* e. 17
- Indulsum Cardinalium subiace coadiutoria cum futura successione.* e. 18
- Revocatoria indultorum, de quibus intelligitur.* e. 19
- De eodem.*
- Indulsum quando censatur derogatum.* e. 21
- De eodem.*
- Littera Apostolica sunt magis authentica, quam indulta in forma brevium.* e. 24
- Indulsum Regis Scottie super manasteriis comprehendens prioratum.* e. 25
- Indulsum excepti reservatio, quid comprehendat.* e. 26
- De eodem.*
- Indulsum de vacantibus aquil sedem, qua non comprehendat.*
- cap. 28
- Indulsum de vacantibus in omnibus mensibus non tollit alternitanam.* e. 29
- Indulsum Episcopi non habet locum, quando ipse consideratur ex Canonico.* e. 30
- Indulsum non continent ea, de quibus non est in possessione.*
- cap. 31
- Indulsum non continent, qua cumulantur pertinent ad ordinarium.* e. 32
- Indulsum fide vacante dormie, Papa autem electo, reminiscit.*
- cap. 33
- Indulsi concessio generalis, quia beneficia capiat.* e. 14
- Indulsum non nominandi ab unum beneficium in Ecclesiastico nextum, qui non sit in Collegiato.*
- cap. 35
- Nominatio ad beneficium à Papa aliqui Principi concessa cum certa clavis, quando item facta possit iterum fieri.* e. 16
- Indulsum de percipiendis fructibus in absentia, & de non residendo quomodo etiam includat preffessiones fidis infra certum tempus factendum.* e. 17
- Indulsum de percipiendis fructibus in absentia ante primam residenzum dignitatis comprehendens dilatationem eiusdem temporis circa præfessionem fidis.* e. 18
- Per indulsum ordinarium concessum conferendi commendam Papam non confiteri a facultate conferendi absitudo in mente reservata vigore ultime regule.* e. 19
- Indulsum circa medianas annas in beneficiis Diaconis non comprehendit illa beneficia Diaconi, que fuerunt virita dignitatis Cathedralis.* e. 20
- I N S T I T U T I O .**
- Auditores Rota conferunt & instituunt.* e. 1
- Superior, quando iniurias ob negligientiam inferioris.* e. 2
- Instituto facta contemporaneo parvo ab ualeat.* e. 3
- Instituto facta post præsentiationem ab excommunicato enucleat.* e. 4
- Institutione quando possit fieri post mensum præter ordinacionem testatoris.* e. 5
- Institutione est nullum non propositis editibus solitus.* e. 6
- Institutione Canonice aliquando præfector promoto Apostolico.* e. 8
- Institutione rescinditur, salva manente præsentatione.* e. 9
- I N T E R D I C T U M E C C L E S I A S T I C U M .**
- Absolutione ad cauelam quomodo danda sit in interdicto.* e. 1
- Interdictum quando fernandum sit, ab quo denunciatione.* e. 2
- Episcopus non possit interdictum latum à superiori.* e. 4
- Interdictum tempore que permisit finit.* e. 5
- Interdictum alia declaratio quando non requiritur.* e. 6
- Interdictum tempore, quomodo officia celebranda sunt.* e. 7
- Interdictum an comprehendat exemptos.* e. 8
- I N T R U S I O .**
- Intrusus in beneficio quis dicatur.* e. 1
- Imperatores si non expediti bullas propter intrusiones alterius excusat.* e. 2
- Intrusus quando lite pendente non auditur, nisi paruerit.*
- cap. 4
- Intrusus lite pendente, non est danda causio.* e. 5
- Intrusus quando tenetur ad fructus.* e. 6
- De eodem.*
- Causa pro intrusus an, quando valeant.* e. 7
- e. 8
- I N T R U S V S .**
- Qui post adeptam possessionem alterius incompatibilis continue posseficiunt alterius dicuntur quasi intrusus, & an dei de regula de annals.* e. 1
- Intrusus ex quibus probatur, & quos effectus producat.* e. 2
- Qui non expediti confirmatione præsentationis Regia fructus restituere debet.* e. 3
- I R R E G U L A R I T A S .**
- Irregularitas est introducta de iure positivo.* e. 1
- Irregularis officio qui reperitur cum percutientibus.* e. 2
- Clericus exercens officium incriminatus efficitur irregularis.*
- cap. 3
- Publici concubinarius celebrans efficitur irregularis.*
- cap. 4
- Clerici agentes ad panam capitalem sunt irregularis.*
- cap. 5
- Irregularitas non incurrit ex sola intercessione hominibus.*
- cap. 6
- Quis sit irregularis ad effectum, ut non posse electio, beneficii etiam cum clausula, & cum absolucione, & censu.*
- cap. 7

Index Tomi Sexti.

- In regnaturis propter ordinationem sine litteris dimisoriis, vel diffictum etatis quando beneficia resuere non posse.* c. 8.
Circum usque gratiam ad Sacerdotium scientes promovuntur tibi intergalaris. c. 9.
- I V D A E I.**
- Moritius fatus christianus aut tentare resistere datur, usque habeatur.* c. 1.
Baptismus vero tollit penam delicti iustitia perpetrat. c. 4.
Inde compromissum tunc est censetur iuxta eorum leges. c. 5.
*In causis iudiciorum an finis secunda legis Romane vel Mys-
tici.* c. 6.
Iudiciorum delicta sunt mixti fori. c. 7.
- I V S P A T R O N A T U S .**
- In patrocinio Beguiningum dicitur Ecclesiasticum.* c. 1.
In patrocinio quando dicatur mixtum, ita ut ad reservationem non cadat. c. 2.
Abbas quando dicatur probat esse consensum in ipso patrocinio. c. 3.
Decendit. c. 6.
Ipso patrocinio acquisitio per legatum donis fultum Ecclesia illam non habebit. c. 7.
*In patrocinio probandum est ex donatione, & fundatione pre nul-
litate pensionis.* c. 8.
Fundator tenetur ad donem, sed non ad illius argumentum. c. 9.
In patrocinio quando probatur laicale. c. 10.
De eodem. c. 11.
De eadem. c. 12.
Propter possibiliter quilibet titulus est sufficient. c. 13.
*Narratura probas proper praeficationem, que habuerint effe-
ctum.* c. 14.
*Praeficationis clericis habent beneficium contra voluntatem suu-
datoris, est nulla.* c. 15.
Ut probetur ex foundatione, & donatione, quantum cum praeficationibus requiratur. c. 16.
V'ipsum in ipso patrocinio quomodo excludenda sit. c. 17.
V'ipsum in ipso patrocinio in quibus probatur. c. 18.
*Ad probandum fundatione, non sufficit id quod vel usurpatum
vel excriptione consenserit probetur.* c. 19.
Dipatrocatus cognitio nomine patrocinio. c. 20.
In quibus probatur ex v'ipso patrocinio. c. 21.
Eam recte quando probatur in ipso patrocinio. c. 22.
Ex quibus indicatur quia probatur in ipso patrocinio. c. 23.
*Ipso patrocinio an probetur per descriptionem in legibus maximo-
ris.* c. 24.
Negritus antiquissima probat in ipso patrocinio. c. 25.
Per solam reparationem Ecclesie non acquiritur in ipso patrocinio. c. 26.
cap. 27.
*Prae reclassificationem, & oblationem censum annuum acqui-
rirunt in ipso patrocinio.* c. 28.
*Argumentum etsi dicatur fultum non dicere, & computare
cambium.* c. 29.
In ipso patrocinio ex quibus non probatur. c. 30.
*A decludendum v'ipso patrocinio quomodo probetur in ipso patro-
cinio, ut satisficerit Concilio.* c. 31.
Ex quibus non probetur in ipso patrocinio. c. 32.
*Immemorabilis in ipso patrocinio quomodo sit probata. & quibus
concurrentibus illud probetur.* c. 33.
*Confessio in ipso patrocinio quomodo tollatur per gratias perinde
valere.* c. 34.
*Quando de immemorabili non constat, ex foundatione, & dona-
tione non praeficiuntur.* c. 35.
Rama non a iure originem habent, non probatur in ipso patrocinio. c. 36.
*In ipso patrocinio in Rego probatur pauci ex usurpatione, quam
ex donatione.* c. 37.
*Instrumentum ante confessa non obstant immemorabili post acqui-
sitionem Cofri.* c. 38.
Littera ordinatio probat in ipso patrocinio. c. 40.
Regum vero ex quo in ipso patrocinio non impeditur. c. 41.
In ipso patrocinio quando dicatur cestum cum universitate. c. 42.
*Concordata Germania habent locum etiam in beneficiis de incep-
tronatu.* c. 43.
Domino in ipso patrocinio cuius conseruatur. c. 44.
De eodem, & quid si sive comparato. c. 45.
In ipso patrocinio an, & quando veniat in donatione bonorum. c. 46.
cap. 47.
- Possessio praeferendi unius praeferendi certior.* c. 48.
In patrocinio non transferit in conficatione bonorum. c. 49.
Marius dicitur possidere ipsos patrocinios. c. 50.
*Hoc significat, que debent omnibus heredibus in solidum debet
probari singulis, alioquin anni.* c. 51.
In patrocinio non transfi ab aliis apprehensione. c. 52.
In patrocinio competit fratribus, competit etiam sorori. c. 53.
In patrocinio transfi ab heredibus excedentes. c. 54.
*Majorum decedentes ex famina in iure patrocinii dicuntur deg-
nere.* c. 55.
*Lucius non potest reservare, ius nominandi ministros ad suum
amenabiles.* c. 56.
In patrocinio Lucius coram dictu etiam si presentare debet cum filio Ecclesiastico. c. 57.
*Uli ad nos in ipso patrocinio pertinet collectum facient ipsam vo-
cem.* c. 58.
*Canonici regulari remanens claustralis non possit affumi ad Eccle-
siam regi fultum per secularia.* c. 59.
In patrocinio venit in registrationem fiduciam missi universitatis. c. 60.
Maxerix ex inobedientia quaesi potest fundare in ipso patrocinio. c. 61.
In patrocinio non immutatur, per transmissionem Papae. c. 62.
*Testator non potest prohibere, ne Episcopis praeficiantur instituta,
vel alia in persona eius addere.* c. 63.
*Quadragesima anni inservit ad praescribendum inter laicos etiam
ignorantes.* c. 64.
De eodem, & quid super eo comprehendit possit in laicis. c. 65.
In patrocinio amittitur hec non usum presentandi inter patrone- cap. 70.
Deregatio quatuor dies, quoniam intelligatur. c. 66.
Debet ergo in ipso patrocinio Rego specialiter esse debet. c. 67.
*Clavis quod non possit derogari de tota uoce, & c. quid oper-*atur.** c. 68.
*In ipso patrocinio non factum ex foundatione, & donatione quomodo
per renocationem per regulam.* c. 69.
*Quod prindicatur in ipso patrocinio non subiaceat regula renoca-*tione.** c. 70.
In ipso patrocinio quomodo probetur in antiquis. c. 71.
In ipso patrocinio quanto, dicatur probari ex confessione parti. c. 72.
cap. 73.
*In ipso patrocinio quando effectum reservationis excludenda ex qui-
bus probetur.* c. 73.
In ipso patrocinio universitatibus ex quibus assertiōibus probetur. c. 74.
cap. 81.
In ipso patrocinio probatio iuxta formam concilii qualis esse debet. c. 75.
*In ipso patrocinio in Ecclesia generali ex instrumento donationis
cum restitutio probatur, & confirmatio Apostolica etiam in
luce prefutatur.* c. 76.
*In patrocinio probatur per assertiōem Episcopi, confessiōem ad-
uersarii, & instrumentum quod habuit etiā.* c. 77.
*E' eminencia Papae de pertinencia iuris Patrocinii elidatur
probationes ambiguae non sufficiunt.* c. 78.
*In ipso patrocinio, & presentationis quasi possessio, ex quibus probe-
tur.* c. 79.
*Tertium in ipso patrocinio non tenetur iustificare presentationis ap-
pelle.* c. 80.
In ipso patrocinio quasi possessio ex unico actu acquiritur. c. 81.
cap. 88.
*Ex possessione ciuijusque non constituitur in quasi possessione ion-
ti praetendit.* c. 82.
*Quasi possessio presentandi acquirentur etiam per confessiōem probati-
onis.* c. 83.
Possessio praesentandi immemorabilis quomodo probetur. c. 84.
In ipso patrocinio praesumptio in magnitudine quando cestet. c. 85.
*De certa probacione in ipso patrocinio ad effectum super fiduciam
exequitione.* c. 86.
*Probatio augmenti pro quo in ipso patrocinio concessum est, & qualis ef-
fetetur.* c. 87.
*Ad excludendum presumptam usurpatiōem in ipso patrocinio
in Ecclesia regulari, qualis probatio requiriatur.* c. 88.
De probante in ipso patrocinio universitatibus. c. 89.
*V'ipsum iuris presentandi praesumptio etiam in universitate
partim.* c. 90.

Index Tomi Sexti.

- De probatione iurispatronatus ab universitate facienda. capitulo. c. 98
 Titulus iurispatronatus uniuersitatis ex quibus probatur dicatur. c. 99
 Iurispatronatus familia concessum illa ex continua transit ad heredes extremitates. c. 100
 Iurispatronatus ex privilegio propter causam eversam, quando datur ex gratia, & quando contractus tenuocabilis. capitulum. 101
 Regula revocatoria Adriani comprehendit iurispatronatus ex privilegio. c. 102
 Iurispatronatus non presumitur nisi constet de dolo & occupatione. c. 103
 Concilium Tridentinum non derogat patronatus ratione re-advocationis concessum. c. 104
 Bonae donatae Ecclesie non presumuntur pro dote ad acquisitionem iurispatronatus. c. 105
 Iurispatronatus concidenter probandus est quando ultimum statutum repugnat. c. 106
 Iurispatronatus probante per presentationes multiplicatas ultra centum annos ex quibus excluduntur presumptio usurpatio. c. 107
 Iurispatronatus ex quibus probetur. c. 108
 Donatio iurispatronatus facta laice a Commendatario Ecclesie non valit. c. 109
 Iurispatronatus in monasterio regularium quando non probetur ex impermalibili. c. 110
 Iurispatronatus ex privilegio, et in quo quasi possessio per Concilium renovata sunt. c. 111
 Iurispatronatus Domini temporalis, & familiæ potestis quoniam probari debet. c. 112
 De probatione iurispatronatus. c. 113
 Iurispatronatus tunc quomodo per presentationes probante. capitulo. 114
 Iurispatronatus in Ecclesiæ Conventuali quomodo acquiratur. capitulo. 115
 Iurispatronatus probante ex descriptione in libro publico, & fama quadruplicaria. c. 116
 Iurispatronatus ex antiquissima possessione, & fama. c. 117
 Probatio iurispatronatus contra presumptum Apostolicum quando non sit conclusa. c. 119
 Iurispatronatus quoniam probatum sufficit ad effectum impeditum ex executione reservationis notariae, & indubitate. capitulo. 120
 Presumptio usurpatio quando cesset, & iurispatronatus dicatur. c. 121
 Laicale, laicorum nominis, & Ecclesiastici presentent, capitulo. 122
 Iurispatronatus ad confraternitatem laicorum pertinent est laicale. c. 123
 De probatione iurispatronatus, quad si uero singulari sine affectu ordinarii non tenantur, & vice ex presentia praesentantur sit. c. 124
 De probatione iurispatronatus, & quomodo cesset usurpatio presumptio. c. 125
 Quo dicatur possidere iurispatronatus ita ut manentendus sit. capitulo. 126
 Episcopi non potest Ecclesiæ liberum summittere iurispatronatus. c. 127
 Iurispatronatus in antiquis ex quibus canonizatur, sed quod ordinarii collato virore ultimo illius firmantur, secum futurae collationes. c. 128
 Ad probandum iurispatronatus qui producit titulum renovacionis non potest posse producere antiquum. c. 129
 Iurispatronatus quando probetur. & quando induceretur laicale, & quando mixtum ad effectum reservationis. c. 130
 De probatione iurispatronatus boniifici. c. 131
 Iurispatronatus probante per elevationem beneficij de consensu Episcopi. c. 132
 De probatione iurispatronatus ex enunciatis, antiquissimis. capitulo. 133
 Iurispatronatus presumitur hereditarium, & quomodo probetur gentilium. c. 134
 Iurispatronatus, ad quod vocantur proximiiores testatoris nullus obtinebat patrem, et proximistatem vere, non autem presumptive probet. c. 135
 Iurispatronatus toti familia vel litteram comprehendat tam familiam originariam quam aggreagationem. c. 136
 Fundatior iurispatronatus cum qualitate quod debet praesentari aliquis de familia domini sui sit potest praesentare extrahens. capitulo. 137
 Reffter beneficij quando ad idem beneficium vacaturum possit presentare eiusdem patrum. c. 138
 Qualitas praesentandi in uno capite requisita an in alio repræsentatur. c. 139
 Illegitimus, an & quando sit incapax iurispatronatus. c. 140
 De codem. c. 141
 Iurispatronatus quando transit ad illegitimos in defecuum legitimorum, tam legittimus sopravivente ille presentat. c. 142
 Illegitimus ex scripto Principis legitimus ad iurispatronatus pro legitimatione non admittuntur, neque eorum descendentes. c. 143
 In iurispatronatus filii illegitimi non expressè vocati quando conuentur exclusi. c. 144
 Ex quibus iurispatronatus non probetur ad effectum innaturaliter presentationis. c. 145
 Iurispatronatus non possit datur sine consensu Episcopi, & consensu Vicarii non sufficit. c. 146
 Lete, & leniente super beneficium an ordinarius instituere, patronus praesentare. c. 147
 Quando iurispatronatus est alla fæderale, & praesentatio non alicuius Sacerdotis potest à Papæ imperari, ut de voluntate. capitulum. 148
 Iurispatronatus quando dicatu beneficium Sacerdotale aliud. c. 149
 Iurispatronatus ut quando probetur de iure communis, cessante divisione Concilii. c. 150
 Iurispatronatus à Papæ temporali loci Abbatis regulari & quoniam de probari debet. c. 151
 Iurispatronatus quando dicatur mare ecclesiasticum, & non mixtum. c. 152
 De prefcriptione iurispatronatus inter compatrios. c. 153
 De codem. c. 154
 Iurispatronatus fundatum à Rectore ex decimis Ecclesiæ dicimis Ecclesiasticum. c. 155
 Donatio iurispatronatus compatrio facta sine consensu ordinarii valeat. c. 156
 Iurispatronatus ex argumento dotti ante Concilium concessum illius disputationi non subiaceat. c. 157
 Argumentum quod est causa iurispatronatus, de quo tempore probandum est. c. 158
 Pueri qui sunt, ut praesentari possint ita disponente fundatore. c. 159
 Iurispatronatus transit cum uniuersitate. c. 160
 P' patrum pueri habent alimenta ab Ecclesiæ, qua probare debet. c. 161
 Iurispatronatus est facta ut vno beneficij non dicimus ex privilegio. c. 162
 Iurispatronatus laicale quomodo fiat Ecclesiasticum. c. 163

LEGATVS.

- Legatus de latere concurrit cum ordinario. c. 1
 Legatus vel nuncius per quamcumque personam non conferre restringatur non expressa. capitulo. 2
 Legatus non dispensat super pluralitate incomparabilium capitulo. 4
 De codem. c. 5
 Legatus que beneficia filii reservare possit. c. 6
 Legatus ex confert uide super quibus dispensat. c. 7
 Legatus non confert deuoluta ad Papam. c. 8
 Legatus concurrit cum ordinarij Germanie etiam flantibus concordatis. c. 9
 Legatus non dispensat regula de viginti diebus. c. 10
 Legatus uite parochalem menti Episcopali. c. 11
 Legatus alienar' & diuina ecclesiæ. c. 12
 Legatus quando de conuenienti demandare personam suam. c. 14
 Legatus prout de parochialis cum derogatione regule de viginti diebus quando subficit. c. 15
 Delegatorum speciebus. c. 16
 Legatus non confert facultatis beneficiorum regularia. c. 17
 Legatus in quibus dispensat, & qua possit. c. 18
 Legatus uite iurisdiictionis super exemplis. c. 19
 Legatus non aduersus confit ad se. c. 20
 Legatus de quibus causa cognoscatur. c. 21
 Legatus ad committit causam appellationis ad Papam nomine proprio factum. c. 22
 Legatus credendum est de specialiter sibi commissis. c. 23
 Legatus quibus in omnibus dispensat. c. 24
 Legatus que beneficia filii revertere possit. c. 25
 Legatus abolitus excommunicatus a Canone. c. 27
 Legatus bal et iurisdiictionem ordinariam. c. 28

MEN-

Index Tomi Sexti.

M E N D I C A N T E S .

*Mendicantes ordinis mendicantium sunt mendicantes.
Mendicantes possunt habere plures campagna.
Mendicare quomodo, & quibus licitum sit.*

M I S S A .

*Missa magna à quibus celebranda sunt.
In quo loco licet missas celebrare.
Celebrans non itemnus dependens est.*

M O N A C H I .

Provocantur non habent proponit, & quomodo in iudicio eis posse sunt.

Monachus factus episcopus non liberatur à sua regula. capitulo 1.

De Monachis quando cognoscit Abbas, & quando Episcopus. capitulo 3.

Monachus quando, & quomodo possit esse in iudicio. c. 1

Monachus primo agit in iudicio sine autoritate Abbatis. c. 5

Monachus non potest consenserit actione iniuriarum. c. 7

Monachus agit super confirmationem Abbatis. c. 8

Monachus agens in iudicio quando debet habere expensas à monasterio. c. 9

Monachus in quibus resiliuitur. c. 10

Monachus quando, & contra quem possit agere interdictio. capitulo 11

Monachus quando debet habere litteris expensas à monasterio. c. 12

A monachatu quando quis deponi potest. c. 13

Monachus ab Episcopo a clauso avocari potest. c. 14

Monachus non clausularius potest esse compulsor literarum. capitulo 15

Monachus debet agere delicticia Abbatis. c. 16

Monachus cui acquirat. c. 17

Bona monachii translati pertinent ad secundum monasterium. c. 18

Mater pro legitima preferenda est monasterio. c. 19

Monasterium quando excludatur ad bareditatem monachii. c. 20

Quis debet probare possessionem, & quomodo. c. 21

Monachus potest fieri exequatur ad prius causam, & tenetur reddere reparationem. c. 22

M O N A S T E R I V M .

Prioratus non venit appellatio ne monasterio. c. 1

Monasterium ex quibus presumatur constructionem. c. 2

Monasteria sunt electa, & non concedantur in Consistorio. c. 3

Monasterium succedit ad omnia bona ingressa. c. 4

Monasteria excepta in quibus tentantur. c. 5

De codicis. c. 6

Nihil ingredi potest monasteria nisi alium. c. 7

Monasterium potest renunciari bonis, & successioni ingredientibus etiam sine illis consenserit. c. 9

Monasterium successione sub tutione Sedis Apostolica, an dicatur exemplum. c. 10

Monasterium, sive Collegium mendicantium hodie per ordinarium sub certa forma erigit potest. c. 11

M O N I A L E S .

Tra ingressu monialium nihil dandum est. c. 1

Moniales possunt in mandato Sacerdotis. c. 2

Soveret, in quibus monasteriorum recipienda non sunt. c. 3

Moniales Sancte Clare quid possidere possint. c. 4

Dicitur novitas mortua reflectenda est consanguinitate, quia cum fratribus de duobus alimentis dat. c. 5

Ingredientes ut religionem non approbatam, gaudent priuilegio canonicorum. c. 6

Triginta professionem infra annum que pana imponitur. capitulo 7

Moniales professa non exenti a monasterio. c. 8

Moniales quae, quando possint agere in iudicio. c. 9

Monialis quando succedit vel excludatur a maioratu. capitulo 10

Abbas est Caput monasterii quod iurisdictionem habet. c. 11

Moniales non respondent in missa.

Moniale quando incidentur in canonem à quo est ubi absoluvi debent. c. 12

capitulo 13

Monialis proper interemptam jam quando punienda, & quemadmodum purganda sit. c. 14

Monialis translata de uno monasterio ad aliud quando dicatur etiam manere filia prima ad effectum, ut illa primo bona acquirantur. c. 15

N V N C I V S .

Nuncius habent facultatem super referuntis, potest conferre his referuntis. c. 1

Monialis non habilitat contra excravabiles. c. 2

In generalibus facultatibus Nunciorum non venient specialiter referuntis, neque prohibita. c. 3

Nuncius habent facultatem conferendi beneficia, potest etiam vacancias in monistis ordinary, non obstante regula de olio ministris. c. 4

Nuncius prout de beneficio valeris, & ducatorum valida est. c. 5

Facultates Nunciorum restringenda sunt. c. 6

Regula de olio membris non obstat facultatibus Nunciorum Scotiae. c. 7

capitulo 7

Nuncius quando possit conferre dignitatis, & quacunq[ue] beneficiaria. c. 8

Nuncius prohibitus conferre canonici, nulliter confert vigore episcopis nequit Papa. c. 9

Nuncius per facultatem non potest conferre canonici, capitulo 10

Nuncius potest cogosere de causis matrimonialibus in prima instantia. c. 11

Nuncius non potest conferre plura beneficia uni persona. capitulo 10

O P T I O .

Canonicus quilibet si admittitur ad canoniciatum vacantium, ex concordante non distinguendo modum nascendi, admittitur etiam ad vacancem per optionem. c. 1

Confutatio optandi infra quantum tempus inducatur. c. 2

Confutatio optandi prehendens quodammodo probatur. c. 3

Confutatio optandi canoniciatum etiam per antiquorem portacionis, procedit etiam portionarius est. Archidiocesanus. c. 4

Optio prehendens dicti annorum non inducit vacationem canoniciatum nisi hoc habeat confutatio. c. 5

Confutatio optandi decim annis praescrivitur. c. 6

Confutatio, quid recipiat ultra numerum probandorum, minor, non valit optare, validia est. c. 7

Confutatio, quid habent minorum probandorum, maiorem optare possit non et contra. c. 8

Probanda vacans in Curia, grossi fructus, praeferit confutatio, optare non possunt. c. 9

Probanda optandi in Ecclesia tollitur per clausulas derogatorias. c. 10

Optio an, & quando locus habeat. c. 11

Reservatio impedie optionem. c. 12

Optio debet fieri de maioriori, non de minori. c. 13

Optio probandorum, ubi datur de minori ad medium, & de media ad maiororem, quis optare poterit, maiorum si in minori ins non habet. c. 14

Optio potest fieri pluribus, cum causa eveniret. c. 15

Refigurationis in manus Papa facit opus non haber locum. capitulo 16

Opus obstat regula reservatoria olio mansum. c. 17

Beneficia reservata cur optari non possint. c. 18

Cardinalis vigore inducti non potest conferre beneficia, contra immemorabilem confutacionem optandi. c. 19

O R D I N A R I V S .

Ordinarius collator qui dicitur. c. 1

Ordinariorum appellatione qui veniant in materia visitationis, & provisionis. c. 2

O R D O .

Tensura collata à non suo Episcopo an valeat. c. 1

Exequente ordinis à non suo Episcopo collat, quando impeditur. c. 2

Ius

Index Tomi Sexti.

In conferendi literas dimisiorias ad ordinis est prescriptibile.
cap. 4
Ordines conferr possunt filio presumptiu legitimè nato. capitulo.
lo. 5
Ordines conferr possunt excommunicato. c. 6
Accolitatus concedatur in modum privedic, & exemptioni.
cap. 7
Accolitatus aliquando non est ordo. c. 8
Ordinatus ad subdiacanatum per quinque metrum non tenetur con-
tinere. c. 9

P A R O C H V S .

Pallia est consuetudo, quod Sacerdos curavit hunc et leuum cui-
usque capitis dominus morientis, & meliore vesti, capitul-
*lo. 1
Parochianus quando tenentur ad praefandas oblationes parochos.*
cap. 2
Capitulum canonorum an succedit in funere Episcopi mortui
cap. 3

P A T R O N V S .

Capellavia pertinent ad Abbates ad quem pertinet Ecclesia.
cap. 1
Praesentatus si non est admissus quid agendum sit. c. 2
Latus tempus ad presentandum auctum quando incipit curre-
re. c. 3
De eodem. c. 4
Patronum quando possit praesentare. c. 5
Patronus present ad incomparabile. c. 6
Patronus praesent quando possit variare. c. 7
Præsens ad vos faliagad praesentat ecerot. c. 8
Præsens ad mortuo patronum alterius praesentare non prohibetur.
cap. 9
Patronum lite pendente praesentare non prohibetur. c. 10
Patronus debet realiter praesentatum superius offerre. c. 11
Patronus potest agere super validitate praesentationis. c. 12
Patronus auctor illi dicunt quillo anno praesentare debet ita-
conventione de auctum vicibus. c. 13
Episcopatus potest disponere contra acquisitionem inviropo-
na ut. c. 14
Ad beneficium vacantes praesentationem, vel collationem pro-
mittunt non licet etiam cum consensu Episcopi. c. 15
Consensus Patronum non requiriatur in alienatione patrum, licet
ex causa potest contradicere. c. 16
Lo nomine, vel collationem aut patronum vocandus sit. c. 17
Patronus potest ne praesentare non monachos. c. 18
In praesentatione requiriunt mandatum special. c. 19
Patroni potest patrifici de auctum vicibus praesentando. & se
admissione procuratores depudanto, restare non possunt.
cap. 20
Rector debet alere patronum inopem, etiam si alteri possita dona-
cerit. c. 21
Si patrum non negetur omnia praesentatio sufficit ad acquirem-
dantem possessionem. c. 22
De eodem. c. 23
Possesso immemorabilis praesentandi quomodo probetur. c. 24
Procurator non potest praesentare ipsum patronum. c. 25
Si mandatum est datum a pluribus patronis an possit praesentare
aliceretur ex eius. c. 26
Patronus iurans non renuncare praesentatum a suo procuratore respo-
teffit alterum admovere. c. 27
Mandatum non potest dari ad presentandum super non vacante.
cap. 28
Patronus an debet probare in patrumento, & possessionem.
cap. 29

P E C C A T V M .

Contrauenient legi peccata mortaliter. c. 1
P E N S I O .
Paga ad sui libitum imponit pensionis super benefici. c. 3
Pensionis quando dicatur bene constituta. c. 4
Pensionis quadam est solvenda habita, vel non habita a possessione.
cap. 3
Pensionis est servitus, & emunratio, & materia est odiosa. c. 4
Pensionis non contingit appellatione beneficii in pensionibus. capitu-
lo. 5

<i>Monachus episcopatus resigunt ex pensione reservata a presumitur</i>	c. 6
<i>at qui finit feudum ecclesie.</i>	c. 6
<i>Pensionis an imponi potest super diatriborianibus.</i>	c. 7
<i>Pensionis ex confusione inveni imponi potest super monasteri.</i> capitu- lo. 8	c. 8
<i>Degeneratione quando oportet factere mencionem in alterius impe- tratione.</i>	c. 9
<i>Pensionis non potest extinguiri cum precio, nisi cum nullitate Pa- pa.</i>	c. 10
<i>Pensionis non potest imponi super thesauri alii probanda.</i>	c. 11
<i>Pensionis an sit valida si medietatem fructuum excedit.</i> capitu- lo. 12	c. 12
<i>Pensionis mediatis si fructuum debet dari, habito & respectu ad ma- jor gressum non autem ad valorem.</i>	c. 13
<i>Quis probare debet excessum pensionis.</i>	c. 14
<i>Pensionis ultra summam recondi perens non potest petere pen- siones decurias post in dictum capitulo.</i>	c. 15
<i>Pensionis per sententiam canonizatam, non potest impugnari a succe- sore.</i>	c. 16
<i>Pensionis que alio competit.</i>	c. 17
<i>Pensionaris contra successorem detegantem, agit spacio.</i> capitu- lo. 18	c. 18
<i>Pensionis imposta contra Titulum, & eius successorem ab eo peti non</i>	
<i>potest, qui non est iuri successor.</i>	c. 19
<i>Pensionis exactio tantum fit a successore possessionis.</i>	c. 20
<i>Pensionis ultra fructibus beneficij Hierosolymitanus quando non est</i>	
<i>solvenda per successorem.</i>	c. 21
<i>Pensionis quando debebatur a successore.</i>	c. 22
<i>Pensionis an, & quando referuntur pugna, ut translat ad successorem.</i> cap. 23	c. 23
<i>Clavis sua re ordinatione solvit pensionis non dicit nullitas</i>	
<i>vel reductionem.</i>	c. 24
<i>Pensionis secundum super eodem beneficio non valeat non facta men- tione de prima.</i>	c. 25
<i>Pensionis prius est solvenda antequam super ea prius cognoscatur.</i> cap. 26	c. 26
<i>Solventi nomine alieno presumitur habere mandatum ad solu- endum.</i>	c. 27
<i>Pensionis potest assignari illegitimo dispensate ad Clericatum, capi- tulo. 28</i>	
<i>Clavis habita vel non habita quam efficiunt parit circa solu- tione pensionis.</i>	c. 29
<i>Pensionis littera sunt validas, tamen si non sicut mentione pensionis fit</i>	
<i>perpetua, vel temporali.</i>	c. 30
<i>Pensionis primaria mentio per quam clavis solvit pensionis</i>	
<i>causa secunda.</i>	c. 31
<i>Reservatio pensionis super fructibus beneficij alia pensione gran- titionem vales.</i>	c. 32
<i>De eodem, & quando facta.</i>	c. 33
<i>Pensionis secunda est nulla non facta mentione de prima etiam si sol- vendatur et post mortem possessorum.</i>	c. 34
<i>Pensionis causa ad efficiendum, et alia assignatur, si non sicut valde</i>	
<i>assignatur, sicut causa non constatur.</i>	c. 35
<i>Pensionis reservata cum clavis solvit pensionis non excedit.</i>	c. 36
<i>Pensionis, etiam si in parte non solvitur, facit locum regressus.</i> cap. 37	c. 37
<i>Pensionis reservata ex falsa causa est nulla.</i>	c. 38
<i>Pensionis reservata clericis infanti est nulla.</i>	c. 39
<i>Concordia dicuntur locis intermedium anterioritate Sedis Apollon- ica.</i>	c. 40
<i>Pensionis assignata super fructibus Abbatie de consensu Abbatie</i>	
<i>est valida.</i>	c. 41
<i>Consentient per reservationem pensionis sub solutis censoribus incur- rit in tempore non solvit, tunc si per alium.</i>	
<i>Propter causam in locis non est locis pensionis, vel regressus</i>	
<i>non solvit pensionis.</i>	c. 43
<i>Pensionis solvit non censuratum non constituit pensionarium</i>	
<i>in quasi possessione exigendis.</i>	c. 44
<i>De eodem, & quid si retroactio non appareat, vel alia concer- vant.</i>	c. 45
<i>Pensionis solvit non impeditor per exceptionem altioris indagi- nit.</i>	c. 46
<i>Pensionis vacante per promotionem ad Episcopatum.</i> capitu- lo. 47	c. 47
<i>Concordia super translationem pensionis cum auctoritate Papae va- let.</i>	c. 48
<i>Pensionis transferenda facultas quando non censorum remittit.</i> cap. 49	c. 49
<i>Consenus super pensione ex quibus concludit presumitur.</i> filius.	c. 50

Index Tomi Sexti.

<i>Situs.</i>	
Pensio non est valida si resipicatur est finianca.	6.51
Pensionis nullitas aut ex probari posse, quid in confirmatione concordia super ea derogacioni, mutatio facta non erat. capitulo. 53	6.52
Pensio quando extinguitur per contrallum matrimonii. capitulo. 54	6.53
Perio conditionaliter transferri potest, sed pensionarius agent, debet dicere se clericum. capitulo. 55	6.54
Transferendi facultas data non intelligitur nisi exprimatur.	6.55
Pensionis transferendi ex privilegio Leonis, quomodo sit restringenda. capitulo. 57	6.56
Translatio pensionis quomodo probatur.	6.58
Probatio pensionis tranquila infra summam, quomodo sufficiat. capitulo. 59	6.59
Clavis transferendi non constetur per quaecumque clausulas conserua.	6.60
Nomina translationis pensionis, quomodo probetur.	6.61
Habens facultatem transferendi in clericos, potest transferre habente primam tonsuram.	6.62
Pensio potest transferri in clericum putatum.	6.63
Translatio pensionis potest fieri etiam in merito articulo. capitulo. 64	6.64
Translatio facta, quoniam in memoriali, si illud non est, beatus est nulla.	6.65
Commoditas pensionis potest transferri sine sollemnitate. capitulo. 66	6.66
In pensionis transversi non potest nisi formata forma, secus est in existente.	6.67
Pensio transversa a Prelato inhabiliti, vigore dispensationis sufficiat, non potest confirmari.	6.68
Pensionis terminus integrus ad translatarium spellat, negre cum barebibus aliis debet.	6.69
Translatio pensionis potest fieri coram excequuntore.	6.70
A pensionis liberum debitor per eam furvorus.	6.71
Pensio est nulla ex causa regisrationis similata.	6.72
Pensio ante expeditiōnē literarum exiguntur potest, nec aliqua exceptio admittitur.	6.73
Pensionis probatur ex libro Datarie.	6.74
Pensio sub certa conditione promissa non iustificatur, non debetur.	6.75
Quando pensio est reformata libera, cum duabus clausulis, si altera pensione &c. & dommedo &c. ad pensionarius debet iustificare.	6.76
Pension reformata in qua fructuum terminus non debetur, nisi prorata fructuum.	6.77
An, & quando pensionarius probare debet, penes episcopum male remaneat.	6.78
Titulari debet probare primam pensionem esse validam, & existentem, ad effectum excludendam pensionarium.	6.79
Pensio reformata in scitis auris in auro, non potest solvi in moneta argentea.	6.80
Pension reformata in scitis auris in auro, ubi, & de qua pensione solvenda sit.	6.81
Pensio est nulla, si de multis oneribus non remanent quinque agmina libris pro revere.	6.82
Pensio super beneficio iuris patronatus imponi potest.	6.83
Pensione vigore priulegiorum transferri potest coram notario, etiam super beneficio de iure patronatus lacunam.	6.84
Pensionis terminus Sancti Ioannis Baptista debetur, licet littera reservationis prout mentionem fecerint de termino narrantur.	6.85
Pensio non vacat per translatum ad Episcopatum, nisi interveniente confectiones & possessio, aut decreto Pope, quod beneficiis vacent.	6.86
Pensionarius debet probare quae sunt fructus, non antea solvens quae sunt distributiones.	6.87
Architrum Rota, ad quod est remissa solutio pensionis, quando sit disorganum.	6.88
Pensio non potest de imposta sine causa, quando est imposta pro erga sui beneficio ini habebat, quod pars aduersa magis fecit.	6.89
Pensiones vigore facultatum diuersarum militiarum coegeruntur, & restarer possunt.	6.90
Pensionem solvere decet, satis quando quis non tentaverit, & quando extendendo dicitur libenter.	6.91
Omnis pensio, quando transit ad successorem.	6.92
Pensio cui reformata fuerit potest probari ex libro Datarie cum aliquibus administris.	6.93
Pensio super beneficio de iure patronatus potest dari cuiuscumque de-	6.94
spensi ad clericalum sine consensu patrem.	6.95
Pensio super iure patronatus quando transferri posse sine consensu.	6.96
Qui pensionem solvere iurat contraveniendo efficitur perire.	6.97
capitulo. 56	
Pensio est nulla si non est facta mentio prima, & consensu in libris Casus & novi est registrata.	6.98
De pensione secunda, validitate etiam non sit facta mentio prima, aliusmodo Papa scientia de illa probetur per testes. capitulo. 58	6.99
Sententia impediens solutionem pensionis quando sit nulla. capitulo. 99	6.100
Translatio pensionis super beneficio ad regressum Cardinalis quod probare debet in Indice remenda.	6.101
Pensionem non excedere medietatem fructuum probare per narrationem Papae.	6.102
Pensionarius quando non sit manutenebundus in possessione exigentis pensionis.	6.103
Reputationis pensionis quando probetur meticulo, ita ut ab aliis solvere illam restatur.	6.104
Pensio ex ista causa pareat refutari alicui Episcopo. capitulo. 104	6.105
Translatio pensionis si quando non tenetur iustificare literas ex quæstus.	6.106
Pensionarius potest pensionem extinguere etiam in praedictum creditoris, quem consiliū uerat procuratorem in rem suam ad exigendum.	6.107
Pensionarius prout ipso facto, si non incidet inhababit. capitulo. 107	6.108
Pensionis translatio vigore facultatis est tamen, quia reformata ideo si prima est pura, & translatio non dicitur conditio, capitulo. 108	6.109
Pensio super beneficio ab Episcopo imposita, & a Reclero solus promissa non debetur.	6.110
Pensionarius non exigit nisi probata conditione, vel in quæ post possessione exigende ratione.	6.111
Littera translationis pensionis quomodo iustificande sint. capitulo. 111	6.112
Littera reformatoris pensionis non sunt iustificanda contra eos qui consuevit prout non conditionaliter.	6.113
Translatio translationis pensionis vel quæ possessebunt exigendæ ex causa reversionis, ad noui. &c.	6.114
Pensio super dictum frumentorum deposito a Capitulo debetur sustinendæ, vel absentie.	6.115
Pensio ex potest transversi specialistas facultas requiruntur. capitulo. 114	6.116
Pensionarius habet electionem contra quem velit agere, remittit, vel cum qui fructus perceperit.	6.117
Dilectio exigenda pensione etiam contra successores.	6.118
Religiosis pensionem a suo superiori impositam super beneficio rectoris impaginare non potest.	6.119
Pensionis casatio, an requirat consensum pensionarii, & de quo tempore.	6.120
Successori an, & quando tenetur ad solutionem pensionis debitarum a predecessor.	6.121
An pensionarius, vel titularis probet clausulam dummodo remittantem census pro Reclero.	6.122
Pensio quando debet, solum a mercatore barebibus pensionarij iterum non expediri.	6.123
Pensionarius dicunt constitutus in possessione exigendæ pensionis contra successorem Prelatum, si pensio a reformatori fructuum soluta sit.	6.124
Gratia reformationis pensionis non indiget iustificatione statu consensu titularis, nisi fuerit conditionaliter expressa non tacita.	6.125
Pensionem quomodo probetur ad effectum, et si pensionis incapax.	6.126
Quæ possente & exigendi pensione quomodo probetur per quietans.	6.127
Littera reservationis quando habeant executionem paratam.	6.128
Successori an possit pensionem reservatam de consensu predecessoris impaginare.	6.129
De eodem, & quando pensio sit nulla ob non expressionem alterius pensionis.	6.130

PENSIONARIUS.

Pensionarius quando a successoris in beneficio pensionem exercere non possit.

Pensio,

Index Tomi Sexti.

Pensionarius aliquando agit remedium reintergranda.	c. 2	susam obitum.	c. 5
Pensionarius ad instantiam possessoris, quid probare tenetur.	c. 2	Praesentatus quando possit renunciare, sibi patrono.	c. 6
cap. 1		Praesentatus sibi renunciante patronus potest alterum praesentare.	c. 6
Pensionarius pro rata sua pensionis tenetur ad imprimita.	c. 2	cap. 7	
tn. o. 4		Idem aliis reportis si est praesentatus ad simplex beneficium non	c. 8
De eodem, & quando fallit.	c. 5	dobet examinari.	c. 8
Pensionarius non tenetur contribuere, ubi pensio fuit libera ab enim care, & quando fallit.	c. 6	Praesentatus si deceat de iure patronatus non obtinet contra imperatorem a Papa.	c. 9
Varatio non permittitur fallita semel electione de habendo pen- sionem loco fructuosa.	c. 7	Absenti an possit praesentari, & an sit nos Episcopo instanti pos- siti.	c. 11
Pensionario incumbit sibi probandi pensionem reservatam super fructibus beneficii.	c. 8	Praesentatus quando debet probare, se infra tempus fuisse praesen- tatum.	c. 12
Pensione annulata utrumque, qui illum recipit tenetur ad resi- tutionem.	c. 9	Praesentatus idem si reiciatur quod remedium habeat.	c. 14
Heres promittit pensionem, ans, & quando tenetur illum sol- vere.	c. 10	Nominatus ante praesentationem, & institutio cum si caput pof- ficiatur omne sic.	c. 14
Terminus pensionis debetur integer translatario.	c. 11	Praesentatus extraneus contra voluntatem testatoris non admis- titur.	c. 15
Regioni possidere non potest opponere de inadiditate pensionis.	c. 11	Praesentatus nulliter dicitur si volum a die anno absente, non infor- mato datum est.	c. 16
cap. 11		Praesentatus quando debet esse alii Sacerdos non habui.	c. 17
Translatario possident non tenetur verificare literas transfe- renias.	c. 12		
POENITENTIARIVS.			
Poenitentiarivs Majorit assertioni an credendum sit.	c. 2	P R A E S E N T A T I O .	
Poenitentiarivs Vbiis aliquando absolvit sine liceris ordinarii.	c. 2	Inter pres. actionem, & nominationem, ut differat.	c. 1
cap. 2		Praesentatus quando possit fieri et a finibus.	c. 2
Et in quibus casibus absoluuntur.	c. 2	Praesentatio facienda a tribus, si fiat a duabus an valeat. capitu- lo. 2	c. 2
P R A E B E N D A .			
Praebenda quando sit spiritualis, & quando temporalis. capitula. lo. 1		Praesentatio sola sine mandato ratificatur a domino. capitu- lo. 2	
Praebenda ubi non sunt distincta, terminus mensis ad accepta- dionem non finitur.	c. 2	Praesentatio per alternum patrois facta quando valeat. capitu- lo. 3	
Dimidiat pensionarius si ascendit ad integrum portionem, quid tenetur verificare.	c. 2	Institutione sine vocacione legitima facta non valeat.	c. 6
P R A E C E P T O R I A .			
Præceptoria Hierosylmaria sunt ad munus amonibiles. capitulo. lo. 1		Vocatio istam reveritur ad terminum vestris.	c. 7
Item sunt manuata, ideo non sunt reverentia.	c. 2	Praesentatione quando acquisitur quasi possessio. capitu- lo. 8	
Præceptoria quando habeant dignitatem, & quando sunt manu- tas.	c. 2	Praesentationis quasi possessio ex quibus non dicitur probata.	c. 9
P R A E L A T U S .			
Praelatus quando possit depolare Vicarium.	c. 2	Narrativa institutionis Vicarii non probat presentationem.	c. 10
Praelatus agi pro Ecclesia intercedere unde vi.	c. 2	Quasi possessio presentandi ex qua narrativa probatur. capitu- lo. 11	
Non sit pro domino subditus nisi sua intercessio.	c. 2	Quasi possessio presentandi probatur ex inflatione eadem die sa- eta.	c. 12
Non facit praedictum ecclesie in acquirendis.	c. 2	Antequam cognoscatur de regula reuocatoria, praesentatio debet habeere effectum.	c. 13
Recepit canones decurso quam praevidit ecclesia. capitu- lo. 5		Praesentatio facta appellazione pendente est attentata. capitu- lo. 14	
Quando praelatus possit prædictare ecclesiæ.	c. 6	Nominatus a patrui facta tempore sui ipsius oblationis removes impedimenta ambientis.	c. 15
Capitulum possessorum episcopatus dicitur capere de bonis Ecclesiæ.	c. 7	Collatio non devaluerit ad Papam si patruus, qui sibi reservauit ejus fraudem in vita non praesentauit.	c. 16
Non erat confundendum in feudandis.	c. 8	Quando patruus non praesentauit successori non fiat praedicandum.	c. 17
Non redimis delicta in pecunia, & quando fecisse.	c. 9	cap. 17	
Decausa autem Praelatus capituli.	c. 10	Praesentatio ab uno expatrio sub conditione facta quando sit simoniacæ.	c. 18
Praelatus quando reueretur de male administratis.	c. 11	Refugio in manibus patruo facta valer, & secunda praesenta- tio inter resigendum primæ.	c. 19
P R A E P O S I T U R A .			
Praepositura tribus concurrentibus est dignitas principalior in Ecclesia.	c. 2	Praesentatio facta coram officiali, Episcopi valens index non sit.	c. 20
Praepositus non succedit Archidiacono, & quam iurisdictionem habet.	c. 2	Si praesentatio prima est valida secunda simoniacæ sub beneplati- to Apollonio non valit.	c. 21
Praepositus prefetur Archidiacono in preminentijs quas pre- cipit, sicut in alijs.	c. 2	Praesentatio iste pendente facta attentata dicitur.	c. 22
Iurisdictio competit Praepotito, & Abbatii cumulatim in Cappel- la.	c. 4	Praesentatio de absentia facta, & quando valeat.	c. 23
P R A E S E N T A T U S .			
Institutio praefumitur de confessu.	c. 2	Praesentatio ut valeat de absentia, & debet esse acceptata sicutem per literas.	c. 24
Praesentatus a populo preferitur ei qui à insper.	c. 2	Expressio mensis quando sit necessaria in presentationibus, & institutis, & quando regula de annuali locum habeat. capitu- lo. 25	
Praesentatus a veris preferitur praesentato à patruis.	c. 2	Praesentationes postulant fieri a patruis non consentientibus in v- num.	c. 26
Inter praesentatos aquiliter magis idontus praesendens est. capi- tulo. 4		Duxit secum patruoribus sic in duodecim vicias secundum con- suetudinem Regni Neapolis.	c. 27
Praesentatus per filium donantis non preferitur ei, qui postea con-		Praesentatio de subobligo sub condicione non devaluerit nisi ad supe- riorum due ante quadrigmetres.	c. 28
Yira			

Index Tomi Sexti.

	P R O V I S I O.
Vita ex presentationibus sit preferenda an à patrone patavio existente in possessione, vel à patrone vero. c.13	
Sic et nobis agere idem presentatio i alter instituitur appellatio non est permissa. c.14	
Prefratutus à maiori parte non ita habili, sicut à minori, an sit instituendus. c.15	
Prefratutus debet habere statim à facultate requisitam, capitu- lo.36	
Prefratutus à patrone possit esse sicut instituendus. c.17	
Prefratutus quando debet esse alii Sacerdos. c.18	
Dignior prefratutus à minori parte non est instituendus, capitu- lo.39	
	P R O I O R .
Cura pertinet ad Priorum, non autem ad eius Vicarium, capitu- lo.1	
Prior claustralis quando possit punire monachum. c.2	
Prior literis ordinariis an sit preferendus magno magistro. c.3	
Priores monasteriorum quando eligant Abbatem. c.4	
Prior à concilio electus quando sufficiat vicem Abbatis, c.5	
Prioratus est dignitas. c.6	
Prioratus quando sit reverendus ad nutrum. c.7	
Prioratus quando sit electus, & quando collationis. c.8	
Prioratus collegialiter facienda est in gratia. c.9	
	P R O C E S S I O .
Iurisdictionibus Generalibus omnes in unum conuenient debent. c.1	
Collegianis & Parochialis in professionibus quomodo preferende, & de Concordia inter eas per turnum facienda. c.2	
Super modo incidenti, & in professionibus convenienti compre- missum fieri non potest, etiam sine superiori authoritate, capitu- lo.3	
Si qui tenetur accedere ad processiones Ecclesiae collegiate debet etiam accedere ad processiones Refaray nouiter introdulam. c.4	
Præcedentia debetur ordinis priuiliu <i>m</i> instituto. c.5	
	P R O F E S S I O .
Professio coram que fiat. c.1	
Professio infra annum probationis sunt suffici. c.2	
Professio non inducere ex habitu gelatione per decem annos. c.3	
Professio receptione quando possit alteri delegari. c.5	
Professio emitenda coram constituto in dignitate, & potest fieri co- ram canonico. c.6	
Professio quando facta censetur. c.7	
Professio obedientia quam professionem inducat. c.8	
De anno probationis in professione facta. c.9	
Professionem nullam esse offenser, probare debet. c.10	
Professio ex quo probetur. c.11	
Quando non probatur per famam. c.12	
Per scriptum probanda, sufficit, si per quinque testes probetur. c.13	
Mensis defectus obest professioni, & ex quibus ille probetur, capitu- lo.14	
Professio monachii ex quibus declarata est nullius & invalida, capitu- lo.15	
De professio emittenda ante annum probationis extra religio- nem in manibus executoris. c.16	
	P R O T H O N O T A R I U S .
De protomatariis dignitate, quando instituta sit, & ad quem efficiuntur. c.1	
Protomatarii sunt familiares Papae. c.2	
Protomatiarum omnino beneficia sunt reservata, capitu- lo.3	
Provisio ordinarii indutius habentis non valeat de beneficio Pro- matarii. c.4	
Concordata Germania quos protomatarios admittat, capitu- lo.5	
Protomatarii officium obseruent collatum, & censetur acceptatum. cap.6	
De codem.	
	Q u a n d o c e n s e t u r f a l l a p a t r u s h o s p i t a l i s , q u à m d e b e n e f i c i o :
	c.1
Provisio Apostolica quando concurrit cum prouisione legati. cap.2	
Littera ordinaria in concilio suo cum Apostolico non faciunt fidem, erit ipsius proposita fiat à capitulo. c.3	
Provisio Papa capi beneficium resignatum in manibus non ha- bitus faciat atrum. c.6	
Classis cuiuslibet capiunt impetracionem per alterius obitum. cap.7	
Provisio quando capiat omnium modum vacationis, praterquam denotatum. c.8	
Provisio ab ordinario quando preferendus sit Apostolico, capi- tulo.9	
Legatis non confert duo beneficia incompatibilis. c.10	
Provisio facta eadem die obitus valet. c.11	
Provisio facta illegitimo quando valet. c.12	
Gratia, & acceptus quilibet prouisum ut nisi contrarium probe- tur. c.13	
Provisio facta à fabexequitorum cum classula, vixi litteris Apo- stolice, valet. c.14	
Beneficium restitutum induito Cardinalis negligenter conserva- infra sex mensetas sub gratia, in qua Papa promisit de- duculo. c.15	
Provisio Nunzij de beneficio, eti vacante in mente Papae, non ca- pit beneficium vacans in mente ordinarii. c.16	
Provisio censetur falla per indebetum in possessione. c.17	
Provisio facta de beneficio alteri collato, valet, si ille obiit, aut excessu datur. c.18	
Provisio non est invalida si contra statuta iurata, à Papa impera- ta fuerit. c.19	
Cum Papa de probanda prouidet, in egris maior debet, capitu- lo.20	
Tentio imposta super canonicali portione debetur à quocumque provisio. c.21	
Provisio ex equitorum an requirat causa cogitationem. c.22	
De codem. c.23	
Provisio Nunzij in qua facta est mentio prouisionis, dictiu- num prouisio, & non est surreptita, si de eam mentio fallax non est. c.24	
Provisio iuris patronatus est invalida speso patrone, capitu- lo.25	
Provisio conditionalis expressa adimplenda est. c.26	
De codem. c.27	
Provisio cum ente legendi quando sit nulla. c.28	
Provisio facta excommunicatis non valet. c.29	
Nona prouisio Papae, in qua narratur prouisio facta à Vicario Episcopi, valet, nisi probetur Vicarius. c.31	
De classula solita apponit nova prouisione. c.32	
Nona prouisio quae sunt classula obstante annullativa, com- prendent quacumque nullitatem. c.33	
Nona prouisio non capi parochiale per obtinum familiaris Pa- pa. c.34	
Mensis expressio in noua prouisione annulas gratiam, capitu- lo.35	
De codem. c.36	
Noua prouisio prabit titulum coloratum in possessione. capitu- lo.37	
De codem, etiam si impetrata fuerit, postquam prouisio ab ordine amisit possessionem. c.38	
Noua prouisio non suppet diligenter regula de publicandis. cap.39	
Classula in Noua prouisione quod infra sex mensas &c. quoniam de intelligatur. c.40	
Obligationes quando datur in titulum sunt exprimentia in noua prouisione. c.41	
Mensis in noua prouisione per resignationem exprimentia est. cap.42	
Nona prouisio non addit qualitates confirmato. c.43	
Nona prouisio ordinarii, non facta mentione familiaritatis, non est surreptita, si motu proprio. c.44	
In noua prouisione est facienda mentione de mala fructuum per- petuum. c.45	
Nona prouisio valet non falla mentione fructuum tertio debito- rum. c.46	
Defallutatuum in noua prouisione quando exprimentia non sit. c.47	
Non probata resignatione in manibus Papae, visitatur noua prou- isia. c.48	

REV.

Index Tomi Sexti.

Pronisia Apostolica, quando non valeat de beneficio imperato.

cap.49

*Nova prouisio quando non dicatur surreptitia, si habeat primus
gratiam praesertim.*

c.51

Nova prouisio quam vacantiam capiat.

c.53

*Nova prouisio illis non suffragatur, qui ex primis simonia inca-
pax fuit eis.*

c.55

Nova suffragatur narranti resignationem, qua erat simoniacae.

cap.56

Nova prouisio non capiat beneficia reservata.

c.57

Relegatio probanda est ad validitatem nova prouisionis.

cap.58

*Nova prouisio in praesidium voluntat iustitiae sufficiat tantum vali-
da est.*

c.60

*Nova prouisio per alios contra utrum per seipsum obtinet debet
intimari.*

c.61

Nova prouisio aliquando in aliis non probantur.

capitu-
lo.62

Audier quomodo dicatur prouidere sufficientiari.

capitu-
lo.63

Decretum irritans non inficit conditionaliter prouisionem Papae.

cap.64

Mores ordinarii in prouisione Papae, au sit exprimentur.

cap.65

Prouisio Papae de iure paternatus, quando sit modalis.

capitu-
lo.66

Prouisio Ordinarii quam sollemnitatem requirat.

capitu-
lo.67

De intentionis deficere non datur contra prouisionem ordinarii.

cap.68

*Prouisiones per quas personas facta valent, post earum revocatio-
nem.*

c.69

*La prouisione canonicas sub monacharia, censetur fallimento
de probanda.*

c.70

*Modus prouidendi per administrationem non est maior modo pro-
videndi in ruris.*

c.72

*Prouisio Papae non facit a mentione Concilii cui derogandum erat,
an valeat.*

c.73

*Nova prouisio super monachare non valeat, si ante per
quos, & utrum factam esse committi obtinuit.*

capitu-
lo.74

Scientia prouisionis ex quibus prouisit in prouisio.

capitu-
lo.75

*Prouisio, qua loquuntur de beneficio simplici cum sit servitorum
non ob id redditus nullus.*

c.76

*Prouisio Apostolico concordens cum prouisione ordinarii, an, &
quando proualitur.*

capitu-
lo.77

Pt suffragetur nova prouisio quo requirentur.

capitu-
lo.78

*Prouisio ab ordinario de beneficio reservato, non tenetur ad fru-
ctuum reservationem ante istem motam.*

c.79

P R O V I S I V S.

Prouisio ab ordinario quando Apostolico preferendum sit.

capitu-
lo.1

Tunc prioritatis ex quo arguitur.

c.2

Prouisio a Novo de reservato, quid probare debeas.

capitu-
lo.3

Di redem.

c.4

Prouisio ab ordinario debet probare mensum.

capitu-
lo.6

Qui dicit beneficium sub induito excedere 24, debet probare.

c.4

*Prouisio de reservato infra quantum tempus debet expedire no-
nam prouisientem.*

c.7

Terminus ad expedientem nouum prouisientem, quando incipiat.

capitu-
lo.8

*Quis possit prouisit, si per Vicarium facta sit colla-
tione, & lapsum, 30. annos, & prouisio sit tolerata.*

c.9

*Prouisio per obitum habentis regresum, quando proueratur pro-
utus per obitum vel ini postessori.*

c.11

Prouisio Agnoliticus quis dicatur.

c.12

*Quis prouisio ex celliganis, & surrogatus ne, an prouisio
apostolica, quando sub eadem data concurrent.*

capitu-
lo.14

Q V A R T A E P I S C O P A L I S .

*Antoniani possunt exigere quartas ab Ecclesiis, sed solvere con-
suete, sicut illa Ecclesia crella fuerint in maiori dignitate.*

cap.1

*Pralatus à quo exigat quartam Episcopalem, & currans à quo pa-
recibadem.*

capitu-
lo.5

Quarta funeralis quando debetur Ecclesia Cathedrali, capitul-

o.2

*Congregatio pario cuius, quanto quando, & de quibus fructibus debet
etur.*

capitu-
lo.4

*Congregatio pario Episcopa titulari reservata detraherenda est an-
te fructus pertinentes ad resurrectarum resonantem.*

capitu-
lo.5

R E C T O R .

*Beneficiati simplices, si exercent curam animarum, debent habere
cognitos personam.*

capitu-
lo.1

*Rector ex ordinatione testatoris quando eligi possit, etiam ex ge-
nere & suumino.*

capitu-
lo.2

Rector agens ad fructus beneficij quando debet docere de titulo.

capitu-
lo.4

*Quis ad unum beneficium ex ministris est, debet ieiunum exami-
nare quando acquirit nonum titulum.*

capitu-
lo.5

R E G U L A .

Regula Cancelleria habent vim legi, & ubique fernanda sunt

capitu-
lo.1

Regula fernanda editionis quando ligare incipiunt.

capitu-
lo.2

Regula Adriani est favoreabilis, non autem odiofa.

capitu-
lo.3

R E G U L A D E V E R I S I M I L I .

Quis debet probare verisimilitus notitiam obitus.

capitu-
lo.1

Regula de verisimili quare candida est.

capitu-
lo.2

Regula de verisimili non habet locum in presentatione.

capitu-
lo.3

R E G U L A D E L I T E R I S N O N E X P E D I T I S .

Regula de literis non expeditis quare emanantur.

capitu-
lo.1

Huc regula renunciari à partibus non potest.

capitu-
lo.2

Hac regula habet locum etiam in iudicio executivo.

capitu-
lo.3

Panoptica excusat à regula de literis non expeditis.

capitu-
lo.4

Regula de literis non expeditis sub quomodo derogari soleat.

capitu-
lo.5

Quis debet probare literas expeditas non effe.

capitu-
lo.6

Regula de literis non expeditis quando falsi sunt dicatur.

capitu-
lo.7

Regula de literis non expeditis non habet locum in folio.

capitu-
lo.8

Non habet locum quando contra alios absintioria datur.

capitu-
lo.9

R E G U L A D E O C T O M E N S I B V S .

*Regula de olio mensibus excipiens Cardinales, intelligitur de Car-
dinibus & cardinibus, non auctem legatis.*

capitu-
lo.1

Regula de olio mensibus quando expire.

capitu-
lo.2

*Infraterratus maxima non comprehendit sub regula de olio
mensibus.*

capitu-
lo.3

*Regula reservatoria olio mensibus caput beneficia ex statuto ecclie
cervi personarum generi debita.*

capitu-
lo.4

R E G U L A D E N O N T O L L E N D O I V R E .

*Clausula iuriis quatuor continet ius vassallorum, quorum interres-
tum dominum non mutare.*

capitu-
lo.1

Regula de iure que sive ac comprehendens privilegia.

capitu-
lo.2

Regula iuriis quatuor quale iuri preferre.

capitu-
lo.3

Regula iuriis quatuor habet locum in concessis lite pendente & exercitio-

ante litem.

capitu-
lo.4

Regula

Index Tomi Sexti.

<i>Regulare habet locum ubi sit que firmum est firmum.</i>	c. 6
<i>Regula de non collendo iure que firmo quando derogatum sit . capitulo. 7</i>	
<i>Regula de iure quod non derogatur per amplissimas clausulas . capitulo. 8</i>	
<i>Regula de iure quod non derogatum est nequaquam quando defertur int. capitulo. 9</i>	
<i>Clausula ex uno non tollit in medio tempore que firmum . capitulo. 11</i>	
<i>Regula de non collendo iure am nocte et quod gratiam habet restituam . capitulo. 12</i>	
<i>Regula de iure quod non est derogandum est . capitulo. 13</i>	
<i>In quod firmum capitulo de habendis fructibus tollitur per Papam conferentem cum derogatione non illius . capitulo. 14</i>	
<i>Papa non dicere tollere quod firmum reuocando clausulas in iustitia quas ante concesserat . capitulo. 15</i>	
<i>Regula de iure quod non possit opponi post 30 annos . capitulo. 16</i>	
<i>Regula de iure quod non habet locum ubi est fuerit publicus nec ubi in utriusque firmum est . capitulo. 17</i>	
R E G U L A R I S .	
<i>Regularis professa ingrediens fratrem . & infra annum resident ad primam recuperari locum suum .</i>	c. 1
<i>Regularis quando constituta procuratur in iudicio .</i>	c. 2
<i>Regularis non potest fieri procurator Ecclesie scolaris .</i>	c. 3
<i>Regularis obtemperantia signa sua .</i>	c. 4
<i>Societas monasterrorum infra eum copax hereditatis .</i>	c. 5
<i>Franciscani an immobilia possidere possint .</i>	c. 6
R E L I G I O S I .	
<i>Religiosi agit contra a depredatores suis .</i>	c. 1
<i>Religiosi quod beneficia concessa possint .</i>	c. 2
<i>Papa potest dispensare ut religiosi transirent de fratribus ad alios reges . & contra .</i>	c. 3
<i>Religiosi non potestflare in iudicio sine licencia superioris . capitulo. 4</i>	
<i>Religiosi autem quando possit confisi procurator .</i>	c. 5
<i>Religiosi qui quando fini capaces bonorum .</i>	c. 6
<i>Confessio ut processu religiosi omnium cumberantur est validia . capitulo. 8</i>	
<i>Religiosi quando . & a quo possuntetur .</i>	c. 9
<i>Appellatio superioris inter mendicantes qui veniat .</i>	c. 10
R E S E R V A T I O .	
<i>Beneficia portionariorum . etiam non participantium . reservata sunt .</i>	c. 1
<i>Etsi non ante acceptationem primitur .</i>	c. 2
<i>Beneficia capitulariorum reservata sunt .</i>	c. 3
<i>Capitulum privatum reservinga firmum beneficiarium cessat . capitulo. 4</i>	
<i>Cubiculari qui sunt quorum beneficia reservata sunt . capitulo. 5</i>	
<i>Beneficia Accolitorum sunt reservata .</i>	c. 6
<i>Collegiorum . & subcollegiorum beneficia semper sunt reservata . capitulo. 7</i>	
<i>De eodem .</i>	c. 8
<i>De eodem .</i>	c. 9
<i>Beneficia abbreviatorum de parco minori sunt reservata . capitulo. 10</i>	
<i>Beneficia Vicegerentis Attentioni non sunt reservata . capitulo. 11</i>	
<i>Beneficia quorum familiarium intelligentur reservata . capitulo. 12</i>	
<i>Reservatoria de quibus familiariis intelligenda .</i>	c. 13
<i>Beneficia familiarium Papa quando sunt reservata .</i>	c. 14
<i>Reservaria non comprehendit concessa ab ipso derogatione . capitulo. 15</i>	
<i>Reservaria generalis . Item specialis . que comprehendant . capitulo. 16</i>	
<i>Primum beneficium dictum vacare in Curia . per assecurationem secunda ex gratia .</i>	c. 17
<i>Reservaria ex quibus concessor subdat .</i>	c. 18
<i>Quae sit in alternativa concessa non comprehendit regulas oldi mensurae .</i>	c. 19
<i>Demonstratio falsa . quando sicut reservariam . capitulo. 21</i>	
<i>Reservaria est am personalis . facit beneficium remanere in manu Papa . scilicet iuris .</i>	c. 22
<i>Reservatio Papa de beneficio intelligitur . etiam si illa remanserit de falso .</i>	c. 23
<i>Reservatio in favorem uniusque geminata . operatur multis efficiens .</i>	c. 24
<i>Reservatio non exprimat per commendam .</i>	c. 25
<i>Reservari sententia quando inducit commendam Papa . capitulo. 26</i>	
<i>Commenda praesumpta inducit reservariam .</i>	c. 27
<i>Scientia reservariam quomodo probetur .</i>	c. 28
<i>Reservaria generalis non comprehendit iurapatronatum . capitulo. 29</i>	
<i>Mensis et prestito autem necessaria in prouisione . si vacaret in mensis reservato .</i>	c. 30
<i>Reservaria de mensa exprimendo habeat locum . etiam si de falso vacet . capitulo. 31</i>	
<i>Reservaria reservariam an comprehendat beneficia electorum . capitulo. 32</i>	
<i>Reservaria concessa in Alemania . etiam in mensibus ordinariis non derogat concordatis .</i>	c. 33
<i>Legatus de latere quod beneficia remaneat posset .</i>	c. 34
<i>Mens probris de expedienti literis super retentione . quando non habeat locum .</i>	c. 35
<i>Narrativa sive reservationis pensionis cum clausula sine retardatione . ut sit verificanda .</i>	c. 36
<i>Reservatio ad effectuum absolutione probatur ex fama . capitulo. 37</i>	
<i>Narrativa Papa super reservationem . an probetur .</i>	c. 38
<i>Narrativa brevis non probat reservationem .</i>	c. 39
<i>Reservatio scribenda per duos . non probatur per unum . capitulo. 40</i>	
<i>Brevissima reservatio non cui resigatur posset .</i>	c. 41
<i>Reservatio non indicatur per malam expressionem valoris . capitulo. 42</i>	
<i>Reservatio sive patronatus demonstrat animum . & intentionem concedentis .</i>	c. 43
<i>Reservatio Papalis oblati agenti possessorio .</i>	c. 44
<i>Decedens quando fallebit .</i>	c. 45
<i>Reservatio extincta . quando cancellatur .</i>	c. 46
<i>Reservatio anteproxima per prouisionem à Papa factam . capitulo. 47</i>	
<i>Exceptio reservationis autem admittenda contra spoliatum . capitulo. 48</i>	
<i>Prosternere impeditur per reservationem .</i>	c. 49
<i>Electio contra reservationes ex illa causa fadibet . est nulla . capitulo. 50</i>	
<i>Is reservationis mixtum quod ad reservationis effectum meritis laicale est indicandum .</i>	c. 51
<i>Reservatio pensionis super fructibus beneficij . in quo erat regessus . an valens . similitudo de eo non est facta . capitulo. 52</i>	
<i>De termino expediendi literas in beneficis reservatis . capitulo. 53</i>	
<i>Reservatio an possit permutari in manibus ordinariis . capitulo. 54</i>	
<i>Reservatio quando inducatum per unitem .</i>	c. 55
<i>Super translationem pensionis concordia cum auctoritate Papae .</i>	c. 56
<i>Si semper praeferimus durare .</i>	
<i>Reservatio pensionis facta ex causa non transit ad successores .</i>	c. 57
<i>Reservatio pensionis facta ex causa non transit ad successores . capitulo. 57</i>	
<i>Reservatio titulum . & possessionem insufficiens . quoniam que daret . capitulo. 58</i>	
<i>Reservatio ex quibus non probetur .</i>	c. 59
<i>Beneficia reservatoria . & in manibus ordinariis ex causa permanente non regessus . sed etiam facta ab eo conferti non possunt . capitulo. 60</i>	
<i>Reservatio motu proprio concessa valens . non obstantibus &c . capitulo. 61</i>	
<i>Reservatio exceptis nominationibus intelligitur de validis . capitulo. 62</i>	
<i>Reservatio indulta per regulas vel generalis . non specialis . capitulo. 63</i>	
<i>Reservatio mentalis qualis sit . & de eius effectu . capitulo. 64</i>	
	Men-

Index Tomi Sexti.

<i>Mentalium reservationum qualiter mentis facienda sit ad effe-</i>	
<i>ctum, ut prouiso valent.</i>	c.65
<i>Reservatio mentalis dicitur comprehendere etiam canoniciatus pra-</i>	
<i>bendus.</i>	c.66
<i>Mentalis reservatio quando expiret per prouisionem, & per com-</i>	
<i>mendam.</i>	c.67
<i>Reservatio dignitatis in cathedralibus an comprehendendas omni-</i>	
<i>caus que sibi sit.</i>	c.68
<i>Reservatio cessat propter alternatum, & quomodo ad fidem salutis Epi-</i>	
<i>scopum pertinet probatur.</i>	c.69
<i>Beneficia cubiculariorum honoris Pontificis non comprehendenda-</i>	
<i>sunt sub regula reservatoria.</i>	c.70
<i>Facultas dispendiorum de reformatis, non tollitur per regulas. capi-</i>	
<i>tulo.71</i>	
<i>Reservatio regresus quid appetere.</i>	c.72
<i>Extensis concordatorum non capi beneficia reservata. capitul-</i>	
<i>o.73</i>	
<i>Concurrente reservatione propter familiaritatem Papa, & Car-</i>	
<i>dinikum, vira aprobenda sit.</i>	c.74
<i>Beneficia vacanta per obtium cubicularij honoris non dicuntur</i>	
<i>ejus reservata.</i>	c.75
<i>Reservatio comprehendit insipatratorum ex privilegio, scilicet ex fun-</i>	
<i>datiōne, & dotazione.</i>	c.76
<i>In materia Iuris confundit per regulam ollavam Cancelleria</i>	
<i>confitetur derogamus amplissimis privilegiis religiosis. capitu-</i>	
<i>lo.77</i>	
<i>Beneficia subcolletorii reservata sunt, & quid requiratur. capi-</i>	
<i>tulo.78</i>	
<i>Quae probanda sunt ad effectum reservationis in mente reservato-</i>	
<i>ri. cap.79</i>	
<i>Beneficia ante familiaritatem Cardinalis sunt reservatas, & que</i>	
<i>sunt necessaria pro surrogatione gratiosae surrogationis. capitu-</i>	
<i>lo.80</i>	
<i>Beneficia subcolletorii etiam alii non exercentes reservata</i>	
<i>sunt.</i>	c.81
<i>Prepositio etiam si sit prima dignitas electio quando vigore</i>	
<i>concordatorum Papa reservata sit.</i>	c.82
<i>Beneficia per regulam reservata sunt, quorum collatio ex im-</i>	
<i>memorabilis ad aliquem pertinet abque immemorabilis de-</i>	
<i>rogatione.</i>	c.83
<i>Eiusdem vigore induit praeferendas est prouiso. capitulo.84</i>	
R E S E R V A T A R I V S .	
<i>Si reservatarum exigunt prouisionem, non possit variare in fructibus.</i>	
<i>cap.1</i>	
<i>Qui dicitur decessisse in possessione.</i>	c.2
<i>Reservatarum aut aqua revertetur fructuario.</i>	c.3
R E S I D E N T I A .	
<i>Beneficiis tenet residere, nisi habeat excusationem. capitul-</i>	
<i>o.1</i>	
<i>Capitulum potest statuere super residentia in praeiudicium absen-</i>	
<i>tium.</i>	c.2
<i>Omnis beneficium, etiam simplex requirit residentiam. capitu-</i>	
<i>lo.3</i>	
<i>Epi(copus) existens in diecasto quando residere non dicuntur, ad effe-</i>	
<i>ctum granditer alternauntur.</i>	c.4
<i>Epi(copus) quomodo procedit ad priuationem contra non residen-</i>	
<i>tes.</i>	c.5
<i>Ex quibus casis quis est residendo excusat, & fructus, & di-</i>	
<i>strictiones habere debet.</i>	c.6
<i>De codem.</i>	c.7
<i>Licentia de non residendo quando non valeat.</i>	c.8
<i>Epi(copus) dicunt residere in Ecclesia licet aliquando migraverit</i>	
<i>cum animo redendi.</i>	c.9
<i>In beneficis semplicibus quando residendum sit.</i>	c.10
R E S I G N A T I O .	
<i>Resignatio in cuius manibus facienda est.</i>	c.1
<i>In resignatione un praescribit posse.</i>	c.2
<i>Resignatio receptio, campi, i. patet.</i>	c.3
<i>De codem.</i>	c.4
<i>Resignatio fallit coram Vicario, non habita notitia mortis Epi-</i>	
<i>copi, videntur.</i>	c.5
<i>Resignatio coram non habente potest atem, agit ad recuperandum</i>	
<i>beneficium.</i>	c.6
<i>Resignatio non potest admitti a collatore.</i>	c.7
R E S I G N A T I O N I S.	
<i>Resignatione nulliter fallit, quando potestas devoluatur ad supe-</i>	
<i>riorem.</i>	c.8
<i>Resignatio quomodo debet publicari.</i>	c.9
<i>Regula de publicandis quo ad illa verba, in possessione beneficis</i>	
<i>decederent, quomodo intellexerit.</i>	c.10
<i>De codem.</i>	c.11
<i>Regula de publicandis est locis, non obstante instrumento potes-</i>	
<i>tiensi.</i>	c.12
<i>Regula de publicandis quando satisfacta est possit possessoris. capi-</i>	
<i>tulo.13</i>	
<i>Resignatione subrogatur, etiam quod ad exequationem, ille dece-</i>	
<i>derit, quosque possit posse petere, & resignationem publicare.</i>	c.14
<i>Regula de resignando habet locum in beneficio de irreparanda</i>	
<i>resignatio in manus Papae.</i>	c.15
<i>Resignatio non publicata non valeat.</i>	c.17
<i>Regula de publicandis, comprehendit Cardinales. capitul-</i>	
<i>lo.18</i>	
<i>Resignatione fala tempore quinque Papa, si moriatur resignans</i>	
<i>tempore alterius neurius regula de publicandis locutus est. capi-</i>	
<i>tulo.19</i>	
<i>Resignatio non publicata in sua formam constitutionis Papae, an-</i>	
<i>valeat.</i>	c.20
<i>Terminus publicanda resignationis an garras contra minorum.</i>	
<i>cap.21</i>	
<i>Confitatio Papae de resignandis, comprehendit etiam praeteritas</i>	
<i>resignationes.</i>	c.22
<i>Faciat an possit dici per obtium, si resignatio legitimè fala siue</i>	
<i>rit.</i>	c.23
<i>Ius non adiutori à resignante, nisi plene acquiratur resigna-</i>	
<i>rio.</i>	c.24
<i>De codem.</i>	c.25
<i>Regula de publicandis comprehendit etiam beneficia regularium.</i>	
<i>cap.26</i>	
<i>Publicatio resignationis, quando authentice scripturis exhibetur,</i>	
<i>et illi fala est.</i>	c.27
<i>Publicatio ad effectum confirmationis, qualis esse debet. capitu-</i>	
<i>lo.28</i>	
<i>Confitatio de publicandis comprehendit etiam ea, que conforma-</i>	
<i>tur in forma digna.</i>	c.29
<i>Publicationis tempus currit à die Data, non autem confessus pre-</i>	
<i>dictus.</i>	c.30
<i>Decedens.</i>	c.31
<i>Principia dat ad exequationem beneficiorum, non suffragantibus</i>	
<i>regula de publicandis.</i>	c.32
<i>Regula de publicandis non facit per reservationem fructuum.</i>	
<i>cap.33</i>	
<i>Resignatoria facultatum resignandi, in quibus procedit. capitu-</i>	
<i>lo.34</i>	
<i>Gratia renovatoria præbat titulum coloratum.</i>	c.35
<i>Regula de infinita resignatione, ibus comprehendit permutationem.</i>	
<i>cap.36</i>	
<i>Die præfitti confessus computatur in termino viginti dies-</i>	
<i>eiudem regula.</i>	c.37
<i>Regula de viginti diebus comprehendit beneficium communi-</i>	
<i>cationis.</i>	c.38
<i>De infinitate resignantium quammodo constare non dicuntur. capi-</i>	
<i>tulo.39</i>	
<i>Regula de mente suscitacione non dicuntur, non fallit mentione</i>	
<i>mensium, in quibus finit fala præmissa etiæ invalida.</i>	c.40
<i>Si resignans qui confessit, ante viginti dies obitum non est fala</i>	
<i>locus regula.</i>	c.41
<i>Confessus à procuratore post mortem resignantius præstitus, quan-</i>	
<i>do vales.</i>	c.42
<i>De codem.</i>	c.43
<i>Resignatio ad favorem coram ordinario fala, non valeat. capi-</i>	
<i>tulo.44</i>	
<i>Confessus resignantius quando dicuntur in fraudem præfitus ita ut</i>	
<i>extendi non possit.</i>	c.45
<i>Confessus conditionalis in resignationibus, non potest deferre</i>	
<i>pro grata puro.</i>	c.46
<i>Si resignans ad favorem alterius, qui postea alterius resignauit, non</i>	
<i>dam intercedere confessu priori, an valeat secunda resigna-</i>	
<i>tio.</i>	c.47
<i>Resignatio Archidiocenatus, si valida, si non est fallit memori-</i>	
<i>vocis in capitulo.</i>	c.48
<i>Resignatio Archidiocenatus, si in impuberem, an fieri possit. capi-</i>	
<i>tulo.49</i>	
<i>Resignatio, qua nulla est ab initio, canallidari non potest.</i>	c.50
<i>Resignatio non impedit resignationem ex causa permutationis.</i>	
<i>cap.51</i>	

Index Tomi Sexti.

- Resignatio fieri potest sub conditione si patrono placet.** capitulo 52
In à resignante non abdicatur nisi per solam signaturam Papae. capitulo 53
Resignatio ex quibus literis probetur. c. 54
De eodem. c. 55
Resignatio ex quibus non probetur in praedictum imperante Apostolice. c. 56
Resignatione conditionali non adimp'era, ius non est abdicatum. capitulo 57
Resignatione admissa nullum ins remaneat in resignante. capitulo 58
Resignatio post prouisionem facta, validus est. c. 59
Resignatione facta, si post hancem praeiuram confitetur, an qui posterior ex oboe ventu, excludatur prout resignari graditur. c. 60
Primum conserendi per cessum, vel decessum, non comprehendit per resignationem. c. 61
Retractio si illa nulla, remaneat ius in retrocedente. capitulo 62
De eodem. c. 63
Resignatio ibi sit in favorem certae personae sufficit, quid intumatio fiat principalis et partibus. c. 64
Resignatio ad favorem correspondit facta dicitur. capitulo 65
Quia potest resignare, potest procuratorem ad resignandum constituer. c. 66
Plus applicationes successivae possunt porrigi super resignacione. c. 67
Beneficium non vacat, si nullus ex permutatibus ius habet. capitulo 68
De eodem. c. 69
Reponit beneficium etiam ex causa permutationis perdit possessum beneficii et resignati. c. 70
Præsentatus potest resignare in manibus patroni. c. 71
De eodem, etiam sine patrone confitetur. c. 72
Resignatio, & collatio, contemptu patrone, non valet. capitulo 73
Procurator non potest resignare. c. 74
Resignatio admittitur a superiori contra formam procuratori non est invalida. c. 75
Resignatio vigore mandatis reservari fructibus, ex regresso facta valet, etiam ita primo regressu, de quo resignatio roborari potest. c. 76
Mandatum ad resignandum quando renunciari non possum. capitulo 77
Resignatio per procuratorem sine mandato facta, an possit ratificari. c. 78
Proviso Nuncius per resignationem alterius, non subsistit, accedit se consensu procuratoris resignantis, post dictos dies. capitulo 79
Littere resignationis quando dicantur bene expedita. c. 80
Procurator resignatus quando potest præstare coniunctum postulans moriens. c. 81
In mandato ad resignandum omnia capitula censeruntur correspondit, ita ut uno non servato, resignatio sit nulla. capitulo 82
Contentus resignationis non potest præstari per epistolam. capitulo 83
Clavis transferenda tanquam impossibili perinde est, ac si aposta posita non fuerit. c. 84
Resignatio facta in manibus ordinarii patre, & simpliciter est valida. c. 85
Resignatio principalis comprehendit beneficium unicum. capitulo 86
Resignatio facta ad favorem cum narrativa unionis, non tollit ius quasdam. c. 87
Resignatio est valida, si est facta per resignatarium, reseruata resignanti primo regreßu. c. 88
S. Papa admissis resignationibus per cessum, intelligitur de simili cessione, non iure ad favorem. c. 89
Resignationibus hereticorum nullum ius acquiritur. capitulo 90
Resignatio propter fratri liberationem à carcere non valet. capitulo 91
De eodem. c. 92
Resignatio metu facta est nulla. c. 93
Resignatio summa cum non abdicatur iniuste resignante. c. 94
De eodem, & de clavis quousque modo vacat. c. 95
Potest in ipsa resignatione, vel post breve tempus inducere somnium. c. 96
- Conserendum est, quod in una resignatione quando dicatur simoniacal.** c. 97
Resignatio operam ordinario facta est simoniacal, & non abdicatur nisi a resigente. c. 98
Resignatio ad favorem certae personae facta coram ordinario est simoniacal. c. 99
Resignatio ad favorem alterius patris & simpliciter in mandatis notari coram iustis non committit simoniam. capitulo 100
Resignatio sub expressione falsi valoris, non valet. capitulo 101
Resignatio non valet, si resignatio est invalida. c. 102
Sicut resignatione versus, valet non est prouinciarum, in iustis abdicatur a resignante. c. 103
Resignatio un poſſit de nullitate notaris, ob non expreſſionem verae valet. c. 104
Resignatio cum reservatione pensionis nul littera, an subſtitat. capitulo 105
Resignatio non potest a iſicari, si confitetur est præſumitur a procuratore ſciente ratificationem. c. 106
Ex parte turma, resignatio exprime non debet, quid patrum erat. c. 107
Littera tamen per committentem introducta, an sit eximuta per resignationem. c. 108
Resignatio inuitu patre facta cum accessu, ad favorem minoris, non valet. c. 109
Cassatio facultatis cassatur resignationes illarum vigore factarum. c. 110
Intelleximus hanc V. super non admittendis resignationibus, ne si in certis casibus. c. 111
Resignatio admissa ab ordinario an valeretur resignari non habet unde fit alia. c. 112
Resignatio ex quibus causis fieri debet. c. 113
Resignatio mala, ex qua regressus erit alteri reservatus, non conuidatur. c. 114
Resignatio beneficium quando fieri potest ab accusato de crimine. capitulo 115
Benificium non collatum resignari non potest. c. 116
Si non valet resignatio poſſit in oriente mandantis facta, tamen beneficium per obtinum conferri potest, cum derogatione regule de servitio. c. 117
Resignatio ex quibus productur. c. 118
Resignatio formari potest per nonam prouisionem. c. 119
Resignatio propera confitens parvum reuocatum, confirmari non potest. c. 120
Confitimus de publicandis resignationibus, non comprehendit beneficium incompatible dimidium in manibus Papæ. capitulo 121
Resignatio non valet, si non est facta mentio, quid resignari sit ordinarii ad ritulum illius beneficii. c. 122
Confitimus de publicandis resignationibus habet locum, & resignatio facta fuerit in manibus ordinarii. c. 123
Resignatio nulliter spoliatur, agit spoliu. c. 124
Causa tamen de publicandis habet locum in hospitali, quod datur in titulum. c. 125
De eodem. c. 126
Regnum de publicandis etiam in beneficio simpliciter non satisfaci per reservationem finalium. c. 127
Ius quando non abdicatur a resignante. c. 128
Resignatio possit enim in manibus Nuncij Apostolici non potest a iis spoliatur. c. 129
Resignatio probatio valida contra eum, qui illam acceptavit, & pro validitate habuit. c. 130
Resignatio beneficium in manibus potest etiam non habentis amittit potest, ita ut non dicatur vacare per obtinum. capitulo 131
Potest resignatio est valida nulla vacatio ex persona resignantis datari potest. c. 132
Imperians beneficium à Papa resignatione ordinario, & ob eius negligentiam habet tres mensis tantum ad publicandum. capitulo 133
Resignatio simoniacal vigore Concordia non valet ante confirmationem illius. c. 134
Potest iure malis beneficium incompatible quando in reservatione poſſit in oriente religionis resignari, nonnullis & imputantibus præsumitur factum. c. 135
Publicatione in reservatione non esse factum, non probari est, aſſertione resignantis, quod confituntur ignorantes. capitulo 136
Potest iſiſſo

Index Tomi Sexti.

<i>Resigſſans per reſignationem nullam acquiretiſſe. & poſt reſignatio-</i>		
<i>nem a reſignatoſi de fidei apprehendi poterit.</i>	c. 141	
<i>Quoſi fructus debentur per reſignationem ſaldam.</i>	c. 142	
<i>Vbi perſoſi erit a ſuccelfore impregnatur reſignanti ad ſuam bene-</i>		
<i>ficium redire poterit.</i>	c. 143	
<i>Reſignatioſi beneficiū fallit a procuratore excedente fines mandatū,</i>	c. 144	
<i>ali nullas. & inuidida.</i>		
R E S I G N A N S .		
<i>Reſignans multiter obtinet in ſpolio.</i>	c. 1	
<i>Regula de vijgits duclis habet locum etiam in reſignationibus</i>		
<i>extra Curiam.</i>	c. 2	
<i>Regula de infirmis an habeat locum in reſignante commendum.</i>		
<i>cap. 3</i>		
<i>In reſignatione quando rei integræ ſi licet a pugnacientia.</i>	c. 4	
<i>Reſignatioſi poſt ſepulture, etiam poſt ſupplicationem datam.</i>		
<i>cap. 5</i>		
<i>Poſter reſignationem tuiuſis. & poſſeſſoſi perditur.</i>	c. 6	
<i>Reſignans abdicari ſe coiuertit. & naturali poſſeſſionem.</i>	c. 7	
<i>Reuocatioſi beneficio, habet remedium poſteſſorium contrater-</i>		
<i>tium.</i>	c. 8	
<i>De eodem. & quid ſallit, mihi probetur a ſurrogato reſignariſſe.</i>		
<i>cap. 9</i>		
<i>Reſignans ſi reſeruari ſibi fructus, poterit agere ſpolio contrareſi-</i>		
<i>gnariuſſe.</i>		
<i>Reſignans bniſſe. & in ſecunda reſignatione invanis quid non interne-</i>		
<i>nitit fructu quo dicitur non perſonam.</i>	c. 11	
<i>Procurator quo caput ſic renocatus propter reſignationem ſa-</i>		
<i>lamo a principi.</i>	c. 12	
<i>Poſter quan reſignationem quis dicatur amittit invi-</i>	c. 13	
<i>Reſignans luci dicatur moriā cūlūſte, ramen habet invi ad bene-</i>		
<i>ſitum reſegnatioſi.</i>	c. 14	
<i>Reſignans e. qui bui probetur deſciſſe in poſſeſſione.</i>	c. 15	
<i>Ius a reſignante tranſferunt in reſignantem etiam ſi iſte ignorat</i>		
<i>reſegnatioſi regreſſuſ.</i>	c. 16	
<i>Reſignans quando dicatur non abdicaffe invi ſe.</i>	c. 17	
<i>Ius a reſignante non dicatur abdicare, um mifſi prefato conſenſu cap.</i>		
<i>Ideo.</i>	c. 18	
<i>Reſignanti ex ea permutacioni, & permittatur regreſſus reſeru-</i>		
<i>ratio, non per procuratorem.</i>	c. 19	
<i>Reſignans moriē reſignario, debet ſedere in primo ſuo loco uti-</i>		
<i>rigore, viuere regreſſuſ.</i>	c. 20	
<i>Signata dubius ſupplacationis, in dubio conſensu preſumatur</i>		
<i>datuſi in qua eſt ſit regreſſuſ.</i>	c. 21	
<i>Reſignans non tenetur ad ſolutionem pensionis, ſi reſignatioſi poſſiderit.</i>	c. 22	
<i>Reſignans neque poſſideſſe, neque detineſſe.</i>	c. 23	
<i>Reſignans non tenetur fulcere pensionem, quonque coniſſit reſigna-</i>		
<i>riuſi acceptaſſe.</i>	c. 24	
<i>De eodem.</i>	c. 25	
<i>Regula de triennali non habet locum poſter reſignatioſi contra reſi-</i>		
<i>gnationem reſeruari regreſſuſ. & non aliud.</i>	c. 26	
<i>Reſignantur ut aequo proprobantur ſit.</i>	c. 27	
<i>Reſignans an poſſeſſor reſeruare reſeruari reſeruare regreſſum.</i>		
<i>cap. 28</i>		
<i>Reſignans, ubi non valde remanet invi reſignante.</i>	c. 29	
<i>Crimini reſi quando poſſeſſor reſeruare reſeruare.</i>	c. 30	
R E S I G N A T A R I V S .		
<i>An agenti ex reſignatione incombati onus probandi.</i>	c. 1	
<i>Reſignatioſi preſumatur intruſiſi, non doceatur de implemen-</i>		
<i>to condicione.</i>	c. 2	
<i>Supplacationis in reſignationibus, quo remedio reuocentur.</i>	c. 3	
<i>Quoſi poterit ſit ex duobus reſignarioſi.</i>	c. 4	
<i>De eodem. & quid ſi in quaue reſignatione eſt praefatio conſenſu</i>		
<i>ſuſ.</i>	c. 5	
<i>Ex dubio reſignarioſi in praefenduſi eſt, qui priu ſupplicatio-</i>		
<i>ne non ſigillata obtinuit.</i>	c. 6	
<i>Reſignatioſi ſecondaria, per primam reſignantem ſimoniaſum</i>		
<i>reſeruari poſſeſſor primos tam ignorantis ſimoniaſum.</i>	c. 7	
<i>Reſignante morito, res non eſt integra, ut aliquid ſibi acquiri-</i>		
<i>poſſit.</i>	c. 8	
<i>Reſignatioſi utrum poſſit obtinere in ſpolio, contra intruſum li-</i>		
<i>re pendente.</i>	c. 9	
<i>Reſignatioſi non ſaluenti ſpōlo iure incurruent priuationem.</i>	c. 10	
S E P U L T U R A .		
<i>Religioſus, & viator, vbi ſepulcri debentur.</i>		
<i>Legatum factum Eccleſia in una parochia, an debentur alterius uia-</i>	c. 1	
<i>meritus, & ſepulcrum faciunt.</i>		
<i>De reſoluto ſepulcrum cauſa, quid debentur Eccleſia, ſic & quid Episcop-</i>		
<i>po.</i>	c. 2	
<i>Quo quantitas economia debentur Eccleſie parochiali, & an pro</i>		
<i>exaltis ab aliis generaliter agi poſſit.</i>	c. 3	
<i>Septuaginta contraria in antiqua Eccleſia preſumuntur de conſu-</i>		
<i>Epiſcopi pro acuſatione iurari.</i>	c. 4	
<i>Septuaginta non diligentes, vbi ſe poſſeſſenduſi ſit.</i>	c. 5	
<i>Deteriorum.</i>	c. 6	
<i>Cadaver poterit alio tranſferriri, vbi in deponitum receptum &</i>		
<i>obligatio in reſi remanda.</i>	c. 7	
<i>Cappella & ſepulcrum ad creditorum in flaminam an vendi poſſit.</i>	c. 8	
<i>cap. 9</i>		
<i>De diuerſis terminis pertinenribus ad cadaveras & ſepulcris.</i>	c. 10	
<i>Excommunicatus quando ſepulturenduſi eſt.</i>	c. 11	
<i>Cadaver ſe occidenti ſi pellit non debet.</i>	c. 12	
S V R R O G A T I O .		
<i>Regula de ſurrogandis quare condita fuſit, & quando ſurrogatio</i>		
<i>datur ſolat.</i>	c. 1	
<i>Eſt ad effectum ſurrogationis quando penderet dicatur.</i>	c. 2	
<i>Colligatur quando ſurrogari ſolat, & terminus quando incipiat</i>		
<i>cap. 3</i>		
<i>Surrogatio in iure defunctorum, quando ſis eſt introducta per afferum</i>		
<i>procuratore eius ratiocinata, non valeat.</i>	c. 4	
<i>In ſurrogatione, ſic reſervatione gratia, non oportet exprimere</i>		
<i>eaque in prima gratia expreſſa fuerit.</i>	c. 5	
<i>Surrogatio gratia in iuri, & locum pectoris, impedit promulgatione</i>		
<i>ordinaria.</i>	c. 6	
<i>Surrogatio in litore propria faulta, non probat scientiam liti</i>		
<i>in ſurrogato.</i>	c. 7	
<i>Surrogatio gratia, tribuitur etiam iuri quod ad poſſeſſionem.</i>	c. 8	
<i>Surrogatio gratia ſuſtinet litem.</i>	c. 9	
<i>De cod. m.</i>	c. 10	
<i>Surrogatio in lite quando non valeat, vel fit ſurrogatio.</i>	c. 11	
<i>Surrogatio lite pendente absentia, non debet cauſantur vigore pri-</i>		
<i>mi tituli ſolenti.</i>	c. 12	
<i>In ſurrogatione quando compromiſſum, ut reſeruari.</i>	c. 13	
<i>Surrogatio non ſuſtinet reſeruari, ut ſurrogatio.</i>	c. 14	
<i>In ſurrogatione pretendunt, debet contra poſſeſſorem nolite re-</i>		
<i>uifim oportere.</i>	c. 15	
<i>Surrogatio non ſit viciuſi, ſi aut ſit, non bene expreſſa eſt.</i>	c. 16	
<i>Surrogatio gratia, quando propria autoritate poſſeſſionem cap-</i>		
<i>eſſe poſſideſſe.</i>	c. 17	
<i>Quid differat inter ſurrogationem gratia, & rigorofam.</i>	c. 18	
<i>Surrogatio gratia, non attentat, capiendo poſſeſſionem etiam ſi</i>		
<i>ne litus.</i>	c. 19	
<i>Exceptio ſurrogationis reſiſcentis pectorum non impedit poſſeſſio-</i>		
<i>nem ſurrogari.</i>	c. 20	
<i>Surrogatio preſentatio-preſerim a non patrino, non poſſeſſore obti-</i>		
<i>reſiſſe.</i>	c. 21	
<i>Surrogatio gratia in beneficio litigio locum habet etiam in</i>		
<i>previdencia Episcopi.</i>	c. 22	
<i>Surrogatio quando reſiſtendum ſit in ſpolio ſat, ſee authoris.</i>	c. 23	
<i>cap. 24</i>		
<i>Surrogatio gratia quomodo inquit que ſat, ſemper immixta dan-</i>		
<i>da eſt.</i>	c. 25	
<i>Surrogatio gratia e quibus inſtituitur.</i>	c. 26	
<i>Surrogatio ad ius colligantis mortui in Rota quando fit conve-</i>		
<i>ndenda.</i>	c. 27	
<i>Surrogatio in ius colligantis quid requirat.</i>	c. 28	
<i>Surrogatio rigorofa quando dicatur, & quid requirat.</i>	c. 29	
<i>Immixta in iuri gratia ſurrogationis quando concedenda noua</i>		
<i>ſit.</i>	c. 30	
<i>Surrogatio gratia quando immixta dandaeſſe.</i>	c. 31	
<i>Surrogatio debet dari colligantibꝫ, & ſi probatur per ſolam citi-</i>		
<i>tionem.</i>	c. 32	
<i>Surrogatio datur colligantibꝫ ſuper ſtati, non calamitatis.</i>	c. 33	
<i>Surrogatio gratia non debet immixta vbi contradicit poſſeſſor ci-</i>		
<i>titulo ab eodem fonte.</i>	c. 34	
<i>Surrogatio gratia quando abſque alia narratio inſtitutione</i>		
<i>immixtendum ſit.</i>	c. 35	
<i>Regula de Surrogando habet locum etiam morua, colligantibꝫ ei-</i>		
<i>uilater.</i>	c. 36	
S V R R O G A T V S .		
<i>Surrogatus ad omne iuri non intelligitur ad poſſeſſionem.</i>	c. 1	
<i>Surrogatus quando poſſit continuare litem cum procuratore ſu-</i>		
<i>perſilius.</i>		

Index Tomi Sexti.

<i>perditis.</i>	c. 2	<i>Sic non ex eius probandus est suffici per famam.</i>	c. 34
<i>Surrogatus quando possit agnoscere beneficio sententiarum.</i>	c. 4	<i>Non sufficit semper probatio, si valer fuit affirmativa expre- fuit.</i>	c. 35
<i>Surrogatus in lito potest etiam dare de attestatis.</i>	c. 5	<i>Valer probatur per librum affirmati in archivio publico.</i>	c. 36
<i>Surrogatus non opposit de testimoniis nisi ad eam etiam est surro- gata.</i>	c. 6	<i>Valore quando sufficiat probare per famam.</i>	c. 37
<i>Surrogatus in processu fulminante non agit spacio sed solum adpi- scenda.</i>	c. 7	<i>De codem.</i>	c. 38
<i>Surrogatus quando confitetur etiam ad fructus.</i>	c. 8	<i>Ex quibus quis excusat ab expressione malae valoris.</i>	c. 40
<i>Surrogatus ad fructus intelligitur de futuris, non auctem prateri- tis.</i>	c. 9	<i>De codem.</i>	c. 41
<i>De codem.</i>	c. 10	<i>Valor moneta et restituenda attenditur respectu loci contractus, & restitutio.</i>	c. 42
<i>Reus & possessor si sit pendente maritatu, & alter possessorum accepta, & verius surrogatus resuscitatur possessor, tanquam attestata.</i>	c. 11	<i>Valor re vendita probatur per relationem peritorum.</i>	c. 43
<i>Surrogatus per ordinarium in lentiſchis litigiosis in Curia, non po- tissimum dare obiectum de iure tertio.</i>	c. 12	<i>Valor pretii probatur habito respectu ad tempus anterius, & ad id potius contraria.</i>	c. 44
<i>Vbi quis est surrogatus ad prosequi, non ex equitorialium ante- quarum nona intima-</i>	c. 13	<i>Modus versus probandi valorem rei est per estimationem perito- rum.</i>	c. 45
<i>bus defuncti ex sola supplicatione insufficiatur.</i>	c. 14	<i>Tellit quando valorem probare non dicuntur.</i>	c. 46
<i>Inter duos surrogatos quis praeferratur.</i>	c. 15	<i>Probatio valoris per testes super affirmativa non valet respectu ne- gotia videlicet non existens.</i>	c. 47
<i>Quando quis non dicatur gratis est surrogatus.</i>	c. 16	<i>Valoris probatio quando regurgitatur exactior, & quando lenior.</i>	c. 48
<i>Surrogatus quando quis dicatur iacto ad possessorum.</i>	c. 17	<i>cap. 10</i>	
<i>Inter duos surrogatos quando procedatur in iudicio.</i>	c. 18	<i>Valor beneficij ex quibus probatur non dicatur.</i>	c. 51
<i>Surrogatus non tenet resiliere fructus neque per debita pre- ceffori.</i>	c. 19		
<i>Inter duos surrogatos proceditur ordinariis, non ex equitorialibus.</i>	c. 20		
<i>Int' authoris quomodo probandum sit.</i>	c. 21		
<i>Surrogatus quando adiutorius ad fructus.</i>	c. 22		
<i>Surrogatus agit spacio sed solum est surrogatus.</i>	c. 23		
<i>Surrogatus per possessorum quod probare tenetur.</i>	c. 24		
<i>Immissio in possessorum quando danda sit surrogato.</i>	c. 25		
<i>Bonifici vicarius in iure Episcopi quandoem probatur.</i>	c. 26		
<i>Vacatio quando consumatur per prius sive Papa.</i>	c. 27		
<i>Vacatio non probata gratis non est insufficiata.</i>	c. 28		
<i>Vacatio per primi iurem quando probatur non dicatur.</i>	c. 29		
V A L O R .			
<i>Valor in imprestatibus exprimendus est.</i>	c. 1		
<i>In regulares ex experimento valore secundum taxam quis incide- rit.</i>	c. 2		
<i>Primitus legati subiectus regula de valore.</i>	c. 3		
<i>Regula de valore restringenda est ad scilicet frumentis, & propri- e cap. 5</i>			
<i>Regula de valore non habet locum in administrationibus cap- italium, & hospitalium.</i>	c. 6		
<i>In frumentis pro expeditiis literis non computatur cambium.</i>	c. 7		
<i>Regula de valore non habet locum in beneficij commendatis.</i>	c. 8		
<i>Valor frumentorum alijs est in loco beneficij.</i>	c. 9		
<i>Valor beneficij de quo tempore attendatur.</i>	c. 10		
<i>Valor moneta de quo tempore insufficiatur est.</i>	c. 11		
<i>Semanata promissa non repuratur, valor moneta que solitus eo tempore insufficienda est.</i>	c. 12		
<i>Classis autem, ut ministrandi valorem, etiam in secunda, quo- modo insufficiatur.</i>	c. 13		
<i>De codem.</i>	c. 14		
<i>Valor beneficij de quo probandum sit.</i>	c. 15		
<i>Valor simile expressum, aliter exprimi non debet, & quid se pri- mitus faciat.</i>	c. 16		
<i>Valore in primis literis male expressione non possunt alia expedi- & haberi pro exprimuntur ope, gare grata, retentio.</i>	c. 17		
<i>Quando valor est in prima gratia expressum regula non habet lo- cum in regrebus.</i>	c. 18		
<i>In expressione vera anni valorem, quid detrahendum sit.</i>	c. 19		
<i>Teles quando dicuntur probare verum valorem.</i>	c. 20		
<i>De codem.</i>	c. 21		
<i>Articulus de valore quando non sunt contrarii.</i>	c. 22		
<i>Bonifici valor liquidator per recte de auditu, & fama.</i>	c. 23		
<i>Valor probatur secundum communem affirmationem.</i>	c. 24		
<i>Valoris communis mensura, ubi non insufficiatur taxa decima, ubi au- tem secundum taxam decimam, si insufficiatur valor beneficij.</i>	c. 25		
<i>Articulus super valorem beneficij, deus deductus, non scriberis, non valore.</i>	c. 26		
<i>Valor beneficij quammodum probatur de Hylo Rot.</i>	c. 27		
<i>Valor variabilis, sed nullus overplus.</i>	c. 28		
<i>Valor probandus est de tempore beneficij.</i>	c. 29		
<i>Valor infra fasciis potest etiam in secunda instauratio.</i>	c. 30		
<i>Valor ex quibus probatur.</i>	c. 31		
<i>Exclusus valor non probatur, si testes non dicant de dedulis entri- bus.</i>	c. 32		

V I C A R I V S .

<i>Qui probantur esse vicarii Episcopi.</i>	c. 1
<i>De codem.</i>	c. 2
<i>Conferendi potestat de quibus intelligitur.</i>	c. 3
<i>Conferendi facultas sibi Vicario danda est.</i>	c. 4
<i>Habent facultatem recipiendi resignationem non potest resig- natione confire.</i>	c. 5
<i>Episcopus Vicario sua conferendi facultatem, de quibus beneficiis et debitis censeatur.</i>	c. 6
<i>Vicarius quando institutus, & conferre non probatur.</i>	c. 7
<i>Deputatus ad conseruandum in commendam dare non potest.</i>	c. 8
<i>Vicarius beneficium supprimere non valit.</i>	c. 9
<i>Curati sunt ceedentes Episcopis.</i>	c. 10
<i>Vicarius perpetui quas decimas habere debet.</i>	c. 11
<i>Vicarius cum non habent animarum Ecclesia emitta, non est ad nu- trium. Abhabet animarum.</i>	c. 12
<i>Vicaria perpetua potest enim mensa Abbatissimae Episcopi.</i>	c. 13
<i>Vicarius potest conferre beneficia extra dictum.</i>	c. 14
<i>Vicarius perpetui ex instituca sua inservit debet.</i>	c. 15
<i>Facultas viendit data Vicario non comprehendit operari.</i>	c. 16
<i>Vicarius quando potest admittere resignationem.</i>	c. 17
<i>De codem.</i>	c. 18
<i>In Ecclesia parochialis habente rectorem, et si non danda Vicaria perpetua.</i>	c. 19
<i>Vicarii perpetui quibus Ecclesiis praeficiuntur sint, & quibus per- misso preficiuntur.</i>	c. 20
<i>Vicarius potest presumitur in quibus non requisitur specialis facul- tas.</i>	c. 22
<i>Vicarius an, & quando constitutus Vicarius.</i>	c. 23
<i>Vicarius generalis neque conferre neque instituere valit, nisi spe- cialiter concessionem.</i>	c. 24
<i>Vicarius quando dicatur perpetuus, & non temporalis.</i>	c. 25
<i>Vicarius habent facultatem admittendi resignationes, & institu- tes, non potest etiam admittere per mutationem.</i>	c. 26
<i>Vicarius non potest deputari super singulari beneficio conferendo.</i>	c. 27
<i>De codem.</i>	c. 28
<i>Vicarius ex generali potestate non puniri crimina.</i>	c. 29
<i>Vicarii das literas dimissorias pro ordinibus recipiendis.</i>	c. 30
<i>Vicarius Episcopis delegatae curiis diocesibus habere dicuntur.</i>	c. 31
<i>Vicarius potest substituere alterum tam post resignationem sui Episcopi.</i>	c. 32
<i>Substitutionis a Vicario potest exequi commissa Vicario substituen- ti.</i>	c. 33
<i>Vicarius potest delegare causas.</i>	c. 34
<i>Quis Vicarius det licentiam loquendi cum monachis.</i>	c. 35
<i>Quem Vicarius ad dendarum congecum partitionem Vicario.</i>	c. 36
<i>Vicarius volunt ad dendarum congecum partitionem Vicario.</i>	c. 37
<i>Vicarius quam praeuentiam, sed etiam habeat.</i>	c. 38
<i>Facultas Vicario ex quibus, & quanto tempore praeformatur.</i>	c. 39
<i>Vicarius potestas quando exprimitur.</i>	c. 40
<i>Plerique Vicarii habent substitutionem in salarium.</i>	c. 41
<i>Vicarii venetorum non constat fallax per deputationem alterius.</i>	c. 42
<i>Vicarius Simoniaco conferens non prejudicat Episcopo.</i>	c. 44
<i>Vicarius an debeat salarium a successorre Episcopo.</i>	c. 45
<i>Vicarius Episcopis quas literas scribat ad iudicem secularem.</i>	c. 46

Index Tomi Sexti.

<i>Vicarius perpetui qui impotens in congruum portionem.</i>	c.87	<i>Dissolutio unionis quando induetur perpetua, & non temporalis.</i>
<i>Vicarius potest decimam nonaliam percipiunt.</i>	c.88	<i>Beneficium vocat ut prius, unione dissoluta.</i>
<i>Salarium Vicarii debetur ab omnibus illis, qui participent de fratribus ad curam animarum pertinentibus.</i>	c.89	<i>Vno non potest fieri de inreparacione.</i>
		<i>Legatus de laere non potest unire beneficium de iurepatronatis.</i>
		<i>cap.12</i>
		<i>Episcopus debet requirere confessum capitali super unione faciem.</i>
		<i>Ecclesia, cui unio facta est à vicario, agit spacio, & restituenda est.</i>
		<i>Vno disoluta per obitum, an beneficium sit reservatum aut affectum.</i>
		<i>Fructus & emolumenta per unionem debentur Ecclesia unita.</i>
		<i>cap.37</i>
		<i>Ecclesia sua sunt tamen principaliter unita, utraqque in suo statu remaneat.</i>
		<i>Vno facta per resignationem in manibus Papae non requirit regenerationem inducti Cardinalis.</i>
		<i>De regula renovatoria a unionem Pauli secundi.</i>
		<i>Regula renovatoria unionem non comprehendit creationem certa Ecclesie in collegiam.</i>
		<i>Vno, quo per ordinarium fieri poterat à regula renovatoria excepto illi.</i>
		<i>Beneficium de iurepatronatis non potest uniri sine confessu patrum.</i>
		<i>Vt: unio auctoritate Apostolica exerceatur, probations clariores esse debent.</i>
		<i>Vnione Ecclesiarum facta, capitulo annata, si quind enim non debentur.</i>
		<i>Vno monasterio facta, intelligi debet sine praeditio anno debita, vel quindenni ex privilegio surrogati.</i>
		<i>De probanda unione.</i>
		<i>Regula renovatoria unionem in quibus non habet locum, c.48</i>
		<i>Quo requiretur ad validitatem unionis.</i>
		<i>Vno probatur ex emanacioni antiquis in aliis insertis.</i>
		<i>Episcopus vigore Causuli potest beneficium unire cuius collatio vide concordia pertinet ad Capitulum.</i>
		<i>Monasteria duo ex quibus, & propter quam causam presumantur unitas.</i>
		<i>De eodem, & quomodo probetur unionis scientia.</i>
		<i>Canonicearius potest per Episcopum uniri officio penitentiariae in Ecclesia Cathedrale, & uno per Papam confirmata dictum Papali.</i>
		<i>Vno inducit titulum sufficientem in iudicio retinendam, & recuperandam possessiones.</i>
		<i>Vnioni prefcripto quomodo probetur.</i>
		<i>Concursum non est facilius in Parochiali unita, vel de mensa monasterii.</i>
		<i>Vno monasterio facta congregatio ex quibus probetur.</i>
		<i>cap.60</i>
		<i>Quo si erexitur a unionis beneficij facienda seminario.</i>
		<i>Vno beneficiorum est facienda mensa. Capitulari non autem probandis distributine.</i>
		<i>cap.18</i>

F I N I S.

3.1.5.4.7

Universidad Carlos III de M